

ΤΑ ΓΑΡΥΦΑΛΛΑ

Η παρκωνή λουλουδιών στην Κωννή 'Ακτη

Η Κωννή 'Ακτη, δεν είναι μόνο ονομαστή για το θαυμάσιο κλίμα της, αλλά και γιατί είναι ο παράδεισος των λουλουδιών. Τα εισοδήματα μιας περιοχής της μόνον, της Γκράς, από το εμπόριο των λουλουδιών, υπερβαίνουν κάθε χρόνο τα 300.000.000 φράγκα.

Ηρθε εποχή, που η Γκράς παράγει 1.760.999 κίλα άνθων πορτοκαλιάς, 1.200.000 κίλα τριαντάφυλλα, 925.000 κίλα γαρύφαλλα και άλογες ποσότητες άλλων λουλουδιών.

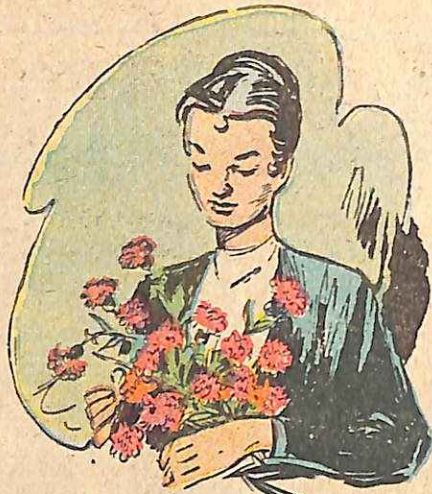
Απ' όλα όμως τα λουλούδια, εκείνα που καλλιεργούνται με μεγάλη επιμέλεια κι' επιτυχία, είναι τα γαρύφαλλα της Νικαίας.

Για την τελειότητα του ωραίου αυτού λουλουδιού, συνεργάστηκαν σοφοί, άνθρωποι, γεωπόνοι και χημικοί. Και, ύστερ' από πολλές μελέτες και πειράματα, μπόρεσαν να διασταυρώσουν πολλά είδη και να παρουσιάσουν γαρύφαλλα πλούσια σε πέταλα και σε ποικιλία χρωμάτων και σχημάτων, ανυπερέβλητα δε σε λεπτό άρωμα.

Ποσόνες κόποι καταβάλλονται από τους καλλιεργητές της Κωννή 'Ακτης, για να γίνουν αυτά τα γαρύφαλλα! Κάθε καλλιεργητής περιποιείται με έντελως ξεχωριστή φροντίδα τον 'Αθωνα, όπου έσπειρε τα γαρύφαλλα. Το λουλούδι αυτό είναι εξαιρετικά ευπαθές και λεπτό. Το περάζει η παραμικρή καιρική μεταβολή και έχει ανάγκη από συνεχείς φροντίδες, για ν' αναπτυχθεί και ν' αναδείξει την ομορφιά του.

Η καλλιέργεια των γαρύφαλλων γίνεται αποκλειστικά τους χειμερινούς μήνες, δηλαδή σε εποχή, που το κρύο, η βροχή, τα χιόνια, είναι πολύ συχνά. Φαντάζεστε δε με ποση ανήσυχη φροντίδα παρακολουθούν οι καλλιεργητές τα εοσισθήτα λουλούδια τους.

Μόλις δούν, ότι χαλάει, ο καιρός, τα σκεπάζουν άμεσα με μεγάλα τζαμιά, για να τα προστατεύουν από το κρύο και τη βροχή. Κάθε νύχτα δε σκεπάζουν τον άνθοςπαρτο κάμπο με



Τα γαρύφαλλα της Νικαίας θεωρούνται ως τα ωραιότερα της Ευρώπης.

μεγάλες ψάδες, για να μη βλάψη τα γαρύφαλλα η υγρότερη δροσιά.

Ύστερ' από τόσες φροντίδες και περιποιήσεις, τα γαρύφαλλα είναι πιά, κατά τον 'Απρίλιο, μεγάλα, άρωμα, υπερήφανα λουλούδια, που ο κόσμος των πλουσίων χαιρετά το θέαμά τους και φροντίζει κάθε μέρα να στολίζει μ' αυτά τα πολυτελή δωμάτιά του.

Είναι περίττο να περιγράψω κανείς λεπτομερώς τα μέσα, που μεταχειρίζονται οι καλλιεργητές, για να πετύχουν αυτό το αποτέλεσμα. Φτάνει μόνο να αναφερθεί, ότι τα παρακολουθούν διαρκώς μήπως βγάλουν παρασάδες στα κοτσάνια κι' έτσι εμποδισθεί η ανάπτυξή τους, ότι βρέχουν το χώμα με διάφορα φάρμακα, για να σκοτωθούν όλα τα παράσιτα, και ότι τα πολύ ψηλά κοτσάνια υποστηρίζονται με βέργες, για

ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

να μη λυγίσουν...

Αλλ' αν η καλλιέργεια των γαρύφαλλων απαιτεί μεγάλη προσοχή, και η συγκομιδή τους χρειάζεται μεγαλύτερη! Δεν είναι, όσο θα νομίζετε, εύκολο πράγμα!

Τα γαρύφαλλα τα κόβουν αποκλειστικά γυναίκες, γιατί μονάχα τα δικά τους δάκτυλα μπορούν να κάνουν τη λεπτή αυτή εργασία. Οι γυναίκες αυτές φορούν άνδρικά πανταλόνια, επειδή τα φουστάνια τους τις εμποδίζουν να κινούνται ελεύθερα μέσα στ' αλάνια.

Όσο πιο μακριά κόβονται τα κοτσάνια, τόσο μεγαλύτερη είναι η αξία τους. Κατόπιν τα γαρύφαλλα μεταφέρονται μ' όλη την απαιτούμενη προσοχή σε ειδικά δωμάτια. Αραδιάζονται σε μεγάλα τραπέζια κι' αρχίζει το ξεδιάνεμα κι' η συσκευασία τους.

Τα γαρύφαλλα τοποθετούνται το ένα μακριά από τ' άλλο σ' ένα φύλλο άσπρου χαρτίου. Λεπτό στρώμα από φτέρες δεν τ' αφήνει ν' αγγίζουν στο χαρτί. Ύστερα τα βάζουν σε μεγάλα κουτιά, τα δένουν με πολύχρωμες κορδέλες κι' έτσι τα γαρύφαλλα είναι πιά έτοιμα να ταξιδέψουν στις μεγαλουπόλεις της Ευρώπης.

Τις μεγαλύτερες ποσότητες των γαρύφαλλων της Κωννή 'Ακτης, απορροφά η 'Αγγλία. Είναι δε πανάκριβα.

Πριν λίγα χρόνια, η Γαλλία είχε το αποκλειστικό μονοπώλιο των γαρύφαλλων στα κυριότερα κέντρα της Ευρώπης. Τελευταία, όμως, βρήκε έναν επικίνδυνο συναγωνιστή: την 'Ολλανδία.

Η 'Ολλανδία, που κι' αυτή έχει πολύ ανεπτυγμένη βιομηχανία λουλουδιών, κάνει κάθε χρόνο τεράστια εξαγωγή από τριαντάφυλλα, πασχαλιές, κυκλάμινα, τουλίπες, ζουμπούλια, δακνύσους κλπ., καλλιεργεί δε με μεγάλη επιτυχία και θαυμάσια γαρύφαλλα.

Η αλήθεια, όμως, είναι, ότι τα γαρύφαλλα της δεν έχουν την ποικιλία των χρωματισμών, ούτε και το άρωμα των γαρύφαλλων της Νικαίας. Κι' αυτό οφείλεται στο κλίμα της Κωννή 'Ακτης.

Ο Δολοφόνος της Κοιλιάς του Σκελετού

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΧΟΥΝ γίνει τρεις δολοφονίες μέσα σε τρεις μήνες, από κάποιο παράξενο και μυστηριώδη κακούργο. Και, μολονότι οι άνδρες μου δούλεψαν νύχτα και μέρα, δεν έχωμε ανακαλύψει ακόμη το παραμικρό ίχνος!

Μ' αυτά τα λόγια υποδέχτηκε ο αστυνομικός Τζέιμς Κούρνευ το ντετέκτιβ Μπρόκι, που του είχαν στείλει επίτιμες γιάν να διαλευκάνη τη μυστηριώδη αυτή υπόθεση.

«Η γνώμη μου είναι πως ο δολοφόνος μένει από πολύν καιρό στην περιφέρεια μας και ξέρει όλους τους άγρους μου εξ' όψεως, πρόσθεσε. Γι' αυτό ζήτησα εσάς που είσατε άγνωστος. Φορώντας πολιτικά, θα μπορούτε να εργασθείτε ελεύθερα, χωρίς να σας υποψιοσθή κανείς».

Ο Μπρόκι έμεινε σύμφωνος. «Ως τότε, υπηρέτησα στη Διεύθυνση 'Αστυνομίας της 'Οττάβας. Από εκεί τόν είχαν στείλει στην περιφέρεια εκείνη της Δυτικής Βρετανικής Κολομβίας».

«Οι λεπτομέρειες αυτών των εγκλημάτων είναι άπιοτες κι' ανατριχιαστικές συνέχισε ο Κούρνευ. Σε όλες τις περιπτώσεις, το πτώμα του θύματος βρέθηκε, όχι απλώς ακρωτηριασμένο, αλλά μισοφαγωμένο!».

«Ακούστε όμως πως έχουν τα πράγματα: 'Εδώ κι' ένα χρόνο περίπου, η Κυβέρνηση αποφάσισε να διαθέσει τη μεγάλη και εύφορη περιοχή Τσίλκοτντ σε άποικους καλλιεργητές. Προηγούμενως, όλη αυτή η έκταση, γύρω από την Κοιλιά του Σκελετού, χρησιμοποιούνταν απ' τους κτηνοτρόφους για βοσκή των κοπαδιών τους. 'Αρχισαν λοιπόν προστρίβες ανάμεσα σ' αυτούς και στους καινούργιους κτηματίες. Οι πρώτοι ζητούσαν να εμποδίσουν την εγκατάσταση των νεοφερμένων. Κι' αφού αγνοήθηκαν οι διαπραγματεύσεις τους προς την Κυβέρνηση, αναλάσανε μόνοι του το ζήτημα. Κάθε τόσο, καταστρέφανε τα συρματοπλέγματα και τους φράκτες των κτημάτων. Κάψανε μερικά σπιτία και ανατίναξαν πηγάδια με δυναμίτιδα. Όταν όμως πιάσαμε μερικούς και τους βάλαμε τσουκέρδα πρόστιμα, οι άλλοι φρονιμήσαν».

«Επειτα άρχισαν ξαφνικά αυτές οι δολοφονίες. 'Εδώ και τρεις μήνες, ένας κτηματίας βρέθηκε νεκρός στο μοναχικό σπιτί του. Το πτώμα του ήταν μισοφαγωμένο. Ο αστυνομικός που ανέλαβε την υπόθεση, ανέφερε πως ήταν προφανώς έργο κάποιου θηρίου. 'Ετσι, σταμάτησαν οι έρευνες και θάφτηκαν τα λείψανα του θύματος».

«Ένα μήνα αργότερα όμως, βρέθηκε σκοτωμένος και δεύτερος κτηματίας, κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Διπλασίασα τότε τις περιπολίες μας και προεξοποίησα όλους τους κατοίκους της περιφέρειας να φυλάγουν από μια αρκούδα ένα λιοντάρι του βουνού, ή ίσως ένα κοπάδι λύκων. 'Οστόσο, έπειτα από λίγες μέρες, βρέθηκε νεκρός κι' άλλος κτηματίας. Και το δικό του πτώμα ήταν μισοφαγωμένο, όπως των δυο άλλων. Πήγα να το δω ο ίδιος. Το θέαμα ήταν φοβερό!».

«Μουν βέβαιος πως κάποιο άγριο είχε κατασπαράξει έτσι το θύμα, και περιμένα να βρω τις πατημαστές του. 'Αντί γι' αυτό όμως, βρήκα το δαχτυλίδι του σπιτιού και το γύρω έδφος σκουπισμένο πρόχειρα. 'Ετσι, έπειτα από τρεις μέρες, βρήκαμε τον θύμα να είναι ακόμα ενενεργός».

«Αφού έδωσα αυτές τις εξηγήσεις στο Μπρόκι, ο Κούρνευ κατόρθωσε μαζί του ένα σκεδόν ενενεργό».

Την ίδια μέρα κι' άλλος, ο ντετέκτιβ Μπρόκι χάθηκε και πήρε τη θέση του ένας νέος κτηματίας, ο Τζακ Πίρσον. που εγκαταστάθηκε στο σπιτί ενός απ' τα θύματα».

«Επ' έφτα νύχτες, ο Μπρόκι άγρυπνος, περιμένοντας το φονιά. Τού κάκου όμως. Τα νύχτα του είχαν τσάκισι πια απ' αυτή την αναμονή, το ξενύχτι και την ύπνερνωση. Την όγδοη νύχτα, έκαμε και πάλι τις συνηθισμένες προετοιμασίες: Πήσα απ' τα δυο μικρά πανθισμένους προετοιμασίες: Πήσα απ' τις φόρτες με πιάτα ράθυρα τοποθέτησε καρέκλες και τις έφωτισε με πιάτα και με μαγειρικά σκεύη. 'Ετσι, αν έφαινε κανείς να μην από εκεί στο σπιτί, άπαφταν ολ' αυτά τα πράγματα κι' ο θύρας θα είδαοιούσε το Μπρόκι».

Ασφάλισε επίσης την πόρτα με μια γερή ξύλινη άμπαρά».

Τα τρία θύματα δεν κλειδώναν ούτε άμπαραν τις πόρτες τους, κι' ο φονιάς μπορούσε να τις ανοίξει εύκολα κι' άθόρυβα. Δε θάταν άπορη δυνατό, βέβαια, να σπάσει μια άμπαρά, χωρίς να ξυπνήσει ένα κοιμισμένο άνθρωπο. Ύστερα, ίκανοποιημένος απ' τα μέτρα που είχε πάρει, ο Μπρόκι πλάνιασε, τον ζύπνισε ένας θόρυβος, ξαφνικά, στη μέση της νύχτας, τον ζύπνισε ένας θόρυβος, σαν από ρουθουνίσματα και υπόκωφους γρυλλισμούς. Κάτι προσπαθούσε να μπει στο σπιτί!

Ο Μπρόκι σηκώθηκε άθόρυβα και, με το πιστόλι στο χέρι, πήγε ως την πόρτα. Κάποιος επικειρούσε ν' ανοίξη απ' έξω! Ο ντετέκτιβ έκαμε δυο βήματα πίσω και περιμένα, με τα μάτια καρφωμένα στην πόρτα. Την είδε ν' ανοίγη λίγο... κι' ύστερα να βρικοί πάνω τη κοντή άμπαρά που τη συγκρατούσε. 'Ετρίξε, καθώς την έσπρωχναν απ' έξω με δύναμη, κι' έπειτα ξαναέλεισε».

Ο Μπρόκι έβγαλε άμέσως την άμπαρά κι' άνοιξε διάπλατα την πόρτα. 'Αλλά δεν είδε κανένα... Μόλις εφημέρωσε, άρχισε να παρακολουθεί τα ίχνη που βρήκε στο έδαφος: Δεν ήταν πατημασιές ανθρώπου ή ζώου, αλλά μια συνεχής γραμμή, σαν να είχε τραβήξει κάποιος πίσω του μια σκούπα για να σβύσει τα σημάδια. Πιο πάνω όμως, ξανότανε κι' αυτή. Γιατί είχε περάσει απ' το ίδιο στενό μονοπάτι ένα κοπάδι βωδιών, που πήγαινε για πότισμα».

Ο ντετέκτιβ γύρισε στο σπιτί, άπονητευμένος. 'Ύστερα απ' αυτή την άποτυχία του, αποφάσισε να παραμονέψι απ' έξω για να παγιωθεί τον άγνωστο φονιά. Γιατί ήταν βέβαιος πως θα ξαναγύριζε, έφωδιασμένος με κάτι που θα τον βοηθούσε ν' άνασκάψει την άμπαρά της πόρτας».

Παραμιακά, τη νύχτα, κρούτηκαν πίσω απ' τη γειτονικά δέντρα και περιμένα. Πέρασε μια ώρα. Είχε άρχισι πιά ν' αναρωτιέται μήπως η άμπαρά είχε αποθαρρύνει το φονιά. Την είδε κατεβάζει στη θέση της απ' έξω, με τη βοήθεια της

κάννης του ντουφεκιού του, ώστε να φαίνεται πως κοιμότανε κάποιος μέσα στο σπιτί.

Ξαφνικά, άκουσε πάλι τα υπόκωφα μουγκρητά. Κύτταξε προς το μέρος του σπιτιού κι' είδε ν' άνοιξη και να ξανακλείνη η πόρτα, αφού βρήκε κάτι μέσα. Διέκρινε ακόμα, στο φως του φεγγαριού, έναν άνθρωπο που παραβύλαγε απ' έξω, με τ' ατί κολλημένο στην πόρτα.

«Μην κουνήθεις! του φώναζε άπειληκτικά. Στην άναψη! Ο άγνωστος έβγαλε μια φωνή, σαν πρόσταγμα, και θόλαε ύστερα στα πόδια πριν προλάβει ο Μπρόκι να τόν πυροβολήσει. Στις φωνές του άπάντησαν άγρια ουρλιαχτά μέσα απ' το σπιτί. Ύστερα άκούστηκε ένας τρομερός πάταγος, απ' τα πιάτα και τις κατασρόλες που πέφτανε, καθώς άνοιγε ένα παράθυρο».

Ο ντετέκτιβ ώρμησε προς τα εκεί και πρόλαβε να δει κάτι σκιές που τρέχανε μέσ' στο σκοτάδι. Τις πυροβόλησε από μακριά. Σε λίγα λεπτά, άκουσε τόν άγνωστο να ζητά βοήθεια. Οι φωνές του άνακατεύτηκαν με μανιασμένα μουγκρητά».

Έτρεξε προς το μέρος εκείνου κι' είδε δυο θηρία που κατασπαράζαν έναν άνθρωπο. Τα πυροβόλησε και τα σκότωσε. 'Επειτα κούδλησε το θύμα τους μέσα στο σπιτί.



— Οι φίλοι μου άγριεσαν και μού επιτέθηκαν... μουρμούρισε σκυμμένα.

«Ήταν ένας άντρας πανύψηλος, με μακριά κι' άπεριποίητα μαλλιά και γένεια. Το αίμα του έτρεχε απ' τις πληγές που του είχαν άνοιξει τα θηρία στο κεφάλι, στο λαιμό, στο στήθος».

— Οι φίλοι μου άγριεσαν... γιατί τους πληγώσα... και μού επιτέθηκαν... μουρμούρισε σκυμμένα.

— Οι φίλοι σου... «Ναι... Δυο 'κούγκαρ»... λιοντάρια του βουνού... Τα είχα άναβρεί από μικρά... και τάχα μέναι να μην άφίνουν να ζυγών άνθρωπος στην κορψώνα μου...»

— Ποιός είσαι συ; — Τι να το κάνης τ' όνομά μου... Ζούσα εδώ από χρόνια... Οι κτηνοτρόφοι με ξέρουνε... Μισούσα όμως τους καινούργιους... τους κτηματίες... Και τα λιοντάρια μου τους μισούσαν... προπάντων όταν τ' άφιναν νυκτικά λίγες μέρες... κι' ύστερα τα έμαζα σ' ένα σπιτί...»

— Πως σε λένε; Ξαναρώπησε ο ντετέκτιβ. — Μα ο άγνωστος δε μπορούσε πιά ν' άπαντηθ, γιατί ξεφυκούσε. Ο τρόμος της Κοιλιάς του Σκελετού είχε τελειώσει».

Σ. ΤΕΝΤΕ

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

για τις γυναίκες

ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Η λάμψη των ματιών είναι κάτι που συντελεί πολύ στην ομορφιά. Κάποτε μάλιστα αλλάζει έντελως την όψη του προσώπου.

Στην αρχαία Αίγυπτο, οι γυναίκες — αλλά κι' οι άντρες — έπιχτιούσαν να τονώσουν τη λάμψη των ματιών τους, βαφοντάς τα με παρασκευάσματα από αντιμόνιο. Και τώρα ακόμα, για το έλαφρό βάψιμο των ματιών μεταχειρίζονται το θειούχο αντιμόνιο.

Μην άγγιζετε ποτέ τα μάτια σας με τα χέρια σας. Νά τα καθαρίζετε με λίγο βαμβάκι, βρεγμένο με καλό τριανταφυλλόνηρο. Το τριανταφυλλόνηρο όχι μόνο καθαρίζει, αλλά και δροσίζει τα μάτια, 'Οφέλιμο είναι επίσης το χαμομήλι.

Μόλις αντιληφθείτε πως τα μάτια σας είναι έρεθισμένα και κόκκινα, διαλύστε μια μικρή κουταλιά βορικό όξι σ' ένα ποτήρι βρασμένο νερό, βουτήξτε στο όγρο λίγο βαμβάκι και πλύνετε καλά τα μάτια σας μ' αυτό.

Επίσης έχει συχνά ευχάριστα αποτελέσματα στον έρεθισμό και στο πρήξιμο των βλεφάρων το άσπαράδι του αγιού, καλά χτυπημένο.

Εκτός απ' το τριανταφυλλόνηρο, και το χαμομήλι, δίνει ωραία λάμψη στα μάτια και το νερό όπου βράσανε άνθη ιπλουέ (θα τ' άβρητε στα φαρμακεία). Δεν όμορφαίνει μόνο τα μάτια, αλλά και δυναμώνει την όραση.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ξέρετε πως τα παιδιά σας μπορεί να σας φανούν χρήσιμα στο σπιτί, και μάλιστα κολλοκουνούνται κι' ευχαριστούνται όταν σας προσφέρουν μια υπηρεσία;

Ποιά βοήθεια όμως μπορούμε να ζητήσουμε από ένα παιδί; Πρώτα απ' όλα, θα λάβουμε όπ' όλη την ηλικία και το άνάστημά του. 'Αν π. χ. φθάνη ως την κρεμάστρα, θα του συστήσουμε να τακτοποίη μόνο του τα ρουχαλίσια του, αντί να τ' άφήνη πεταμένα εδώ κι' εκεί. Θ' άφισουμε το κοριτσάκι μας να στώση το κρεβάτι του, αν δεν είναι μεγάλο.

Θα φροντίσουμε επίσης νάνα σύμφωνη με τα γούστα του η δουλειά που θα κάνει, για να μην το κουράζει. Μπορεί π. χ. να ευχαριστιέται να στοίξη και να περιποιήται τα ζώα, όχι όμως να καθαρίζει τα πασάλια, κι' όχι τις πατάτες. Θα το ρωήσουμε λοιπόν ποιά δουλειά θέλει να κάνει. 'Αργότερα, πολύ αργότερα, θα το διδάσουμε πως ο άνθρωπος δεν κάνει δυστυχώς

μόνο ευχάριστες δουλειές.

Θα το δδηγήσουμε λεπτομερώς για την εργασία που του αναθέτουμε, ιδίως δε θα του όποδείξουμε τους πιθανούς κινδύνους. Και θα το επιβλέπουμε κάθε τόσο, για να βεβαιωνόμαστε αν ακολουθεί τις οδηγίες μας.

Ύπάρχουν μερικές δουλειές που ταιριάζουν περισσότερο στα παιδιά, π. χ. το μάζεμα των φρούτων απ' τα δέντρα, το άλεσμα του καφέ, το στρώσιμο του τραπέζιού...

Μεγάλη σημασία έχει κι' ο τρόπος που θα ζητήσετε τη βοήθεια του παιδιού. Μιλήστε του με καλό τρόπο και πέστε του ένα ευχαριστώ».

Φροντίστε να μη βίθετε τη φιλοτιμία του. 'Η μίσηρα που δείχνει σε κάποιον τα παιδιά της που εργάζονται, και τού λέει: «Περνάει έτσι την ώρα τους και μ' αφήνουν ήσυχη!», τα προσβάλλει.

«Άλλο τόσο κακό όμως είναι να πηθε σ' ένα παιδί πως έκανε θαυμάσια μια δουλειά, ενώ αντιλαμβάνεται μόνο του πως δεν την έκανε καλά. Είν' ένα πλήγμα, όχι μονάχα στο ζήλο του, αλλά και στην έμπιστοσύνη του για σας».

ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΜΟΥΣΤΑΡΔΑ

Θέλετε να φτιάσετε μια καλή μουστάρδα; Παίρνете σκόνη μουστάρδας και τις άνακατέψτε με ζεστό νερό, ή καλύτερα με άσπρο κρασί. Προσθέτετε λίγο αλάτι κι' ένα φύλλο δαφνής. 'Αφίνετε το μίγμα αρκετές μέρες, κι' ύστερα προσθέτετε ένα-δυο κροκούς αγών (άναλόγως της ποσότητας), τ' άνακατεύετε καλά και το φυλάτε σε μικρά βάζα και σε μέρος δροσερό. 'Η μουστάρδα αυτή είναι εξαιρετικά νόστιμη κι' όρεκτική».

ΟΙ ΒΟΥΡΤΣΕΣ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

Οι βούρτσες των μαλλιών καθαρίζονται, αν τους ριζέτε πιόπορο καθαρό και τις τρίψετε τη μία πάνω στην άλλη. 'Αν έχουν μαλακώσει πολύ, τις άφινετε μερικά λεπτά μέσα σε άμμου, κι' έτσι ξαναγίνονται σκληρές και στερεές».

Οι βούρτσες της κουζίνας, για να διατηρηθούν δεν πρέπει να τοποθετούνται ποτέ με το ξύλο προς τα κάτω, γιατί έτσι έμεινουν διαρκώς υγρές και σασπίζε ο σπάγγος που δίνει τις τρίχες».

Τις βούρτσες των δοντιών πρέπει να τις αλλάζουμε συχνά, πριν ακόμα χαλάσουν, και να τις φυλάμε μέσα σε πολύ άραιη διάλυση ιωδίου».

ΒΑΖΑΚΙΑ ΜΕ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Είναι πολύ καλαίσθητο να στολίζετε το σαλόνι σας με λουλούδια όμοιοχρώμα με την έπιπλώση του, ή με λουλούδια που το χρώμα τους άποτελεί χτυπητή αντίθεσι με το χρώμα του δωματιού».

Π. χ. σ' ένα σαλόνι μωδ βάζετε λουλούδια κίτρινα, σ' ένα μπλέ βάζετε κόκκινα, σ' ένα πράσινο βάζετε ρόζ, κλπ.

Μην πετάτε τα μικρά γυάλινα σωληνάκια από φάρμακα. Μπορείτε να τα μεταβάλετε σε χαριτωμένα κρεμαστά βάζακια για λουλούδια, με σχήμα πεταλούδας. Και να πώ:

Τυλίγετε το σωληνάριο με λίγο χρωματιστό ύφασμα, πάνω στο όποιο έχετε κεντήσει όριζόντιες γραμμές. 'Απ' το ίδιο ύφασμα κόδετε και τα φτερά της πεταλούδας, που τα προσαρμόζετε στα πλάγια του σωληναρίου. Ύστερα φτιάχνετε από λίγο χρυσό σύρμα τις κεραίες της πεταλούδας. Τις βάζετε δυο μικρές χάντρες για μάτια».

Γεμίζετε με νερό το σωληνάριο, βάζετε μέσα ένα λουλούδι και το κρεμάτε στον τοίχο μ' ένα μακρύ φιδόγκο. 'Ετσι, θάχετε ένα χαριτωμένο κι' άσυνήθιστο μπιμπέλι, που δε σας κόστιζε τίποτα».

Μπορείτε, απλούστερα, να τυλίξετε το σωληνάριο μ' ένα κομματάκι ύφασμα χρωματιστό και να το γανρίρετε μόνο μ' ένα ώραιο φιδόγκο.

ΟΙ ΑΣΠΡΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

Για να καθαρίσετε τις άσπρες κουρτίνες, τις τινάζετε πρώτα καλά, ώστε να φύγη η σκόνη. 'Επειτα τις διαπλύνετε στα δυο και τις ράβετε, έτσι διαπλυνόμενες, με μεγάλες βελόνες. Τις άφινετε ύστερα να μισοκίψουν 24 ώρες σε κρύο νερό».

Κατόπιν τις βάζετε μέσα σε σαπουνάδα και τις βράζετε μέσα σ' αυτή. Χύνετε έπειτα τη σαπουνάδα κι' έτοιμάτε άλλη. Σ' αυτή τη δεύτερη όμως, δεν τρίβετε τίς ούτε στραγγίζετε τις κουρτίνες».

Τις ξεβγάζετε κατόπιν με καθαρό νερό και τις στεγνώνετε».

«Αν θέλετε να πάρουν μια άπόχρωση κρέμ, λιώνετε λίγη κόλλα κτηνικήν σε νερό κρύο, προσθέτετε ύστερα βραστό νερό και μισοκίψετε μέσα τις κουρτίνες. Για έξη κουρτίνες χρειάζονται 500 γραμμάρια (150 δράχμια περίπου) κόλλα».





Ο Βόλφγκανγκ Τούτσερ ανάμεσα στις φανατικές θαυμάστριες, που αποκτήσε μετά τον ζαφνικό θρίαμβό του.

Ο «ΤΥΦΛΟΣ ΜΠΕΤΟΒΕΝ»

Ένας άγνωστος στην πατρίδα του Γερμανός μουσικός κατατάζει σε μία νύχτα το Παρίσι!...

Ένας τυφλός Γερμανός μουσικός ονόματι Βόλφγκανγκ Τούτσερ, έντελως σχεδόν άγνωστος στη χώρα του, έγινε διάσημος από τη μία μέρα στην άλλη μ' ένα κονσέρτο από έργα του, που παίχθηκαν για πρώτη φορά στο Παρίσι. «Η άστυνομία» το ιστορικό εκείνο βράδυ, υποχρεώθηκε να μεταχειριστεί βία, για να έλκετο από το τεράστιο Παλάτι ντε Σαγιό, όπου είχε γίνει η συναυλία, από το πλήθος, που παραληρούσε φρενιασμένο. Την επομένη, οι παρισινές εφημερίδες άφηναν βύσσους στη νέα μουσική μεγαλοφυΐα και επαινούσαν τον Τούτσερ: «Ο τυφλός Μπετόβεν».

Όστόσο, το κονσέρτο αυτό λίγο είχε λείψει να μην πραγματοποιηθεί ποτέ. Γόρω από τον Βόλφγκανγκ Τούτσερ, οι γαλλικές και οι γερμανικές εφημερίδες είχαν αρχίσει έναν αμείλιχτο πόλεμο μεταξύ τους. Και, στο μεταξύ, ο Τούτσερ βυθισμένος στη φτώχεια, ένοιωσε να σβύνει μέσα του κάθε ελπίδα.

Σήμερα, ο Βόλφγκανγκ Τούτσερ είναι 34 ετών. Και η μαρτυρική περίοδος της ζωής του κράτησε δεκατέσσερα ολόκληρα χρόνια, από τότε που, παθαίνοντας ένα δυνατό νευρικό κλονισμό, έπεσε από ένα βουβαράκι στο Βερολίνο, υποχρεώθηκε να μείνει δεκαοκτώ μήνες στο νοσοκομείο. Μετά τον πόλεμο, κερδίζοντας μόλις 89 μάρκα (560 δραχμές) το μήνα και αναγκασμένος να πληρώσει τα 60 για ένα νοίκιο σ' ένα δωμάτιο χωρίς νερό και χωρίς φως, έγινε σωστός σκελετός από την αδυναμία. Μολοντούτο, εξακολούθησε να συνθέτει, δουλεύοντας όρες ολόκληρες τις νύχτες στο ασθενικό φως ενός κερίου. «Όπου η δέιτα μινωαί, μαζί με την υπερβολική και αδιάκοπη κούραση των ματιών του, τον έκανε να χάσει την όρασή του!

Για ένα μουσικό, το να τυφλωθεί, είναι ακόμη τραγικότερο κι' από το να κουφωθεί. Ο Τούτσερ δεν μπορούσε πια να συνθέσει και ήταν πολύ φτωχός για να προσλάβει ένα βοηθό. Όμως, μία νεαρή μαθήτρια του δάσους, σχεδόν τυφλή και στή, προσφέρθηκε να του γράφει τις πατιούρες του. Σε λίγο καιρό, η αταπάρνησή της την έκανε να τυφλωθεί κι' εκείνη!

Βυθισμένοι στο απόλυτο σκοτάδι, οι δύο μουσικοί καταφύγαν σε μία τρισάθλια καλύβα, στο «Άλλαχ», κοντά στο Μόναχο, που η μόνη της πολυτέλεια ήταν ένα πιάνο, νοικιασμένο με το μήνα, και που οι χορδές του άρχισαν σιγά-σιγά να καταστρέφονται από τη φθορά της γυράσιας.

Ο Τούτσερ και η αφοσιωμένη βοηθός του, φτασιμένοι πια στην απόγνωση, αναρωτιόνταν αν ο θάνατος δεν ήταν η καλύτερη λύση. Όταν ένα ανέλπιστα γεγονός ήρθε να τους σώσει.

Τον Φεβρουάριο του 1957, μερικοί τυφλοί Παρισίνοι μουσικοί, αποφάσισαν να δώσουν μία συναυλία σ' έναν κινηματογράφο των προαστίων. Οι διαφημιστικές αφίσες και το ένδοξο της αίθουσας, τους σπούχισαν όλες τους τις οικονομίες. Άλ-

λὰ, το βράδυ της συναυλίας, δεν είχαν πούληση παρά μονάχα... τέσσερα εισιτήρια κι' ο ιδιοκτήτης του κινηματογράφου ήθελε να κατάρχει τα όργανα των μουσικών, για να καλύψει τη ζημία του. Την τελευταία στιγμή, ο ραδιοφωνικός σταθμός του Παρισιού, πληροφορήθηκε το έπεισόδιο και ο σπέρκερ εξαπέλυσε το σύνθημα: «Σώστε τους τυφλούς μουσικούς!».

Μία ώρα αργότερα, η αίθουσα του κινηματογράφου ήταν κατέμεστη και, στο δρόμο, πέντε χιλιάδες άτομα, που δεν είχαν προλάβει να βρουν θέσι, ζητωκραύγαζαν τους μουσικούς. «Ανάμεσα στις Έξινες εφημερίδες, που αναφέρονε το συγκινητικό αυτό παράδειγμα αλληλεγγύης, ήταν και η «Λιμπεντστάιτουνγκ» του Μονάχου. Την επομένη, ένας άγνωστος της, έγραψε στο Παρίσι: «Ξέρω ένα μουσικό, που ζή σε φοβερή φτώχεια. Τι μπορείτε να κάνετε γι' αυτόν».

Ο μουσικός αυτός ήταν ο Βόλφγκανγκ Τούτσερ. Το Παρίσι του αφιέρωσε μία ραδιοφωνική έκπομπη στις 7 Μαΐου του 1957 και ούσους στους Γάλλους ακροατές να κάνουν έναν έρωτα για να τον βοηθήσουν. Άλλα, η έκλογη της ημερομηνίας της έκπομπής ήταν μία μεγάλη γκάφα. Στις 8 Μαΐου, δηλαδή ακριβώς την άλλη μέρα, γιορταζόταν στη Γαλλία η επέτειος της συμμαχικής νίκης έναντι της Γερμανίας. Και κανένας δεν ήθελε να ενδιαφερθεί για ένα συνθέτη Γερμανό.

Μονάχα μία ενοική άπάντη έφτασε: από την «Ένωσι Τυφλών Μουσικών της Γαλλίας», που δήλωσε, ότι είναι πρόθυμη να παίξει σε μία συναυλία τα έργα του βυθισμένου στην ένδεια Γερμανού. Στη Γερμανία, οι εφημερίδες βιάστηκαν ν' αναγγείλουν, με χτυπητούς τίτλους: «Μέσα σε μία νύχτα, ένας τυφλός γίνεται έκατομμυριούχος!». «Λουχώρατη ανακρίθια», που στάθηκε η άορμη νέας συμφωνίας για τον Τούτσερ.

Το γερμανικό κράτος, δίνοντας πίστι στις ανεύθυνες αυτές πληροφορίες, του έκοψε το πενήνχο επίδομα, που του χορηγούσε! Μά ένας Γερμανός δημοσιογράφος βρήκε το μουσικόσυνθέτη, που όλοι τον πιστεύανε πια για πλούσιο, σε ακόμη δραματικότερη κατάσταση από πριν. «Ο Τούτσερ — έγραψε στο «Μύνχενερ Μερκούρ» — καταστράφηκε από τις ψεύτικες υποσχέσεις. Οι Γάλλοι δεν κράτησαν το λόγο τους!». Δεκάδες γερμανικές εφημερίδες επαναλάσαν αυτές τις κατηγορίες.

Στο μεταξύ, οι Γάλλοι τυφλοί αντιγράφανε μόνοι τους τις πατιούρες για ορχήστρα του Τούτσερ, γιατί κανένας μουσικός εκδότης δεν δεχόταν να τις τυπώσει. Για πρώτη φορά, μία μεγάλη ορχήστρα, θα έπαιζε με πατιούρες γραμμένες αποκλειστικά με το χέρι.

Η ημερομηνία του κονσέρτου είχε κιόλας όριστη, όταν, την τελευταία στιγμή, όλα φάνηκαν πως ματαιώνονται! Ο Τούτσερ άξιωσε από την ορχήστρα να κάνει πέντε πρόβες για τα έργα του, που είναι εξαιρετικά δύσκολα, εκείνη επέμεινε να γίνουν μόνο τρεις και τα πράγματα κινδύνευαν να αδηνηθούν σε αδιέξοδο. Χρειάστηκε να επέμβει ο πρόεδρος της Γαλλίας στο Μόναχο, για να πειστή τε- λικά ο Τούτσερ να υποχωρήσει.

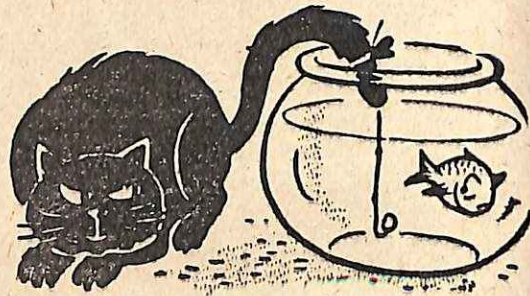
Την παραμονή του κονσέρτου, όμως, νέο απροσδόκητο εμπόδιο παρουσιάστηκε. Οι τυφλοί οργανιστές του κονσέρτου, οι οποίοι είχαν πνιχτεί στα έξοδα και δε μπορούσαν να προπληρώσουν την ορχήστρα. Η ορχήστρα άρνήθηκε να παίξει, αν δε προπληρώνεται. Τέλος, με τις μεσοσυνθήσεις τρίτων, που είχαν πνιχτεί από τα δεινοσώφισμα του Γερμανού μουσικού, οι δυο αντίθετες πλευρές συμφιλιώθηκαν. Και το κονσέρτο, ένα ολόκληρο χρόνο μετά την έπιστολή, που είχε στείλει στο Παρίσι ο άγνωστος της «Λιμπεντστάιτουνγκ» του Μονάχου, πραγματοποιήθηκε!

Για το Βόλφγκανγκ Τούτσερ, η νύχτα εκείνη στάθηκε η μοναδική, η υπέροχη ανταμοιβή για όλες τις στερήσεις, τις πίκρες και τις απογοητεύσεις, που είχε υποφέρει ως τότε. Χωμένος σε μία πολυθρόνα, στο θεωρείο, που του είχαν κρατήσει στο Παλάι ντε Σαγιό, άκουσε, για πρώτη φορά στη ζωή του, να εκτελούνται από συμφωνική ορχήστρα τα έργα του. Κι' έπειτα, έκστατικός, ένοιωσε για του. Οι πέντε, έκστατικός, ένοιωσε γύρω του. Η μόνη της πολυτέλεια ήταν ένα πιάνο, νοικιασμένο με το μήνα, και που οι χορδές του άρχισαν σιγά-σιγά να καταστρέφονται από τη φθορά της γυράσιας.

Τον Φεβρουάριο του 1957, μερικοί τυφλοί Παρισίνοι μουσικοί, αποφάσισαν να δώσουν μία συναυλία σ' έναν κινηματογράφο των προαστίων. Οι διαφημιστικές αφίσες και το ένδοξο της αίθουσας, τους σπούχισαν όλες τους τις οικονομίες. Άλ-



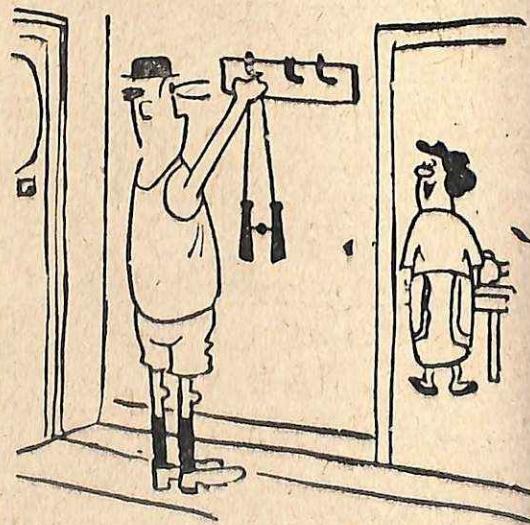
— Δυό λεπτά να τελειώσω αυτό το λουσιμάτι και θα σ'ας παραλάβω!



Χωρίς λόγια.



— Σου τ'ο ξαναλέω για χιλιοστή φορά, Χαρί- δημε. Τα μανιτάρια δεν ήταν δηλητηριώδη!...



— Κέρδισε το άλογό μας, Δημητράκη!

Οι πρώτες μέρες ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

Τι πρέπει να έχη υπ' όψιν της κάθε μητέρα για την υγεία του

Γυρίσατε πια στο σπίτι σας από την κλινική με το νεογέννητο; «Ε, λοιπόν, τώρα ακριβώς αρχίζουν οι ευθύνες σας ως μητέρας. Άλλα μη φοβάστε! Όλα θα πάνε καλά και θα υπερπηδήσετε κάθε δυσκολία. Για να σας κάνουμε ν' αποφύγετε κάθε περιττή ανησυχία, σας δίνουμε παρακάτω μερικές πληροφορίες κι' οδηγίες, χωρίς στις οποίες θα έρεπε ποια συμπύκνωμα στο βρέφος απαιτούν τη συμβουλή του γιατρού και ποιά είναι χωρίς σημασία και μπορείτε να τα αντιμετωπίσετε μόνη σας.

Δεν πρέπει ν' ανησυχείτε: «Αν το βρέφος έχη λόξυγκα. Πολλά νεογέννητα τ'απνάνε λοξόγυκα μόλις πιούν κάτι. Αυτό δε σημαίνει καθόλου, ότι η χωνεύση τους δεν είναι καλή ή ότι αναπνέουν ελαττωματικά. Κρατήστε το μωρό στην αγκαλιά σας, ώσπου ν' αναλάβη και ξεπαλίστε το κατόπιν χωρίς φόβο.

Αν οταρνίζεται πολύ λές φορές συνεχώς. Στά νεογέννητα, το φτέρνισμα δε σημαίνει καθόλου κρυολόγημα. Το φαινόμενο αυτό προέρχεται από την ευκολία, με την οποία ερεθίζεται ο βλεννογόνος της μύτης από τις σκόνες. Θα τ'αλλάξετε απ' αυτή τη μικρή ένόχληση, καθαρίζοντάς του τα ρουθούνια κάθε πρωί με λίγο στυπτό μπιμπακι, ποτισμένο σε «φυσιολογικό όρρο».

Αν «πνίγεται» ή βάζη τ'α κλάματα, πίνοντάς. Προσέξτε τη θηλή του μπιμπερόν. Πιθανότατα, η τρύπα που περνά το γάλα, είναι πολύ μεγάλη ή πολύ στενή. Στην πρώτη περίπτωση, το γάλα χύνεται πολύ και το παιδί πίνει πολύ γρήγορα. Στη δεύτερη, δεν παίρνει όσο γάλα πρέπει, όποτε νευριάζει κι' απωθεί το μπιμπερόν.

Αν δεν αψήθησε το βάρος του μέσα σε δυό μέρες. Το ζύγισμα του νεογνού είναι λεπτή υπόθεση. Η αλλαγή της ζυγαριάς και του χειριού, που κάνει το ζύγισμα, έχει το λόγο για τον οποίο καμιά φορά παρουσιάζεται διαφορά ανάμεσα στα αποτελέσματα του ζυγίσματος, που γίνονται στην κλινική, και εκείνα που έχει το δικό σας ζύγισμα στις πρώτες μέρες.

Αν βγάξη λίγο από το γάλα, που ή πη. Το νεογνό, θηλάζοντας είτε από το στήθος σας, είτε από μπιμπερόν, καταπίνει πάντα και λίγο αέρα. Μην ανησυχείτε, λοιπόν, βλέποντας, ότι συχνά, καθώς ρεύεται, βγά- ζει λίγο από το γάλα, που του έχετε δώσει. Μη τ'ο βάζετε ποτέ στην κούνια του, εσθως μετά το θηλάσμα και μη το τοποθετήτε ανάσκελα κατά το πλάγισμα. Γιατί υπάρχει κίνδυνος να πνιγί.

Αν κλάη λιγάκι τη νύχτα. Το βρέφος, μία και θηλάζει κάθε τρεις ώρες, δεν τ'ο βρίσκει στην άοχή... σωστό, να μένη νηστικό από τις δέκα το βράδυ ως στις έξη το πρωί. «Αν.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ
Πορτοκαλάδα ΦΙΕ
● Με Βιταμίνες, Φωσφόρο, Άσβεστο και Σίδηρο.
● 100% Παστερωμένη.
● Ή μόνη χωρίς Χημικά Συντηρητικά.

λοιπόν, κατά τις πρώτες βδομάδες, κλαίη τη νύχτα ή άοχή τη φασαρία από πολύ πρωί, μη το συνηθίσετε σ' ένα συμπληρωματικό θηλάσμα. Άπλως άρχιστε το πρώτο θηλάσμα λίγο νωρίτερα. Μέσα σε λίγο καιρό, το βρέφος θα συνηθίσει.

Αν τ'ο γάλα σας δεν είναι άρκετό. Όταν γυρίσετε από την κλινική στο σπίτι σας, οι άσολίες σας, που θα τις ξαναπιάσετε, σημαίνουν κάποια κούραση. Απ' αυτό, λοιπόν, εξηγείται το γεγονός, ότι το γάλα σας μπορεί να λιγοστέψη κάπως. Μη βιαστήτε, ωστόσο, να συμπληρώσετε τους θηλάσμούς με γάλα αγελάδας ή ν' αποκομείτε το βρέφος γιατί ύστερα από λίγες μέρες το γάλα σας θα γίνη πάλι άφθονο.

Απεναντίας, καλέστε το γιατρό:

Αν γδύνονται τ'ο μωρό, διαπιστώσατε τη παρουσία μικρών έξιν θημάτων στο κορμάκι του με άσπρες νιτί- τες. Τα νεογνά προσβάλλονται εύκολα από μικροβιακές μολύνσεις που είναι αναπόφευκτες σε νοσοκομειακούς χώρους. Ένα τέτοιο σύμπτωμα είναι και τ'ο μικρό, άσπρα εξανθήματα. Φωνάζετε άμέσως τ'ο γιατρό, που θα όρίση μία αποφασιστική θεραπεία κι' έτσι σε λίγο θα εξαφανιστούν.

Αν κάνη έμετο, όλο τ'ο γάλα του. Όπως είπαμε, κάθε νεογνό βγάξει συνήθως λίγο από το γάλα που ήπτε. Αν τ'ο δικό σας, όμως, βγάξη σε κάθε θηλάσμα πολύ γάλα, έσποήστε τ'ο γιατρό. Αύτως θα όδη ή ποσότης κι' ο χρόνος των θηλάσμών απαιτούν αλλαγή.

Αν έχη διαόρροια. Τα βρέφη, που θηλάζουν από το μητρικό στήθος, έχουν σπάνια σοβαρές έντερικές ενόχλησεις. Αν τ'ο δικό σας, όμως, τρέφεται με μπιμπερόν, μία διάρροια — πρ πάντος με πράσινο χρώμα — δεν πρέπει να παραμεληθή. Άντικαταστήστε για λίγο το γάλα με βρασμένο και ζαχαρωμένο νερό και καλέστε τ'ο γιατρό.

Αν είναι συναχωμένο. «Αν τ'ο παιδί βήνη και τρέχη ή νιτίζαται, θα τ'ο θερμομετρήσετε. Σε περίπτωση, που ή θερμοκρασία του είναι ύψωμένη, θα φωνάζετε τ'ο γιατρό. Περιμένοντάς τον, κρατήστε τ'ο μωρό στα ζεστά και λάβετε τη φροντίδα, τοποθετώντας μία κασρόλα με νερό στη σόμπα, να μην είναι πολύ ζερός ο αέρας στο δωμάτιό του.

Και τώσα λίγες οδηγίες για την περιποίηση του βρέφους σε περίπτωση, που είναι αδιάθετο.

Η θερμομέτρηση. Τοποθετήστε τ'ο μωρό ανάσκελα κι' ανασκοπώστε του τις δυό γυμτες. Οά τοποθετήσετε έτσι εύκολα τ'ο θερμομέτρο, αφού τ'ο αλείψετε την άκρη με βαζελίνη. Μην ανησυχίσετε αν αυτό προκαλέση μία έκτακτη κένωση. Τ'ο θερμομέτρο κάνει κάποτε τη δουλειά ενός «πουάρ».

Οι σταγόνες στη μύτη. Ο φυσιολογικός όρρος, που χρησιμοποιείται για νεογνά, είναι σε άμψούλες. Πάστε ένα σταγονόμετρο, αποστειρώστε το δέκα λεπτά της ώρας μέσα σε βραστό νερό — όπως θα κάνατε μ' ένα μπιμπερόν — και γεμίστε τ'ο με τ'ο περιεχόμενο μίας άμψούλες.

Οι κομπρέσες. Οι κομπρέσες θα στήθους. Οι κομπρέσες θα συγκρατηθούν μ' ένα επίδεσμο, που θα τυλιχτή μία φορά γύρω από τ'ο στήθος κι' ύστερα θα σταυρωθή κάτω από κάθε ώμο. Οά χρησιμοποιήστε αποστειρωμένες κομπρέσες.

Τα φάρμακα. Οά τ'α δαί- λυσετε μέσα στο μπιμπερόν, αν τ'ο βρέφος πίνη κανονικά. «Αν, όμως, δεν τ'ο διακρίνη πολλή όρεξη, θα τ'α ετοιμάσετε μέσα σ' ένα μικρό, ειδικό μπιμπερόν, που θα τ'ο δώσετε πριν από τ'ο γεύμα του.



ΤΟ ΔΩΡΟΝ της Πρωτομαγιάς

Σε μία εύλογη μέρα κι' αλημονήτη Πρωτομαγιά — και συγκρινόμενη την προπερινή-ο-φείλω την οικογενειακή μου γαλήνη κι' ευτυχία.

Και, για να γίνω απόλυτως σαφής και αντιληπτός, έπιθυμώ — άσκέτως αν τ'ο λόγος σας δεν τ'ο επιθυμώ — να σας εξιστορήσω με τις απαραίτητες λεπτομέρειες τ'ο καθεκαστα, που μου ένεπνευσαν τ'α πρωτομαγιάτικα αίσθηματά.

Μία νιοπάντη φίλη της γυναικάς μου (καλή της ώρα της καυμένης όπου κι' αν βρίσκεται) είχε την ευγένεια και τ'ην καλωσύνη να μ'ας καλέση οικογενειακά να περάσουμε τ'ην παραμονή της «εορτής των άν- θρώων» στην κομψή βιλλιότα, που άγνωστο με ποίο τρόπο, κατάφερε να χτίσι ο άντρας της σ' αταίδιας.

Θα περάσουμε θαύμα. Ά- ριστάρχε! με διαβεβαίωσε. — Πολύ άμφιβαλλω, Ευανθία! μουρμούρισα ζυγίζοντας τ'α μούτρα μου.

Κι' αν άμφιβάλλω, σκοροδοκαίλα δεν άμφιβάλλω, σκοροδοκαίλα μας! πεταχτικέ ή πεθερά μου, που παρακολουθούσε μ' ένδιαφέρον αυτή τ'α συζητήσι όπω, άλλωστε, κι' όλες τις συζητή- σεις που κάναμε με τ'ην Ευανθία, από τόν καιρό που παντρευθήκαμε.

Κι' αφού άφησε να ξεπα- ρουν σ' ένα έκκιωφρυντικό βήχα τ'α χρόνια βρογχικά της, πρόσ- θεσε:

— Έμεις μία φορά θα πάμε! — Να πάτε! φώναξα περιασ- τωμένος.

Χαίρομαι που δε μες τ'ο άπανορεύει! συνέχισε στόν έ- διο έχθρικό κι' ειρηνικό τόνο.

Άφου, όμως, θα πάμε έμεις, θάρθης όπωδότητε κι' έσύ μα- ζι μας, γιατί δε μπορούμε να εμφανιστούμε για πρώτη φορά σε ζένο σπίτι δυό γυναίκες ά- δεσποτες. Έτσι, Ευανθία!

— Βεβαίως! συμφώνησε ή λα- τρευτή μου νιοκαίολα. Έπέκυφα προ τής... πλειοψη- φίας. Κι' έτσι, κατά τής έννιάς τ'ο βράδυ τής παραμονής τής Πρωτομαγιάς, άριόθαρε στη νεότευκτη βιλλιότα τ'ου ζευ- γους Λομπλεμπούρα, κάπου στο Νέο «Ήράκλειο».

Η άλήθεια είναι πως ή θερ- μη ύποδοξη που μ'ας έπιφύλα- ξανε οι ευγενικοί, άλλα ψωρο- φαντασμένοι οικοδεσποτες μου όιόρωσε τ'ην ψυχική μου διά- θεσι. Επίσης με καμάρωσε ή διαπίστωση πως οι ύπόλοιποι λι- γοί στοί προκεκλημένοι τ'ους — πέντ' έξη πρόσωπα, έν δώ — ήταν όλοι ευάριστα πρόσωπα. Ίδιως δε μία νεαρή ζωντοκί- αρα, που τ'ην έλεγαν Νέλλα και που μού είπε πως τής θυμίζα έλαφώς τόν Μάρλον Μπράντ, όταν βάζη σ' ένέργεια τ'ο σκλη- ρό ύφος τ'ου.

Άρξισαμε να κουβεντιάζου- με πάνω σε διάφορα πλάνια θέματα. Εύτυχως, ότι μερι- κές πιστελλίτσες με πικάντικα μεζεδάκια και μία μισοκαδιρί- κη μπορούσα όυζό έβαλε τέρ- μα σ' αυτή τ'η βλακώδη κοζέρι.

Η έκλεκτή δημύγυρις όπλι- στικέ με πηρούνια κι' έπετέθη έναντίον τ'ων μεζεδών, ένω ο κύριος Λεμπλεμπούρας γεμί- ζε τ'α ποτήρια.

— Δεν πιστεύω να πιές όυζό, Άριστάρχε! άκούστικέ έαφνι- κά ή βραχνή κι' αντιπαθητική φωνή τής πεθεράς μου.

Και, πριν προλάβω να κρι- νιάξω ή να διαμαρτυρηθώ για τ'ην ανεπιθύμητη αυτή κηδεμο-



ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΟΥΝ

Στ'η νήσο Γουάτι, ο μαρκήσιος του Μιλφορντ-Χέβεν είχε μία έξαι- ρετικά τρυφερή συνάντησι με τ'ην Ουγγαρέζα ήθοποιό Εύα Μπάρ- τοκ. Στους δημοσιογράφους, που τόν πολιορκήσαν μ' έρωτήσεις, ο μαρκήσιος αποκρίθηκε πως έπιθυμεί να παντρευτή τ'ην Εύα, αλλά υπάρχει ένα σοβαρό εμπόδιο: τ'ο διαζύγιο τ'ου, που έχει έκδοθη στο Μεξικό, δεν άναγνωρίζεται από τις άλλες χώρες.

卷之六

ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ . ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΥ

ΟΙ ΛΟΛΛΑΔΕΣ ΤΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΣ

ΣΤΟ ΤΖΑΚΙ

— Έγώ, φώναζε η Έφταλία στη γυναικογειτονιά, δεν κάθομαι σε όριζόντιο, ούτε σε μπαμπούροφωλιά, για να βγώ τσαβίρι και να γκρεμοτσακιστώ σε κανένα ντερέ. Λοιπόν, γιατί να πάω στο Μάη; Έμένα ή θέσι μου είναι άλλο.

Πράγματι, τράβηξε από ντουρσέκι και στάθηκε πλάι στο κουτί, πούχε βάλει το Κεντρικό Ταχυδρομείο στο μαχαλά, για να τους εξυπηρετή να ποστάσουν πιο εύκολα τα γράμματά τους.



Κι' έτσι σε λίγο ήρθε μια μικρούλα μ' ένα άνδελόπ στο χέρι κι' η Έφταλία τη ρώτησε:

— Γιατί τέτοια φάτσα μπρούτα; Τι τσέρα είν' αυτή;

— Άχ, κερά Φταλία μου, ήρθε να κι' ήρθα να ποστάρω ένα γράμμα στο γαβουκλού μου, και θέλω πρίν το ρίξω, να μου πής τη γνώμη σου...

Κι' άρχισε να τη διαβάει:

«Αλέκο μου,

Τάμαθα ούλα. Την Κυριακή δε βγήκες με τσι φίλοι σου, όχι, αλλά βγήκες με μια πιστοίκα. Δε θέλω πιά να σε ξαναδώ! Το ξέρω, το χωρισμό σου δε θα τόν νταγιαντίσω, αλλά αφού τδελει, δεν έχω αντίρρηση.

Ρίτσα»

— Μωρή άκου κι' έμένα! Ξεφώνισε η Έφταλία. Καλού, κακού βάλε κι' ένα υστερόγραφο.

Κι' άρχισε να τη υπαγορεύει:

— «Υ.Γ. Έπειδή, Αλέκο μου, αυτά ούλα μου τα ρακοντάρισε μια πολύ κοντοβίστα φιληνάδα μου, θέλω να σ' ανταμώσω, για να ξηγηθούμε. Σε περιμένω, λοιπόν, αύριο βράδυ στις δέκα».

Κι' έτσι η Έφταλη και πονόψυχη Έφταλία πρόλαβε μια διάλυση άρραβώνων. Σε λίγο ήρθε ένα παλληκάρι πούθελε να παντρευτεί μια Σαλονικιά πλούσια, κι' η Έφταλία πούθερε πως ό μπαμπάς τη ήκανε ψεύτικο φολιμένο, τόν ρώτησε:

— Τι καλά γράφεις στον πεθερό σου τώρα, που μουλούζε;

Και το παλληκάρι της διάβασε:

— «Αγαπητέ μου πεθερέ, είμαθα πώς ήκανες πτώχευση, αλλά εγώ είμαι τίμιος άνθρωπος και θα πάρω την κόρη σου έστω και δίχως προίκα».

— Μωρέ αγαθοεούρα, ξεφώνισε η Έφταλία, είναι κόπο για να στην φορώση δίχως ντότα. Το σπίτι δεν τδρρι-ξε, όχι!

— Κι' άπ' άλλου μου τδπανε, κερά Φταλία, αλλά πώς να το διαλύσω;

— Βάλε, συνέχισε η Έφταλία, και σ' ένα υστερόγραφο.

Πρόθυμο το παλληκάρι γράφει κι' εκείνη του υπαγορεύει:

— «Υ.Γ. Σήμερα κατά κακή σύμπτωση κι' έμένα μου συνέβηκε κάτι παρόμοιο. Στη Μακεδονία, όταν ήμουν παντάρος γυνώρσα ένα κορίτσι κι' ήθελε αυτή τη στιγμή μ' ένα μωρό στην άγκαλιά και μου λέει πως είμαι ο πατέρας του. Μπροστά στο' ξηγήσεις τοι, άναγκάστηκα να συμφωνήσω κι' έτσι τώρα έπιμένει να ζήσω εγώ, αυτή με το παιδί και η κόρη σου στο ίδιο σπίτι! Ρώτησε, λοιπόν, την άρραβωνιαστικιά μου, αν συμφωνή».

Κι' έτσι ευχαριστημένη η Έφταλία ήλεγε το βράδυ στο μαχαλά:

— Έσεις ούλες πήγατε, να σιάξτε στέφανα του Μάη κι' εγώ να σιάξω στέφανα γάμου!

ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Η μόδα

«Αμα σε λέω εγώ, κουζούμ, το ύναίκες τρελλές έπονται, έσύ με λές γιόκ μπέ! Κουζούμ, σε λέω τρελλές έπονται, άπόφασις να το παίρνεις και άμα το δικό σου το ύναίκα τρελλές σε λές, να μη σε κάνη χίτε καμμία έντύπωσις».

Θα με πής, ογλούμ, Καραμπέτ, τί έπαθες πάλι με το ύναίκες και γιατί κατηγορημένες τις έκανεις; Χίτε κατηγορημένες το ύναίκες ντέν έκανώ, την άλήθεια σε λέω μόνο, ζαβαλι, μάτια σου δεκατέσσερα να έχης.

— Άκουσε, το λοιπόν, το ιστορία τώρα και το συμπέρασμα μονάχος σου να το έβγά-ζης. Ιστέ, κουζούμ, άπό μόδα ήξέσεις; Ντέν ήμπορεί να μην ήξέρης. Σήμερα μόδα ήβγαίνει το μαλλιά κοντά να έπονται; Όλο το ύναίκες κομμένα τα έκανουν. Αύριο μόδα ήβγαίνει τα μαλλιά μακρύτερα να έπονται; Όλο το ύναίκες μακρύτερα τα έ-χουνε. Γιατερα άλλο μόδα ήβγαίνει όλο το ύναίκες κιφαλάκια τους έβρισμένα να έ-κάνουνε; Ιστέ, το λοιπόν, μα το Θεός, υέ λέω, όλο το ύναίκες κιφαλάκια τους έβρισμένα θα έ-κάνουνε, έσύ θα ήβλεπς και άνακατεμένος θα ένεσαι άμα έκείνες θα σε λένε:

— Μόδα είναι!

— Ιστέ, γιαβρούμ, ήξέρεις τί μόδες το ύναίκες έπέρασαν; Ιδλεπεις έφημερίδες; Περιοδικά; Ένα καιρό έπάνω στο κεφάλι τους, το ύναίκες μόδα ήτανε, πουλιά-μουλιά, δέντρες, μπαχτσέδες, φελάν φιστίκ, τέτοια να έχουνε. Ένα καιρό πάλι, φουστάνια τους άσά ράσα ήτανε, το δρόμο σκουπισμένα έκαναν — μακρύτερα, μακρύτερα ήτανε. Κάποτε πάλι κοντά, κοντά ήτανε, άπάνω άπό γόνατά τους, όλο το γάμπα άπόδω ήτανε.

Τώρα, γιατί σε τα λέω αυτά; Άκουσε, το λοιπόν, να δής, τί έινε. Άνοιξης ήμ-πήκε, το Σουρπουτίτσα μου άρχισε:

— Καραμπέτκι...
— Τι είσαι, κουζούμ;
— Μ' αγαπάς;
— Φιστάνι ήθελεις;
— Ναι, Καραμπέτκι μου! Μπράβο! Είσαι έξυπνος και το κατάλαβες άμέως.

— Άντε, Σουρπουτίτσα μου, λέω, χα-λάλ όλσούν. Ιστέ άνοιξης ήμπήκε καινούργιο φιστανάκι να σε κάνω.

Παρά ζητημένο με κάνει, παρά βερίο-ρουμ — Ιστέ παρά της έδινω, χίτε σε τέτοια πράγματα, άμα για το Σουρπουτί-τσα μου είναι, τσιγκουνιές-μικουνιές ντέν έκανώ. Παρά άλλωρ — τόν παρά ήπαίρνε — Ιστιά στα μαγαζιά πναινει, πι-ράμμα άγορασμένο έκανε, ύστερα στο μο-δίτσα της πναινει, πιρόδες-μιρόδες φε-λιάν φιστίκ, πναινοέρεται.

— Πώς πάει το φιστάνι, Σουρπουτίτσα μου;

— Άχ, τρέλλα είναι!

— Πότε θα ένεσαι τελειωμένος, για-βρούμ;

— Αύριο, μεθαύριο.

Το λοιπόν, αυδίριο μεθαυδίριο, περα-σμένο είναι και ήπροχτές φιστάνι ήθε, στο κάμαρά της κλειμένη έινε:

— Περιμένε λιγάκι, Καραμπέτκι μου, να το φορέσω και θα το δής!

— Ιστέ περιμένω και ύστερα πόρτα ά-νοιγμένο ένεσαι, βγαίνει το Σουρπουτίτσα μου και το ούρανός σουφτόλι με έρχεται:

— Γιαβρούμ, τί είναι έτούτο;

— Το φουστάνι μου. Γιατί;

— Κουζούμ, φιστάνι είναι τοϋτο; Αύ-τό σαλβάρι ένεσαι!

— Μάλιστα, με λέει. Φουστάνι σαλ-βαρέ! Είναι της μόδας!

— Άμασάν! Αίμας μου κεφάλι μου άνε-βασμένο ένεσαι!

— Βγάλτο, γιόχο! Βγάλε το: ντινινί ήμυνί, άφαιμένη σε κάνω!

Τί να σε πώ. Ιακοτάμενοι έίνήκαμε! Και έκείνη άκούα ήθελε φορεμένο να το κάνη. Πέσμε, γιόχο! Είναι τρελλές το ύναίκες, για ντέν είναι!

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Είναι μια έρημος σκόνης ή μια άπέραντη θάλασσα

ΜΕ την έκτόξευσι των τεχνητών δορυφόρων, έγινε το πρώτο άποφασιστικό βήμα για την έξερεύνησι του ήμισφαιρίου. Όπως υποστηρίζουν λοιπόν οι έπιστή-μονες — Ιδίως οι Ρώσοι — δεν άπέχει πιά πολύ ο καιρός παύ ο άνθρωπος θα πα-τήση το πόδι του στον Άρη και στην Αφροδίτη.

Άπ' τους δυο αυτούς κόσμους, ο Ά-ρης είναι ο πιο γνωστός μας. Οι ά-στρονόμοι έχουν έξερευνήσει με τα ή-σχυρά τους τηλεσκόπια την επιφάνειά του κι' έχουν μελετήσει τη θερμοκρασία του. Πιστεύουν δε ότι έχει κάποια βλά-στησι — μολοντί δεν είναι βέβαιο γι' αυτό.

Αντίθετα, έξομε πολύ λίγα πράγ-ματα για την Αφροδίτη. Π.χ. μια θεω-ρία υποστηρίζει ότι δεν έχει καθόλου νερό, και άλλοι αντίθετος ότι σκεπάζε-ται άπό νερό ολόκληρη ή επιφάνειά της! Αυτή ή έλλειψι πληροφοριών φαίνεται περιεργή εκ πρώτης όψεως, έφόσον ή Αφροδίτη βρίσκεται πιο κοντά μας ά-πό κάθε άλλο πλανήτη: περί τα 40 έ-κατομμύρια χιλιόμετρα μακριά άπ' τη Γη, δηλαδή περίπου 100 φορές περισ-σότερο άπ' όσα άπέχει ή Σελήνη.

Δυστυχώς όμως, όπως θα δούμε πιο κάτω, οι συνθήκες της δε-διευκολύνουν καθόλου τις άστρονομικές παρατηρή-σεις.

Δε διαφέρει πολύ άπό τη Γη στις διαστάσεις: Έχει διάμετρο 12.300 χι-λιόμετρων και όγκο ίσο με τα 83 εκατο-στά της Γης. Άλλ' ή όμοιότης της με τόν κόσμο μας σταιμασιέει έδώ. Η μορφή της επιφάνειάς της και της άτμοσφαιρας της είναι έντελώς διαφορετική.

Όταν την κυττάζουμε, άκόμη και με τα ισχυρότερα τηλεσκόπια, δε βλέπουμε το έ-δαφος της, αλλά μονάχα τα άνωτερα στρώ-ματα της άτμοσφαιρας. Σύννεφα πυκνά σκεπάζουν συνεχώς την επιφάνειά της, κρύ-βοντας την άπό τα μάτια μας, καθώς κι' άπό το φωτογραφικό φακό. Φαίνεται μο-νάχα σαν ένας άστρος δίσκος με φωτο-σκιάσεις — δίχως τις λεπτομέρειες που διακρίνονται στον Άρη, ή άκόμη και στο μακρινό Δία.

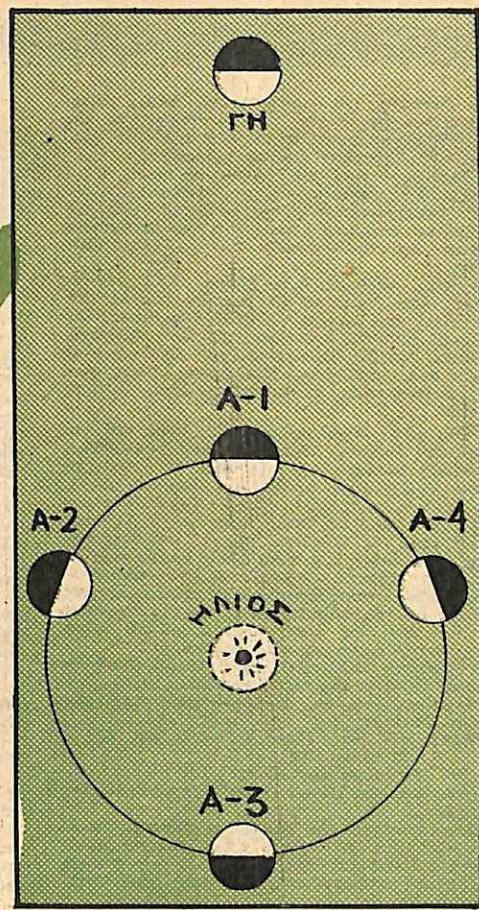
Είνα άπό τα προβλήματα της Αφροδίτης άφορά τη διάρκεια κάθε περιστροφής της γύρω άπ' τόν άξόνα της, δηλαδή της «ήμέ-ρας» της. Οι άστρονόμοι δε μπορούν να τη μετρήσουν με βεβαί-ότητα, έφόσον άδύνατο είναι βάλουν για σημάδι μια ώρισιμένη λε-πτομέρεια της επιφάνειάς της και να υπολογίσουν πόσο χρόνο χρειάζεται για να ξαναγυρίσει στην ίδια θέση. Προσπάθησαν να κάνουν τόν υπολογισμό με τις φωτοσκιάσεις, άλλ' αυτές δεν έ-χουν σαφή όρια, ούτε και είναι μόνιμες. Έξ άλλου, τίποτε δε μας βεβαιώνει ότι ή άτμόσφαιρα της Αφροδίτης την άκολουθεί στην περιστροφή της με την ίδια ακριβώς ταχύτητα. Μπορεί αυτή να μετακινείται τοπικά και άνεξάρτητα.

Το 1877, ο διάσημος άστρονόμος Σκιαπαρέλι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ή Αφροδίτη — όπως κι' ο Έρμης — κάνει μια περιστροφή γύρω άπ' τόν άξόνα της στο ίδιο χρονικό διάστημα μιας ολόκληρης περιφοράς της γύρω άπ' τόν Ήλιο. Αυτό σήμαι-νε ότι ή «ήμέρα» της Αφροδίτης διαρκεί ένα έτος κι' ότι το ένα ήμισφαιρίό της είναι διαρκώς γυρισμένο προς τόν Ήλιο και ή πε-ριβολικά ζεστό, ενώ το άλλο μένει διαρκώς σκοτεινό και παγω-μένο.

Νέωτερες όμως μετρήσεις άπέδειξαν ότι και τα δυο ήμισφαιρία έχουν την ίδια θερμοκρασία: περίπου 39 βαθμούς υπό το μηδέν. Είναι ή άλήθεια ότι ή θερμοκρασία αυτή άφορά τα άνωτερα άτμο-σφαιρικά στρώματα, και όχι το έδαφος του πλανήτη. Πάντως ό-μως, οι άστρονόμοι πιστεύουν τώρα ότι ή «ήμέρα» της Αφροδί-της διαρκεί πολύ λιγότερο άπό το «έτος» της. Ο Άμερικανός ά-στρονόμος Τζέροντ Κούπερ, βασίζόμενος σε φωτογραφικές πα-ρατηρήσεις, την είχε υπολογίσει σε 30 ήμέρες γήινες. Το 1956 όμως, ο έπίσης Άμερικανός Κράους, μελετώντας κάτι μυστηριώ-δη ηλεκτρικά κύματα που φθάνουν στη Γη άπ' την Αφροδίτη, έμ-πρεσε να συμπεράνει ότι ή «ήμέρα» της διαρκεί 22 ώρες και 17 λε-πτά, δηλαδή περίπου ό-σο και ή δική μας.

Η φασματοσκοπική ά-νάλυσις των άνωτέρων άτμοσφαιρικών στρωμά-των της Αφροδίτης άπέ-

«Ετσι βλέπουμε με τα τη-λεσκόπια την Αφροδίτη ότι άντιστοιχεί φάσεις της που άναφέραμε πιο πάνω (1 και 3).



Οι φάσεις της Αφροδίτης (αν θεωρήσουμε, για το απλούστερο, τη Γη ως άκίνητη). Στη θέση Α-1 ή Αφροδίτη βρίσκεται πιο κοντά μας, αλλά στρέφει προς το μέρος μας το σκοτεινό ήμισφαιρίό της. Στη θέση Α-3, βρι-σκάται στη μεγαλύτερη άπόστασι άπό μας, αλλά φωτίζεται τελείως άπό τόν Ήλιο. Στις ενδιάμεσες θέσεις Α-2 και Α-4, βλέπουμε μό-νο ένα κομμάτι της, σαν ήμισέληνο.

δείξε ότι δεν υπάρχει καθόλου όξυγόνο, ούτε ύδρατμοί, αλλά μονάχα άφθονο διοξειδίο του άνθρακος. Η παρουσία του αερίου αυ-τού άφ' ενός (που άπορροφά ισχυρά τις ήλιακές ακτίνες) και άφ' έτέρου ή μικρότερη άπό-στασι της Αφροδίτης άπ' τόν Ήλιο μας άδηγεί στο συμπέρασμα ότι θα έπικρατή στην επιφάνειά της μια άνυπόφορη ζέση.

Όσο για τα «σύννεφα», που βολώνουν την άτμόσφαιρα της Αφροδίτης και κρύβουν την επιφάνειά της, αυτά έχουν ένα χρώμα κιτρι-νωπό και βρίσκονται πιθανότατα σε ζωρη-τάτη κίνησι. Άλλοτε έπικρατούσε ή θεωρία ότι αποτελούνται άπό σκόνη, που την ανα-σπώνουν ισχυρότατοι άνεμοι άπό τη γυμνή και άνυδρη επιφάνεια του πλανήτη. Τώρα όμως οι Άμερικανοί άστρονόμοι Ουίπλ και Μένσελ διατυπώνουν μια έντελώς διαφορετι-κή θεωρία.

Κατά τη γνώμη τους, αν ή Αφροδίτη είχε έκτεταμένες ήπειρους, όπως ή Γη, τα όρυ-κτά τους θα άπορροφούσαν το διοξειδίο του άνθρακος, κι' έπομένως δε θα ύπνηχε στην άτμόσφαιρα τόσο πολύ άπ' αυτό το άέριο. Η παρουσία του διοξειδίου του άνθρακος, σε τόσο μεγάλη ποσότητα, δείχνει πως δεν έρχονται σ' έπαφή μ' αυτό τα όρυκτά του

Αφροδίτη

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

εδάφους. Έπομένως — συμπεραίνουν οι δυο άστρονόμοι — όλο-κληρη σχεδόν ή επιφάνεια της Αφροδίτης σκεπάζεται άπό νερό, είναι δηλαδή μια άπέραντη θάλασσα. Δεν βρίσκονται όμως ύ-δρατμοί στα άνωτερα άτμοσφαιρικά στρώματα, γιατί ή υπερβο-λικά γαμψη θερμοκρασία δεν έπιτρέπει την ύπαρξή τους. Σε τό-σο μεγάλη ψύξη το νερό δε μπορεί βέβαια να μείνη σε άέριο μορ-φή ύδρατων.

Πρίν άπό 40 χρόνια, πίστευαν ότι ή Αφροδίτη είχε πυκνή και άφθονη βλάστησι και μεγάλη ύγρασία και ότι κατοικείτο άπό άμ-φίβια ή έρπετα.

Όταν ή άνάλυσις της άτμοσφαιρας της κατέρριψε αυτή τη θεω-ρία, πήρε τη θέση της μια άλλη: ότι ή Αφροδίτη είναι μια έρη-μος άπό σκόνη, χωρίς ίχνος ύγρασίας.

Τώρα μας την παρουσιάζουν σαν μια άπέραντη θάλασσα.

Ποιά άπ' αυτές τις θεωρίες άλήθευει; Κανείς δεν το ξέρει άκό-μη. Δεν άπαικλείεται δε να μην ανταποκρίνεται καμμία άπό τις τρεις στην πραγματικότητα.

Πάντως, φαίνεται πιθανό ότι οι συνθήκες πάνω στην Αφροδίτη δεν εύνοούν καθόλου την ανάπτυξη προοιμιένων και λογικών πλάσμάτων. Άλλά και γι' αυτό άκόμη δε μπορούμε να είμαστε άπολύτως βέβαιοι.

□□

Συμβαίνουν και άλλοι...

Η Νορβηγική κυβέρνηση, για να τιμήσει τη διάσημη σοπράνο Κίρστεν Φλάγκσταντ, που θεωρείται ή μεγαλύτερη σύγχρονη έρ-μηνεύτρια των έργων του Βάγκνερ, την ώνόμασε διευθύντρια της έθνικής Όπερας του Όσλο.

Άλλ' άφού δημοσιεύ-θηκε ο διορισμός, άνα-καλύφθηκε ότι... δεν ύ-πνηχε έθνική Όπερα του Όσλο. Έτσι, ή Κίρ-στεν Φλάγκσταντ υπο-χρεώθηκε... να παραιτη-θεί. Οι Νορβηγοί γελάνε άκόμη για το πάθημα της κυβερνήσεώς τους!

Η ζωή της γυναίκας

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΕΜΠΡΙΜΕ

ΤΑ πρώτα έμπριμέ φορέματα έκαναν κιόλας την εμφάνισή τους και όλα σχεδόν είναι σε μικρά «ντεσέν» και μοιάζουν με άνοιξη-ξιάτικους ανθισμένους κήπους. Τα βαμβακερά ύφασματα βρίσκονται έφετος στην πρώτη σειρά των έμπριμέ και θα φορεθούν πολύ το καλοκαίρι, για όλες τις ώρες.

Κομψότατα βραδυνά έμπριμέ φορέματα γίνονται από ύφασματα βαμβακερά, καθώς και καλοκαιρινά «ντε-πνέ» και ταγιέρ «έμπριμέ».

Πολύ συνηθίζονται επίσης οι φούστες από κρετόν κουρτίνας, σε ζωηρούς εξωτικούς συνδυασμούς, οι οποίες φορούνται με μονόχρωμα μπλουζες. Όταν το φόντο του κρετόν είναι μαύρο, μία μαύρη μπλούζα συμπληρώνει κοκκίτικα το μοντέρνο σύνολο και ντύνει κομψά για βράδυ.

Οι φούστες από χοντρό κρετόν γίνονται φορεβιές, σε στυλ εμπόλης ή «τραπέζ» και σπρίγγουν καλά στη μέση.

Τα μοντέρνα βαμβακερά ύφασματα, οι «κοτονάντ» όπως λέγονται, είναι επεξεργασμένα φέτος κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να διατηρούν όλη την ελαφρότητα της «κοτονάντ» και το βάρος του μεταξωτού ύφασματος συγχρόνως. Αντιθέτως, οι έμπριμέ μπλουζες, που φορούνται μέσα από τα ταγιέρ, γίνονται από μεταξωτό ύφασμα, για να εγλυκίσουν ή ζακέττα. Πολλές φορές, μάλιστα, μπαίνει και φόδρα από το ίδιο ύφασμα της μπλούζας και αποτελεί ένα κοκκίτικο, όσο και μοντέρνο άνοιξιάτικο σύνολο.

Ός γαρνιτούρα, οι φιδόγκοι κρατούν έφετος την πρώτη θέση στο γυναικείο ντύσιμο και στολίζουν με νεανικότητα φορέματα, ταγιέρ και έπανωφόρια. Καμιά φορά, οι φιδόγκοι αντικαθιστούν ακόμη και τα κουμπιά. Έτσι, βλέπουμε πολλά μοντέλα έφετος να κλείνουν με δύο και τρεις φιδόγκους το άνοιγμα έμπριμέ ή το σταύρωμα της φούστας. Με φιδόγκο επίσης συγκρατούνται οι σουβρες και τα «ντραπέ» ενός φορέματος και συχνότατα με ένα φιδόγκο έμπρός σημειώνεται η θέση της τάλιας, ακόμη και όταν η ζώνη είναι περαστική ή δεν υπάρχει καθόλου.

Καμιά φορά συνυπάρχουν κουμπιά και φιδόγκος στο ίδιο άνοιγμα. Σε τις περιπτώσεις αυτές ο φιδόγκος, που γίνεται από το ίδιο ύφασμα, τοποθετείται στην άκρη του γιακά ή γενικά στο άνοιγμα του λαιμού και τα κουμπιά συνεχίζουν το κλείσιμο, χαμηλότερα και όπου φτάνει το κουμπάκι.

Πάνω στα έμπριμέ οι φιδόγκοι γίνονται από ύφασμα μονόχρωμο και σε συνδυασμό, που τονίζει έντονα τα χρώματα του έμπριμέ, ακόμη και αν βρίσκεται σε τέλεια αντίθεση με αυτά.

Ο συνδυασμός του έμπριμέ «καλή και άναποδη» συνηθίζεται έφετος πολύ και αποτελεί εξαιρετικά κοκκίτικη γαρνιτούρα στο καλοκαιρινό ντύσιμο.

Ένα «πουαντιγιέ» ύφασμα π. χ. άσπρο με μπλε «πουά» γαρνίρεται θαυμάσια και πολύ μοντέρνα, με ένα άλλο «πουαντιγιέ» σε μπλε φόντο, με άσπρα «πουά». Αυτή η έντυπωση, που δημιουργείται, της «καλής και άναποδης» του ίδιου έμπριμέ, θεωρείται πολύ διασκεδαστικό γαρνιρίσμα και αφαντάστικος εξυπρετισμός.

Μία γυναίκα που επιθυμεί να πραγματοποιήσει οικονομίες, στο ντύσιμό της, μπορεί με το νέο αυτό στυλ «καλή και άναποδη» να μεταποιήσει τα παλιά και να τα εμφανίσει για καινούργια ή να ράψει ένα κομψότατο φόρεμα με δύο μικρά ρετάλια, που να είναι στον ίδιο τύπο,

ρήσετε πάντοτε τον μοντέρνο τύπο «καλή και άναποδη», που θα φορεθεί πολύ το καλοκαίρι.

Τα έμπριμέ και γενικά τα ύφασματα από άκατέργαστο φυσικό μετάξι, είναι πολύ της μόδας. Έκείνο δε που άρσει στα ύψηματα αυτά είναι ότι στέκουν, χωρίς να παχαίνουν το σώμα. Έχουν δηλαδή μία ιδιαίτερη δική τους «σουπλέ», που κολακεύει την γυναικεία σιλουέττα.

«ΣΟΡΤΣ» ΚΑΙ «ΜΑΡΙΝΙΕΡ»

Όσο και αν φαίνεται πρόωρη ή παρουσιάζει των μοντέλων της πλάξ, οι παρισινές «μπουτίκ» έχουν πλημμυρίσει με τα μοντέρνα «σόρτς» και τις κομψές «μαρινιέρ», που θα φορεθούν το καλοκαίρι στη θάλασσα.

Όπως διαπιστώνεται από τα πρώτα μοντέλα, το ντύσιμο της πλάξ θα είναι έφετος εξαιρετικά χαριτωμένο, κοκκίτικο και νεανικό. Τα παικταμάκια «άνσάμπλ», που θα εμφανιστούν στις πλάξ, είναι όλα βαμβακερά και γαρνίζονται με φάσες ή με φράντζες και ρέλια, που γενικά συνηθίζονται πολύ έφετος.

Τα πολύχρωμα «καντριγιέ» «άλατσαδάκια», ως και κάθε άλλο βαμβακερό ύφασμα, χρησιμοποιούνται για «σόρτς» τα οποία γίνονται κοντά, «εφαρμασά» και έντελώς ίσια.

Όλα αυτά προϋποθέτουν λεπτά, μακρυνά και ίσια πόδια και γενικά κομψή σιλουέττα. Το ίδιο συμβαίνει και με τις «μαρινιέρ», που γίνονται ίσιες, ριχτές και μπλόικες στο σώμα.

Οι γυναίκες, που έχουν λόγους να θέλουν να «απαφύγουν» το «σόρτς», θα φορέσουν ωραιότερες φούστες της πλάξ, οι οποίες καλύπτουν, συνήθως, τα ελασθητά σημεία της κομψότητας, δηλαδή τους γοφούς, τα παχιά πόδια κλπ. και ντύνουν όμορφα τη γυναίκα στην πλάξ. Τα μοντέρνα «σόρτς» όπως και οι «μαρινιέρ» της μόδας, έχουν ένα εξαιρετικά καλαίσθητο και παιγνιόφιλο τόνο, χωρίς στον τρόπο, που γαρνίζονται.

Το μακρυνό του «σόρτς» π. χ. κόβεται από μία φράντζα, που πιάνει από τα πλαϊνά ταπακία, κατεβαίνει και τραβιέται ίσια, σε όριζόντια γραμμή, κατά τρόπον, που σχηματίζει μία μικρή παδίτσα, άπλω στο ίσιο και κοντό σορτάκι.

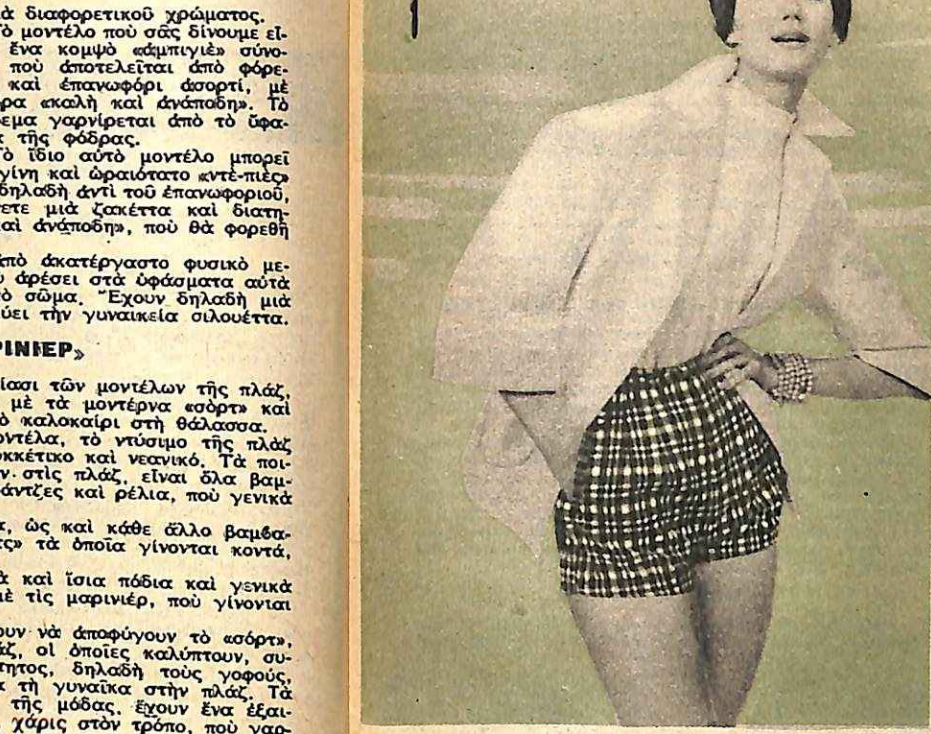
Με φράντζα επίσης ή με πελώριες φάσες, γαρνίζονται οι «μαρινιέρ» και τα διάφορα άλλα «άνσάμπλ» της πλάξ.

Τα ύφασματα με φαρδιές ρίγες και τα πολύχρωμα βαμβακερά ύφασματα θα φορεθούν το καλοκαίρι στη θάλασσα και στην πλάξ, με μορφή «εμγιώ», καζάκας, «μαρινιέρ», «σόρτς» και σε ζακέττες, για ύστερα από το μπάνιο, που ελάχιστα ωστόσο είναι εξυπρετικές για το δικό μας κλίμα.

Στην Εξώρμη και στην Άμερική, όπου η ζέση του δικού μας καλοκαιριού είναι άγνωστη, οι λουόμενες έχουν ανάγκη μιας ζακέτας από χνουδωτό ύφασμα πετοέτας ή από χοντρό πικέ, για να προφυλαχτούν από το ψυχρό αέρα της πλάξ. Σε μας εδώ, ούτε να σκεφτεί κανείς να φορέσει ζακέττα, μετά το μπάνιο.

Οι κομψές «μαρινιέρ» γίνονται τόσο μακριές ή καλύτερα τόσο κοντές, όσο να σκεπάζεται και να μη φαίνεται το μαγιό από μέσα.

Όσο για τα πολύχρωμα πουκάμισα της πλάξ, τα οποία φορούνται πάνω από το μονόχρωμο «σόρτς», μοιάζουν με τ' ανδρικά και σε πολλές περιπτώσεις αντικαθιστούν τις «μαρινιέρ», που είναι το αγαπημένο ντύσιμο των κομψών λουμένων.



1) Κομψό «σόρτς» από καντριγιέ άσπρο και μαύρο με βαμβακερό πλεχτό πουλόβερ και με κίτρινη ζακέττα άσορτί. 2) Μοντέρνα «μαρινιέρ» ριγωτή, νεωτάτου τύπου, με άσπρες φάσες και με μανίκι τρουά-κάρ. 3) Μονόχρωμο «σόρτς», που φοριέται με έμπριμέ πουκάμισο πλάξ.

ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΑΠΕΛΛΑΚΙΑ

Οι μοντέρνες φόρμες των καπέλων «καπέλα-κουάφ» όμορφα το κεφάλι και φορούνται έντελως προς τα πίσω.

Άλλοτε πάλι, όταν το καπέλλο έχει μεγάλη μπόρα, μπαίνει ίσια και τα μπόρα σιάζουν το πρόσωπο κατά τρόπο γοητευτικό. Οι μεγάλες καπελλίνες συνηθίζονται πολύ έφετος. Γίνονται δε από ελαφρές ψάθες, όπως από «πάπνι ντ' Ιταλίας», «πικώ» κ. ά. για πρωί και από κρένες και τουλί, για απόγευμα και για εξαιρετικά επίσημες περιστάσεις.

Όλες οι καπελλίνες γαρνίζονται με δόκιλα μπουκέτα από λουλούδια, στα οποία κυριαρχούν τα τριαντάφυλλα. Γενικά, τα τριαντάφυλλα ενοοούνται ιδιαίτερος έφετος από τη μόδα και χρησιμοποιούνται τόσο ως διακοσμητικά μοτίβα στα μοντέρνα έμπριμέ ύφασματα, όσο και ως μπουτινιέρες στα άνοιξιάτικα ταγιέρ, «ντε-πνέ» και έπανωφόρια, καθώς και ως γαρνιτούρες στα καπέλλα, μαζί με άλλα άνηθ.

Οι μικρές «κουάφ», που μοιάζουν με μαντηλοδέματα, στο κεφάλι, άφρέσουν υπερβολικά και ενοοούνται ιδιαίτερος από τις Παρισινές.

Όπως βλέπετε από τις δύο «κουάφ», που σας παρουσιάζουμε, τα κομψότατα αυτά καπέλλάκια έχουν την κίνηση του δεμένου μαντιλιού, που πιάνει τα μαλλιά και δένει πίσω, πάνω ακριβώς από το τράχηλο. Το καινούργιο αυτό στυλ δίνει μία φιλάρεσκη προχειρότητα στο γυναικείο κεφάλι και συμπληρώνει κομψά το ντύσιμο.

Πολλά μοντέρνα «κλυσάκια» γίνονται έφετος από βαμβακερό ύφασμα και μάλιστα όμοιο με το φόρεμα, αν είναι έμπριμέ.

Τα μονόχρωμα φορέματα συνοδεύονται πάλι από έμπριμέ καπέλλάκια, πουαντιγιέ κλπ. αλλά συνδυάζονται με τη γαρνιτούρα του φορέματος και τα υπόλοιπα άξεσουάρ, που φέτος είναι όλα σχεδόν φανταστικά.

Τα χοντρά «ωπτήτα» βέλα, είναι η τελευταία λέξη της παρισινής μόδας και άποτελούν τη μοντέρνα γαρνιτούρα πολλών καπέλων «έμπριμέ».

Χρησιμοποιούνται δε κατά τον έξης πρωτότυπο τρόπο: Με το βέλο αυτό γίνονται μεγάλοι φιδόγκοι, οι οποίοι τοποθετούνται έμπρός στο καπέλλο και του δίνουν μία ξεχωριστή κίνηση άνεξάσματος της σιλουέτας, πράγμα, που προσθέτει άνάσθημα και δίνει αέρα στη γυναικεία εμφάνιση.

Μερικές φορές το χοντρό αυτό βέλο γαρνίρει μόνο τα μπόρα, του καπέλλου και σκιάζει τα μάτια, για να τονίσει τη γοητεία τους. Όλες

1) και 2) Μοντελάκια «καπέλα-κουάφ» σε τύπο μαντιλοδέματος της τελευταίας μόδας. 3) Νεανική φόρμα καλοκαιρινού καπέλου, από πράσινη ψάθα. 4) και 5) Μεγάλα «κλός» σε τύπο καπελλίνας από «πουαντιγιέ» βαμβακερό ύφασμα το πρώτο και οργανάντζα το δεύτερο, με πιεττάκια τριγύρω. 6) Ψάθινη φόρμα, της οποίας τα μπόρα γαρνίζονται με χοντρό βελάκι.

αυτές οι γαρνιτούρες με χοντρά βέλα, προορίζονται μόνο για καπέλλα «έμπριμέ» τα οποία φορούνται μόνο το απόγευμα και σε κάπως επίσημες περιστάσεις.

Για τις άλλες ώρες, το καπέλλο πρέπει να είναι απλό, πρόχειρο. Τα πρώτα καπέλλα επιβάλλεται να έχουν μεγάλη μπόρα για να προστατεύουν το πρόσωπο και τα μάτια από τον δυνατό ήλιο.

Θα φορέσουν όμως καπέλλα έφετος οι γυναίκες; Στο έρώτημα αυτό οι Παρισινές άπαντούν «ναί». Και ήδη έτοιμάζουν τα έλαφρα καλοκαιρινά καπελλάκια, που θα συνοδεύουν το θερινό ντύσιμο.

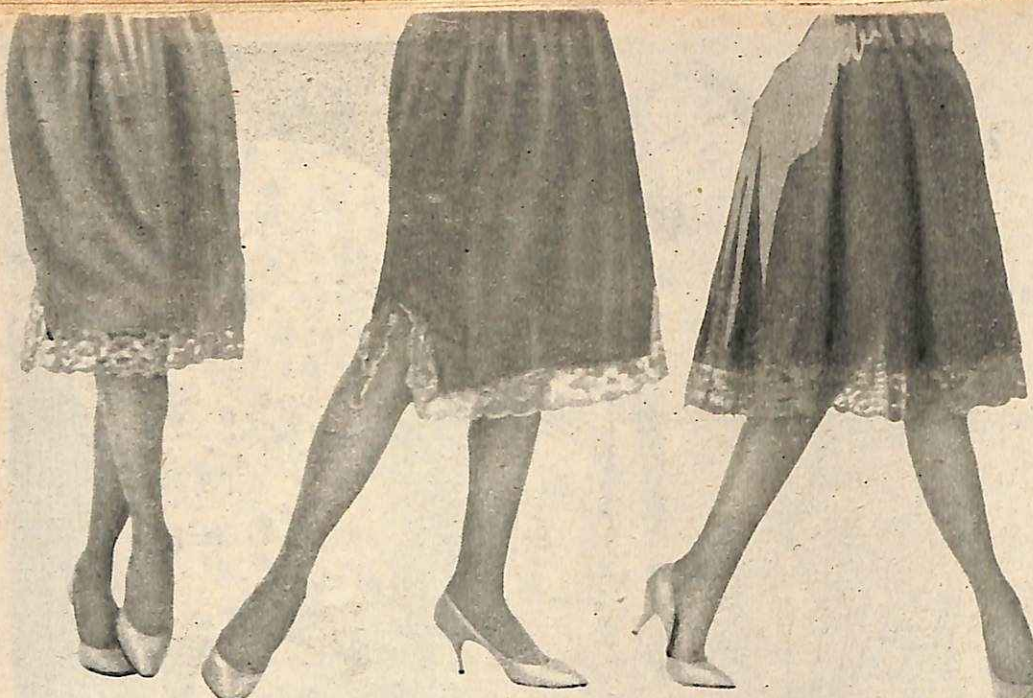
ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΜΙΣΟΦΟΡΙΑ

Τα έσάρφουχα άκολουθούν συνήθως τη μόδα των φορεμάτων και έπηρεάζονται κυρίως από το φάρδος τους. Έφετος π. χ. που το φάρδος είναι περιορισμένο στις φούστες και που η ίσια γραμμή κατακτά όλο και περισσότερο έδαφος στο γυναικείο ντύσιμο, άλλαξε και το φάρδος



1) «Πουαντιγιέ» άσπρο-μπλε, σε τύπο «καλή και άναποδη» και σε ίσια γραμμή με ελάχιστα «ντραπέ» σε όλη τη δεξιά πλευρά, τα οποία συγκρατούνται κάτω από την αντίθετη φάσα του φορέματος. 2) Λουλουδιό έμπριμέ, σε μαύρο φόντο, γαρνιρισμένο με δύο φιδόγκους στη μέση και στη φούστα. 3) Κομψό καλοκαιρινό ντεκολτέ. 4) Έμπριμέ μεταξωτή μπλούζα, η οποία φοριέται έξω από τη φούστα.





φούστες μοντέρνων μισοφοριών, σε τρεις διαφορετικούς τύπους: αλόσια, ελαφρώς ανοιχτή προς τα κάτω και φαρδιά. Καμία δεν έχει σουρωτό βολάν.

λας, κάποιο γαρνίρισμα των γαντιών, ένα δέσιμο στο καπέλλάκι, τω μπορεί να γίνει με λευκή κορδέλλα.

Χίλιοι δυο είναι οι συνδυασμοί, που μπορείτε να κάμετε ακολουθώντας τη μόδα και προσθέτοντας πάντα το ατομικό σας γούστο, που θα συντελέσει στο να δώση στην εμφάνισή σας κάτι τι το ιδιαίτερο, αυτό που θα υπογραμμίσει την προσωπικότητά σας.

ΑΛΛΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΜΕ ΤΟ ΛΕΥΚΟ

Οι λευκές εμφανίσεις είναι, βέβαια, της εποχής. Για να κόψωμε όμως τη μονοτονία τους, θα προτρέχωμε, όπως είπαμε, σε κάποιο ζωνρό χρώμα. Σε μία λευκή τουαλετίτσα θα δώμε μια φαρδιά ζώνη με άγκράφα καιωμένη από σταμπάτο ύφασμα σε πολύχρωμο σχέδιο.

Το ίδιο μπορεί να γίνεται και με όμορφες σταμπάτες εσάρπες. Άλλοτε θαχουν σκούρο φόντο με λευκά μοτίβα κι' άλλοτε το φόντο τους θα είναι λευκό με μοτίβα χρωματιστά. Καλύπτοντας τους ώμους, θα συμπληρώσουν το λευκό φόρεμα. Άλλοτε πάλι η χρωματιστή εσάρπα θα περνά κάτω από το λευκό γιακαδάκι του φορέματος και θα κάνει ένα σκερτσάκι δέσιμο μπροστά.

Η ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΙΑ

Να όμως που η μόδα είναι πάντα γεμάτη από αντιθέσεις και κοντά στους συνδυασμούς, που περι-

τών μισοφοριών. Επίσης, τα σουρωτά βολάν, στην άκρη του στριφώματος, έχουν τελείως καταργηθεί και μπαίνει μόνο μία ίσια δαντέλλα, η οποία γαρνίρει το μισοφόρι δίχως να προσθέτη όγκο, με το αφρούφρου και την σουρίτσα του βολάν.

Τα μισοφόρια γίνονται συνήθως μισά και ίσια και καταλήγουν σε μία δαντέλλα, που ράβεται τεντωμένη στη φούστα του μισοφοριού, χωρίς καθόλου να σουρώνει. Τα μισοφόρια αυτά έχουν ένα άνοιγμα στο πλάι, για να διευκολύνεται το περπάτημα και να μη σχίζονται.

Τα μοντέρνα μισοφόρια, που φοριούνται μέσα από τις φαρδιές καλοκαιρινές φούστες γίνονται με «άνιμεσαν» εφαρμοστό στους γοφούς, στην άκρη του οποίου ράβεται το μισοφόρι με ρηχές κουφότητες τριγύρω. Και η δαντέλλα, από κάτω, μπαίνει πάντοτε ίσια, δίχως σούρα. Τα τρία μοντέλα, που βλέπετε στο φινιρίνι μας προέρχονται από την τελευταία παριζινή επιδείξι έσωφρουχών.

Επίσης τα ύφασματα, που χρησιμοποιούνται για έσωφρουχα γενικά και ειδικότερα για μισοφόρια, είναι όλα λεπτά και διάφανα, κυριαρχεί δε σ' αυτά η μουσελίνα. Η μεγάλη «νουβωτέ» στα έσωφρουχα της μόδας του 1958 είναι πως όλα γίνονται σε ζωνρούς χρωματισμούς: Πορτοκαλί, μπλε-ρουά, λεμονί, φραϊζ κλπ. Έρχονται δε σε χτυπητή αντίθεση με το ντύσιμο της γυναίκας.

Οι δαντέλλες, είναι πάντοτε στον ίδιο χρωματισμό με το ύφασμα του μισοφοριού και αποτελούν ένα κομψό ασортί, που βάζει τη σφραγίδα της καλαισθησίας.

ΤΑ ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

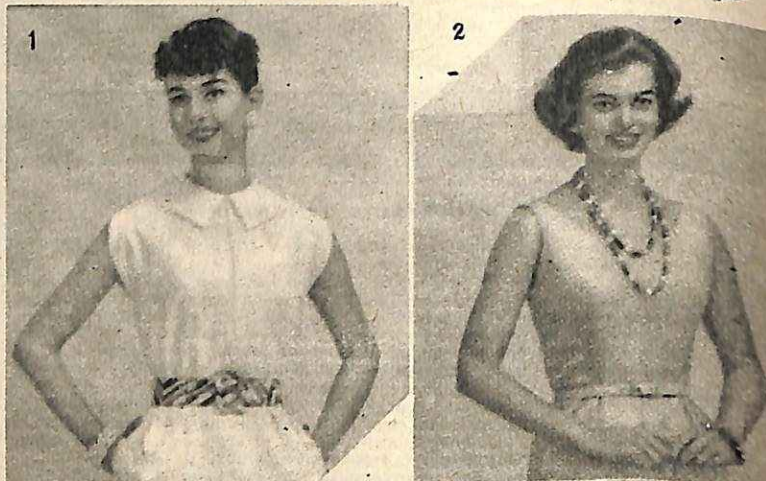
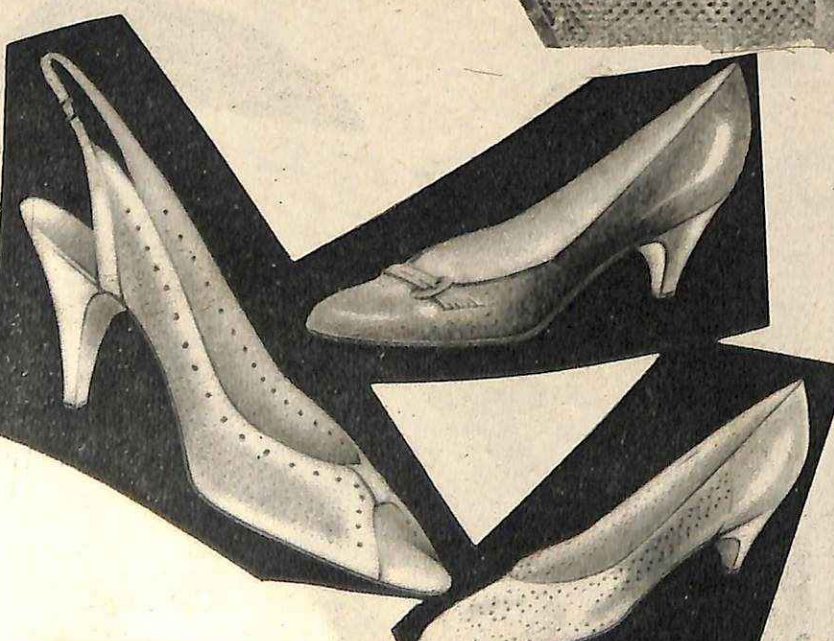
Η τόσο όμορφη μόδα των συνδυασμών στα άξεσουάρ συνεχίζεται.

Ένας από τους πιο μοντέρνους συνδυασμούς εφέτος θα είναι, σε μια λευκή τουαλετίτσα, άξεσουάρ χρωματιστά, που συνδυάζονται μεταξύ τους.

Αν διαλέξετε το πράσινο, το ίδιο χρώμα θα έχει η όμπρέλλα σας, τα γάντια σας, τα γοβάκια σας, ακόμη και το κολλίε, που θα στολίσει το λαιμό σας.

Σας άρεσε καλύτερα το μπλέ; Συνδυάστε το φάντο μπρετόν καπέλάκι σας, την όμπρέλλα και τα γάντια μ' αυτό.

Αυτός ο συνδυασμός του χρώματος με το λευκό έχει κάτι το πολύ βροσερό, που είναι τόσο ταιριαστό, με την εποχή. Συγχρόνως, κάτι στα άξεσουάρ μπορεί πάλι να θυμίσει το λευκό του φορέματος: Η λαβή της όμπρέλλας.



1) Ζώνη χρωματιστή, που στολίζει ένα άσπρο φόρεμα. 2) Κολλίε από πολύχρωμα πετράδια, που συμπληρώνει την τουαλετίτσα. 3) Δύο είδη φιδύκων από δικτυωτό μέταλλο.

γράφωμε μας παρουσιάζει και την ομοιομορφία, που έχει κι' αυτή τη χάρη, και προσδίδει μία ιδιαίτερη κομψότητα στο σύνολο.

Με μία τουαλετίτσα σε ανοιχτό χρώμα συνδυάζωμε, ακολουθώντας το ίδιο χρώμα, όλα τα άξεσουάρ: Γάντια, τσάντα, γοβάκια, ακόμη και το κολλίε.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΑ ΣΤΟΛΙΔΙΑ

Ανάμεσα στα διάφορα στολίσια που παρουσιάζει η μόδα για το λαιμό, τ' αυτιά ή τα χέρια, λανσάρε και κάτι καινούργιο, που έχει προορισμό να στολίσει το κορσάκι ή τα ρεβέρ της ζακέτας.

Πρόκειται για κάτι χαριτωμένο φιογκάκια από έργασμένο μέταλλο «φινιγκρανέ», που σχηματίζουν είδος κορδέλλας. Το δέσιμο του φιδύκου έχει διάφορα σχήματα, πότε με μακριές τις άκρες, πότε με κοντές. Το δέσιμο του φιδύκου είναι από δικτυωτό μέταλλο ή σχηματίζεται από δυο μεταλλικούς κρίκους. Το πρωτότυπο αυτό φιογκάκι έχει στο πίσω μέρος, φυσικά, μία κορφή-παράμους για να το κορμώνετε στο κορσάκι, στον ώμο ή στο ρεβέρ της ζακέτας.

Αυτή η μεταλλική δικτυωτή κορδέλλα, σε φαρδύτερο πλάτος, χρησιμοποιείται και για ζώνη σε μία βαθύρρυθμη άμυγιά τουαλετίτσα προσδίδοντας της μία ιδιαίτερη λάμψη. Μία μεταλλική άγκράφα, η οποία στολίζεται με πολύχρωμα πετράδια, την συμπληρώνει.

Η μόδα λανσάρε επίσης κολλίε, που συνδυάζουν μέταλλο και πετράδια. Το μέταλλο αντιπροσωπεύεται από μία λεπτή αλυσίδα, που σε μικρές αποστάσεις έχει στρογγυλά ή οκτάγωνα πετράδια. Αυτά τα πετράδια μπορούν να είναι ίσομεγέθη. Δεν αποκλείεται όμως να είναι μεγάλα και μικρά και σε διάφορα σχήματα και χρώματα.

Ας μη παραλείψωμε να υπενθυμίσωμε, αφού μιλάμε για κολλίε, πως είναι πολύ της μόδας τα μακρυά κολλίε, που φτάνουν χαμηλά στο στήθος σε μία ή περισσότερες σειρές.

Όταν όμως φοράτε πολύχρωμα κολλίε, προσέχετε, ώστε κάποια από τα πετράδια του να έχουν το χρώμα του φορέματός σας.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

Βρισκόμαστε στην εποχή των λευκών παπουτσιών. Το δέρμα που θα κόβεται με τρυπητά γαρνιρίσματα και μία γόβα πιο κλειστή (επάνω) με ιδιόρρυθμη άγκράφα.

1) Τρία χαριτωμένα φουστανάκια-τουαλετίτσες για τρεις διαφορετικές ηλικίες. 2) Το πρώτο φορεματάκι έχει τον ιδιόρρυθμο γαρνιρισμένο μπουστό. Το δεύτερο έχει τα φιογκάκια στα πλάγια. Και το τρίτο είναι ντε-πιές με φούστα πλισοέ και σταυρωτή βέστα.

φορεθί πιο πολύ είναι το σουέντ. Είτε γοβάκια διαλέξωμε, είτε ανοιχτά σκαρπινία, θα τα ποικίλωμε με τρυπίτσες μεγάλες και μικρές, που θα σχηματίζουν διάφορα σχέδια.

Δεν αποκλείονται όμως και τα γκλασέ δερμάτα, ούτε και τα άλλα ανοιχτά χρώματα ίδιως στους τόνους του γκρι ή του μπλέ.

Μην ξεχνάμε και τα σανδάλια σε ζωνρούς χρωματισμούς, όπως είναι το πράσινο, το ζωνρό μπλέ, το κόκκινο, το κίτρινο. Φυσικά, η εκλογή του παπουτσιού θα εξαρτηθεί από το χρώμα του φορέματος και των άλλων άξεσουάρ. Πότε θα συνδυάσωμε τα χρώματα, πότε θα επιτύχωμε κάποια αρμονική αντίθεση.

Η ΜΟΔΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Οι διάφορες σταμπάτες κοτονάντ, τα ριγανά και τα σκωτσέζικα ζεφύρια, αλλά και τα μεταξωτά τούντ είναι τα ύφασματα, που θα χρησιμοποιηθούν για τις κοπελίτσες, τόσο για απλά καθημερινά φορεματάκια, όσο και για άμυγιά τουαλετίτσες.

Οι κοπέλες στα απλά φορεματάκια διατηρούν πάντοτε την άνετη γραμμή τους με τις φαρδιές φουστίτες, που επιτυγχάνονται πότε με σουρίτσες, πότε με πιέττες που είναι πολύ κοντά τασκισμένες οι μὲν πρὸς τις δὲ στη μέση, ώστε πρὸς τα κάτω να δίνουν στη φουστίτσα το φάρδος και την άνεση, που χρειάζεται για να επιτυγχάνεται η έσχατη γραμμή.

Ας δώμε τώρα μερικά σχέδια για να σας δώσωμε ιδέες για τα κοριτσάκια σας.

Πρώτα απ' όλα έχουμε ένα χαριτωμένο φουστανάκι από σταμπάτη κοτονάντ. Το κορσάκι σχηματίζεται στη βάση του με πολύ πυκνές σουρίτσες πιασμένες σε δυο οριζόντιες γραμμές με τη βελονιά σφηκοφωλιάς, που σχηματίζει όμορφα σχεδιάκια. Οι σουρίτσες καταλήγουν σε μία επίσης οριζόντια γραμμή λίγο χαμηλότερα από τη ρίζα του λαιμού και οι ώμοι συνεχίζονται με στρωτό ύφασμα. Ένα λευκό γιακαδάκι γαρνίρει το λαιμό και τα μανικακια-φουσκίτες τελειώνουν επίσης μ' ένα άσπρο φυτάκι. Το φουστανάκι συμπληρώνεται με μία πολύ σουρωτή δλοτρίγυρα φουστίτσα.

Κοντά σ' αυτό το χαριτωμένο φορεματάκι, έχουμε ένα άλλο έντελως απλό στην κοπή, αλλά καμωμένο από μονόχρωμο μεταξωτό, που το κορσάκι μία πραγματική τουαλετίτσα.

Διαλέξτε ένα χρώμα παστέλ, στην απόχρωση που συνδυάζεται πιο πολύ με τα ξανθά ή καστανά μαλλιά της μικρούλας. Το φορεματάκι έχει το κορσάκι έντελως σκέτο και λίγο μακρόταλλο μπροστά και πίσω ενώ στα πλάγια σταματά άκριβως στη μέση.

Ο λαιμός είναι κλειστός μ' ένα μικρό γιακαδάκι από το ίδιο πάντοτε ύφασμα. Τα μανικακια στον τύπο φουσκίτσας σχηματίζουν εν τούτοις ένα ανέσασμα πρὸς τοὺς ὤμους και αὐτὸ θυμίζει λίγο τη γραμμή ραγκλάν. Η φουστίτσα είναι σουρωτή και πολύ φαρδιά. Μία κορδελίτσα στη μέση φαίνεται μόνο στα δυο πλάγια δένοντας δυο φιογκάκια.

Να τώρα και ένα ντε-πιές για μία μεγαλύτερη κοπελίτσα. Εδώ χρησιμοποιούμε ένα χοντρό λινό λευκό ή χρωματιστό παστέλ.

Η φούστα είναι πλισοεδατή με πλαγιαστές πιέττες πιασμένες ως τα μισά των γοφών, έτσι, ώστε το σύνολο να φαίνεται εὐθύγραμμο. Έπ'αυτο από τη φούστα έχουμε μία βέστα μ' ένα ελαφρό «καμπρέ» στη μέση. Είναι μάλλον κοντή, φτάνοντας εκεί που είναι πιασμένες οι πιέττες και το κομμάτι της είναι σταυρωτό με τέσσερα κομμάτια. Στα πλάγια υπάρχει μία νεκρούς καμπυλωτή από την μασχάλη και κάτω. Ο λαιμός στολίζεται με γιακά και ρεβέρ και δυο τσπουλές με καπάκια την συμπληρώνουν. Τα μανίκια έχουν την ένωση χαμηλά και είναι μακρυά χωρίς ρεβέρ.

ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΦΟΥΣΤΑΝΑΚΙΑ

Ανάμεσα στα φανταζί φουστανάκια, πολλά θα είναι καμωμένα από ύφασματα καντριγιέ ή σκωτσέζικα ζεφύρια. Το φόντο είναι λευκό ή ελαφρώς κρέμ. Οι πολύχρωμες ραβδώσεις συνήθιζονται επίσης πολύ και πολλές φορές διασταυρώνονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.



1

2

Μία τουαλετίτσα είναι από καντριγιέ ζεφύρια με λευκό φόντο και διασταυρούμενες ραβδώσεις σε απαλό ροζ και μπλε παστέλ. Το μπουστάκι του φορέματος είναι μάλλον εφαρμοστό με δυο πέντες έκαστέρωθεν του ανοίγματος. Αυτές οι πέντες φορμάρουν τη μέση.

Μία σειρά κομψάκια το κλείνουν ως τη ρίζα του λαιμού κι' ένα κατεδαστό γιακαδάκι αποτελεί το τελείωμα. Τα μανικακια είναι κοντά μ' ένα ρεβέρκι στολισμένο κι' αυτό. Η φούστα της καντριγιέ αυτής τουαλετίτσας είναι όλη πλισοεδατή με πλαγιαστές πιέττες πυκνά πιασμένες στη μέση, ώστε να δίνουν άφθονο φάρδος πρὸς τα κάτω. Το φορεματάκι συμπληρώνεται με μία ζώνη από το ίδιο ύφασμα και κλείνει με μία άγκράφα.

ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Έχουμε κι' ένα άλλο φουστανάκι λουσάτο από μεταξωτό τουλ με μικροσκοπικά ποιά. Το μπουστάκι του κομψάκι είναι από πλισοεδατό βολανάκι. Το βολανάκι είναι έτσι τοποθετημένο, που να σχηματίζει σαν ένα στρογγυλό καμπί. Τα μανικακια είναι καμωμένα στον τύπο της φουσκίτσας και στο λαιμό έχει ένα πικεδίνο γιακαδάκι. Η φουστίτσα της τουαλετίτσας είναι κομμένη εν φόρμ και επί πλέον σχηματίζει στη μέση έλευθερες πεντοούλες, που προσδίδουν το απαιτούμενο φάρδος.

Συγχρόνως για να θυμίσουμε το γαρνίρισμα του κορσάκι στολίζουμε και τη φουστίτσα με πριές σειρές πλισοεδατά βολανάκια σε αποστάσεις τοποθετημένα. Μία ζωντίτσα από το ίδιο ύφασμα, που κλείνει με άγκράφα, συμπληρώνει το ωραίο σύνολο.

Ένα άλλο φορεματάκι από βαμβάκερο ύφασμα με οριζόντιες βελονίες από κοντό περλέ στην ύφανση του είναι επίσης χαριτωμένο.

Το μπουστάκι σχηματίζει κάθεται πεποούλες και η φουστίτσα είναι όλη σουρωτή και πολύ άνετη. Το κομψάκι γίνεται στην πλάτη.

ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΠΕΛΛΑΚΙΑ

Ένα χαριτωμένο χτένισμα για τα κοριτσάκια είναι αυτό, που συγκεντρώνει τα μαλλιά στα δυο πλάγια πάνω από τ' αυτιά και τα δέσει μ' ένα φιδύκο από φανταζί κορδέλλα στο κάθε πλάι.

Για όσες κοπελίτσες θέλουν τα μαλλιά τους μακρυά, η μόδα προτείνει αφέλειες στο μέτωπο και όλα τα μαλλιά συγκεντρωμένα σε μία πλεξίδα με κλισί προς το ένα πλάι ώστε να πέφτει μπροστά. Ένα βελούδινο φιογκάκι στολίζει το τέλος της πλεξίδας.

Ένα άλλο χτένισμα για μεγαλύτερο κοριτσάκι έχει τα μαλλιά κομμένα κοντά σε ανώμαλες τούφες έτσι που να σχηματίζουν ανώμαλες αφέλειες στο μέτωπο.

Να κι' ένα πολύ πρακτικό και χαριτωμένο καπέλλάκι από φραφίον πλεχτό σε σχήμα από αναποδογυρισμένο καλαθάκι. Είναι πολύ κατάλληλο για τον ήλιο και εξαιρετικά ελαφρό.

ΕΣΜΕΡΑΔΑ

1) Καπέλλάκι από «ραφιά» πολύ κατάλληλο για τον ήλιο. 2) Χτένισμα για μικρό κοριτσάκι. 3) Πλεξίδα ριγμένη στο ένα πλάι με φιογκάκι στην άκρη. 4) Μαλλιά κομμένα ακατάστατα.



2

3

4

Το αδάνατο νερό

ΕΞΩΤΙΚΕΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΕΡΕΤΕ, τη μεγάλη παγάδα, στις άκρες του Μπόν-Νάι; Είναι περιφημη προπάρων για τη βρύση της από πορφύριτη λίθο, που έχει το σχήμα γυναίκας, απ' τον κόρφο της οποίας τρέχει διαρκώς νερό ολοκάθαρο...

Αυτός λοιπόν ο περίφημος ναός βεβηλώθηκε κάποτε, στα χρόνια του Βασιλιά Μπίν-Νάγκ.

Ήταν μια νύχτα με φεγγάρι. Οι ιερείς της παγάδας είχαν γυρίσει πια στα κελλιά τους. Κι' ο ναός είχε γεμίσει απ' τα πονηρά πνεύματα της νύχτας, που γλυστορούσαν κάτω από τους χαμηλούς δόλους του, αγγίζαν τις μεγάλες χαλκινές καμπάνες, σκούζανε, για να τρομάξουνε τους αργοπορημένους διαβάτες. Μόνο τα ιερά αγάλματα του Βούδδα δεν τολμούσαν ν' αγγίξουνε...

Ξαφνικά, μπήκε ένα ζευγάρι έρωτευμένων στους κήπους της παγάδας: ο Φυόκ κι' η Τι-Χόα. Έκείνος ήταν ένα ωραίο και λυγρό κορμό παλληκάρι, πλούσιο άρχοντοπούλο. Κι' η Τι-Χόα ήταν μια κοπέλλα ατσαλά, αλλά πεντάμορφη, με δέκαμα κεχριμπαρένιο, μωαλιά κατάμαυρα σαν την νύχτα, μάτια αμυγδαλάτα και κισιτά και στόμα ρουμπινένιο.

Φοβόνταν κι' οι δυο, κυττάζοντας τα παράξενα αγάλματα που γέμιζαν τον ιερό κήπο κι' ακούγοντας τα κλαδιά να βογγάνε με πόνο καθώς σαλεύανε απ' το νυχτερινό αεράκι. Μά ο νεός δεν έδειχνε το φόβο του, για να δώσει θάρρος στην αγαπημένη του.

Προχωρούσαν κι' οι δυο μαζί, αγκαλιασμένοι, ελπίζοντας να βρουν ένα καταφύγιο.

Μπήκανε έτσι στην παγάδα. Κι' εκεί, ξεχνώντας το σύμπαν, τους θεούς και τους ανθρώπους, αλλάξεσε ένα άτελειωτο παθητικό φίλι.

Μισολιπόθυμη, με τα μάτια κλειστά, η Τι-Χόα έγκαταλείφθηκε στην αγκαλιά του αγαπημένου της...

Μά αν αυτοί, μεθυσμένοι από έρωτα, ξέχασαν τους θεούς, εκείνοι όμως τους κυττάζαν απ' το ύψος των χρυσών θρόνων τους! Ο Βούδδας — ο άπαρνητης κάθε επ' γείας απολαύσεως — σάλεψε από φόβη κι' αγανάκτηση. Και τα πονηρά πνεύματα, που βίβριζαν μέσα στο νερό, χτύπησαν ξαφνικά τ' ασπόμενα σήμαντρα και τις καμπάνες.

Τότε μονάχα οι δυο έρωτευμένοι θυμήθηκαν που βρίσκονταν και τρώμαζαν.

Την ίδια στιγμή, φάνηκε σ' μια πόρτα ένας γέρος ιερέας. Το κεφάλι του ήταν έντελως ευρισμένο, το πρόσωπό του λιπόσαρκο, τα μάτια του βαθυλωμένα. Έμοιαζε με βρυκόλακα κι' ήταν σκεπασμένος μ' ένα μακρύ μανδύα από

κίτρινο μετάξι.

Προχώρησε προς το έντρομο ζευγάρι και βρονοφώνησε: — Κατάρη!... Ο ιερός ναός βεβηλώθηκε... Γρήγορα, πάρτε από δω αυτά τα άθλια όντα και δέστε τα με αλυσίδες. Μονάχα ο θάνατός τους μπορεί να εξευμενίση τη θεία όλη!

Αμέσως τρέξαν απ' όλες τις πόρτες άλλοι ιερείς, με πορφύρους μανδύες, καλόγεροι μαυροκίτρινοι και κατηχούμενοι με ασπρη στολή. Κι' όλοι μαζί καταράστηκαν το ένοχο ζευγάρι. Δέσανε ύστερα με βαρείες αλυσίδες τους δυο έρωτευμένους και τους κλείσανε σ' ένα σκοτεινό και βρώμικο κελλί.

Μέσ' στην απάισια εκείνη φυλακή, ο Φυόκ κι' η Τι-Χόα, ταπεινωμένοι απ' τις βρισιές και τ' αναβέβαινα, περιμέναν μ' αγωνία να ημερώση. Οι πρώτες αχτίδες του ήλιου βάταν το τελευταίο φως της ζωής τους...

Στο μεταξύ, η είδηση της βεβηλώσεως του ναού είχε διαδοθή σ' όλη την πόλη. Οι εύσεβεις Άναγιτες πρόφεραν μ' αγανάκτηση τα όνόματα των ενόχων κι' επιδοκίμαζαν την καταδίκη τους.

Η Τι-Χόα ήταν μια χορεύτρια, που χόρευε θρησκευτικούς χορούς στο παλάτι του βασιλιά. Ο Φυόκ την αγαπούσε από τότε που ήταν ακόμα παιδί. Μά η μητέρα του δεν τούδινε την άδεια να παντρευτεί, αυτός, ένα άρχοντοπούλο, μία φτωχιά κοπέλλα — κι' ως ήταν τόσο όμορφη, κι' ως χόρευε τόσο ανάλαφρα, σαν νεράιδα.

Μά όταν η γριά μάνα έμαθε τώρα το βαρύ αμάρτημα του γιου της και την καταδίκη του, ξεκίνησε με τρεμάμενα πόδια για την παγάδα. Εκεί, γονάτισε μπροστά στο Βούδδα και τον παρακάλεσε κλαίγοντας να σώση το παιδί της.

Γονατισμένη τώρα μπροστά στο Βούδδα, θυμήθηκε πως κι' η φτωχή Τι-Χόα την παρακαλούσε, γονατιστή κι' αυτή και κλαίγοντας, να της δώση το γιού της... Κι' η γριά μάνα ψιθύρισε έκτεκτικα στο Βούδδα:

— Ω, άρχηγέ των πνευματών, μὴ μου ἀρνηθῇς τὴ χάρι σου καὶ μὴ μὲ διώξεις, ὅπως ἔδωξα ἐγὼ τὴν Τι-Χόα! Συχώρεσε τὸ παιδί μου καὶ σώσε το! Σώσε καὶ τὴ γυναίκα ποὺ ἀγαπάει! Κι' ἂν πρέπει νὰ θυθῇ τὸ αἷμα τους, γιὰ νὰ ἐξιλεωθῶν, δέξου τὸ δικό μου αἷμα γι' ἀντάλλαγμα, ὦ Μεγάλε Βούδδα!...

Κι' αμέσως έβγαλε απ' το στήθος της ένα χρυσό μαχαίρι, στολισμένο με σμαράγδια, και το βύθισε στην καρδιά της!

Κι' ο Βούδδας μεταμόρφωσε τότε τη θυσιασμένη μάνα σ' ένα αγάλμα από πορφύριτη λίθο, που απ' τον κόρφο του έσταζε αδάνατο νερό, μαγικό νερό της αγάπης.

Τὰ χαράματα, ὅταν οἱ ἰθαγενεῖς πῆγαν στὴν παγάδα, γιὰ νὰ πάρουν τοὺς δυο κατδικούς καὶ νὰ τοὺς ὀδηγήσουν στὸν τόπο τῆς ἐκτέλεσεως, εἶδαν μὲ ἐκπληξὴ τὸ πορφύρεο ἐκείνο ἀγάλμα, ποὺ απ' τὴν καρδιά του ἔτρεχε νερὸ κρυσταλλένιο. Κατάλαβαν τότε τὴ ἔγνιν.

Πρώτος ὁ ἀρχιερέας μὲ τὸν κίτρινο μανδύα — αὐτὸς ποὺ εἶχε πιάσει τοὺς δυο ἐρωτευμένους — ἔσκυψε κι' ἤπιε απ' τὸ νερὸ ποὺ ἔτρεχε απ' τὴν καρδιά τῆς μαυρομαρμένης μητέρας. Ἡ ψυχὴ του πλημμύρισε ἀμέσως ἀπὸ ἀγάπη καὶ στο:λή, κι' εἶπε στοὺς ἄλλους ιερεῖς:

— Ἀδελφοί, ἡ θυσία τῆς μητέρας εἶναι ἀκετή, γιὰ νὰ ἐξιλεώσῃ τὸ ἀμάρτημα τοῦ γιου της! Κυττάτε αὐτὸ τὸ πτωχὸ μαχαίρι, ποὺ εἶναι πεσμένο μπροστὰ στὰ πόδια τοῦ Βούδδα... Φαίνεται πὼς ἡ μητέρα τοῦ Φυόκ σκοτώθηκε, γιὰ νὰ ἐξευμενίσῃ τὸ θεό, κι' ὁ Βούδδας τὴ μεταμόρφωσε σὲ βρύση... Ἐλάτε, ἀδελφοί, πιῆτε καὶ σεῖς απ' τὸ ἱερὸ αὐτὸ νερὸ.

Ένας-ένας ἦσαν οἱ ιερεῖς, κι' οἱ καρδιές δλων πλημμύρισαν ἀπὸ ἀγάπη καὶ ἔλεος.

Ο Βούδδας συχώρεσε τοὺς δυο ἐνόχους, γιὰ χάρι τῆς μάνας, εἶπε πάλι ὁ γέρος ἀρχιερέας. Κι' ἐμεῖς δὲν ἔχουμε πιά δικαίωμα νὰ τοὺς τιμωροῦμε. Πάρτε νὰ τοὺς ἐλευθερώσουμε καὶ νὰ τοὺς ὀδηγήσουμε στὸ βωμὸ τοῦ Ὑμεναίου.

Όλοι μαζί, καλόγεροι καὶ ιερεῖς, διευθύθηκαν πρὸς τὸ κελλί ποὺ ἦταν κλεισμένοι ὁ Φυόκ κι' ἡ Τι-Χόα. Ο ἀρχιερέας ἀνοίξε τὴν πόρτα κι' εἶπε στοὺς δυο ἐρωτευμένους, ποὺ τρώμαζαν απ' τὸ φόβο τους.

— Ἀς εἰσαστε εὐλογημένοι, παιδιά μου!... Ο μεγάλος Βούδδας ἔκαμε τὸ θαῦμα του... Ἐλάτε νὰ σὰς ἐνώσουμε μὲ τοὺς θεσμούς τοῦ γάμου... Τὸ αἷμα τῆς μητέρας σου, Φυόκ, ἐξευμένισε τοὺς θεούς. Ο Βούδδας δὲ θέλει πιά νὰ πεθάνετε. Δόξα στὸ Πνεῦμα τῶν πνευματῶν!... Δόξα στὴ μητρικὴ στοργὴ καὶ τὴν ἀγάπη!...

ΠΙΕΡ ΜΑΚ ΟΡΛΑΝ

— Ο μεγάλος Βούδδας ἔκαμε τὸ θαῦμα του! τοὺς εἶπε ὁ ἀρχιερέας.

Συναρπαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα ὑπὸ ΤΖΕ'ΙΜΣ ΤΣΕ'Ι'Ζ

Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ με τὸ δημιασμένο πρόσωπο

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Παρ' όλες τις προσπάθειες του "Έλλης, η Γκρέις δεν πιστεύει πώς ο Κρέιν θέλει το κακό της. Είναι βέβαιη πως ο "Έλλης τα λέει όλα αυτά από κακία και μίσος. Ένώ ο "Έλλης δεν ξέρει τί να κάνει, τον επισκέπτεται κρυφά ο δόκτωρ Σάφκι και του εξηγεί ότι ο Κρέιν είναι ένας μανιακός, που σκοτώνει τις γυναίκες. Είχε δολοφονήσει τη Τζούλι Μπριουέρ, και τον ίδιο σκοπό έχει προφανώς για τη Γκρέις. Μά κι' ο ίδιος ο Κρέιν το επιβεβαιώνει αυτό, αποκαλύπτοντας επίτελους τις εγκληματικές προθέσεις του στον "Έλλης, μία και είναι βέβαιος πως δε μπορεί να παρεμποδίση τα σχέδιά του. Του λέει ακόμα πως κρατείται το "Σάφκι, γιατί ξέρει κάποιο μεγάλο μυστικό του, κι' έτσι δεν τον φοβάται καθόλου. Τον πληροφορεί ότι έπιασε επ' αυτοφώρου το Ρόττερς να τους κατασκοπεύει, και τον σκότωσε. Τέλος, του ανακοινώνει ότι θα σκοτώσει τη Γκρέις, αφού πρώτα την κάνει δική του. "Η Γκρέις, έρωτευμένη μ' αυτόν, τον περιμένει στην κάμαρά της. Εκείνος της λέει πως ο "Έλλης τον κατηγορεί για δολοφόνο.

7ον "Έσκυψε πρὸς τὸ μένος της καὶ τῆς ἀγγίξε τὸ μάγουλο.

— Λέει πὼς θὰ σὰς δολοφονήσω, πρόσθεσε.

— Πὼς μπορεί νάναί τόσο κακός; φώναξε ἡ Γκρέις ἀνασκιρτώντας.

Εἶχε ἀνατριχίσει ξαφνικά. Δίχως νὰ ξέρη τὸ γιατί, ξαναεἶδε μὲ τὴ φαντασία τῆς τὸν Κρέιν στὴν κουζίνα, μὲ τὸ πρόσωπό του παραμορφωμένο ἀπ' τὸν τρόμο καὶ τὰ χεῖλιά του ποὺ σχημάτιζαν τὴ λέξη: «Νόμισα πὼς ἦταν ἡ Τζούλι!»

Καὶ ἀνατριχίσει πάλι.

— Μά δὲν τὸ πιστεύω ἀληθινά, εἶπε ὁ Κρέιν, χωρὶς νὰ τὴν ἀφήσῃ ἀπ' τὰ μάτια του. Εἶναι ἄλλως τρελλὸς ἀπ' τὴ ζήλεια του. Μπορεῖ νὰ μεταχειριστῇ κάθε μέσον, προκειμένου νὰ καταστρέψῃ τὴν εὐτυχία μας... Πέστε μου τὴν ἀλήθεια, μὲ φοβόσαστε καθόλου;

Τὸν κύτταξε καὶ διάβασε στὸ πρόσωπό του μονάχα τρυφερότητα καὶ καλωσύνη. Τούπιασε τότε τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε γρήγορα:

— Ὄχι, δὲ σὰς φοβάμαι. Δὲν πιστεύω λέξι ἀπ' ὅσα λέει αὐτός ὁ ἄνθρωπος... Κι' ὕστερα, ἂν θέλατε νὰ μὲ σκοτώσετε, δε θὰ σὰς ἔφερνα καμμιὰ ἀντίσταση...

Τοῦ ἄπλωσε τὰ χεῖρα τῆς καὶ πρόσθεσε, μὲ φωνὴ ἀναστατωμένη ἀπ' τὴ συγκίνησι:

— Σὰς ἀγαπᾷ τόσο πολὺ, Ρίτσαρντ! Μπορεῖτε νὰ μὲ κάνετε, ὅτι θέλετε. Ένα μονάχα σὰς ζητάω: Ἀγαπήστε με καὶ σεῖς λίγο!...

«Τὶ ἀπίστευτὴ ἀφέλεια! σκέφτηκε ὁ Κρέιν. Πὼς ὑπάρχουνε τόσο ἀνόητες γυναῖκες;»

Ὡστόσο, ἔπιασε τὸ πρόσωπό τῆς ἀνάμεσα στὰ δυο τὸν χεῖρα καὶ τὴ φίλησε στὸ στόμα.

Εκείνη πάλεψε γιὰ μερικὲς στιγμὲς μὲ τὸν πειρασμό, μὰ ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος σκεπτότανε τὴ μητέρα τῆς καὶ τὰ ὅσα εἶχε τραβῆσει...

Προσπάθησε νὰ γυρίσῃ ἄλλοῦ



τὸ κεφάλι τῆς, ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτόν. Ἐνοίωθε τὰ δάχτυλά του νὰ τῆς χαιδεύουν τὴν πλάτη. Τὰ χεῖλιά του, κολλημένα στα δικά της, ρουφούσαν ὅλες τὶς δυνάμεις τῆς.

Κι' ἐγκατέλειψε τὸν ἑαυτὸ τῆς, νικημένη...

Ο Κρέιν τὴν ἐσφίγγε ἀπάνω του, μὲ τὸ ἓνα χέρι του περασμένο γύρω ἀπ' τὴ μέση τῆς καὶ τ' ἄλλο στα γόνατά τῆς. Κι' ἐκείνη, δίχως νὰ ξέρη τὴ δύναμή του, νη ὑποχωροῦσε στὴ δύναμή του, σὲν νὰ σερνόταν ἄνθρωπος πίσω ἀπ' τὴν ὑπέρτατη ἑκστασι...

Ξαφνικά, κατάλαβε πὼς τὰ χεῖλιά του Κρέιν εἶχαν ἀπομακρυνθῇ λίγο ἀπ' τὰ δικά της καὶ πὼς τὸ σφίξιμό του εἶχε χαλαρώσῃ.

Ἀνοίξε τὰ μάτια τῆς καὶ τὸν εἶδε νὰ τὴν κυττάξῃ μ' ἓνα τρόπο, πὸ ἂν νὰ μὴ τὴν ἔβλεπε πιά, σὲν νάχε ξεχάσει τὴν παρουσία τῆς...

Ἀπαντώντας τὴν ἐρωτηματικὴ ματιά τῆς, ζάρωσε τὰ

φρύδια του, δάγκασε τὰ χεῖλιά του καὶ σήκωσε τὸ χέρι του, σὲν νὰ θέλῃ νὰ τὴν πρεϊδοποιήσῃ γιὰ κάποιο κίνδυνο...

Ἡ Γκρέις ἐνοίωσε νὰ τὴν κυριεύῃ ἀνησυχία.

— Μὴ μιλάτε! τῆς σύστησε, πλησιάζοντας τὰ χεῖλιά του στὰ δικά της. Κάποιοι εἶναι ἔξω στὸ διάδρομο... Ἀκουσα ἓνα θόρυβο, σὲν νὰ σερνόταν ἄνθρωπος πίσω ἀπ' τὴν πόρτα!

Τοῦ ἄρπαξε τὰ χεῖρια, μὲ φρίκη...

— Σερνότανε;... ψιθύρισε.

Ἐκείνος ἔγνεψε «ναί» μὲ τὸ κεφάλι του, ἀκούμπησε τὴ φουχτα του στὸ στόμα τῆς καὶ ἀφουγκράστηκε.

— Ὅα πᾶν νὰ δᾶ... τῆς εἶπε σιγά. Μὴ φοβάσαι! Ὅσο εἰμ' ἐδᾶ ἐγώ, δὲν ἔχει κανένα φόβο.

— Ὄχι, ὄχι! Εἶν' ἐπικίνδυνος!... ψιθύρισε ἐκείνη, ζητώντας νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

Μὰ τὴν παρεμύρισε μ' ἀνυπομονησία, σηκώθηκε καὶ πῆγε ἀδ-

ρuba ὡς τὴν πόρτα. Κόλλησε τ' αὐτὸ του στὸ θυροφύλλο, προσπαθώντας ν' ἀκούσῃ.

Καθὼς τὸν κυττάζε, ἡ Γκρέις εἶπε ξαφνικά μὲ τὸ νοῦ τῆς πὼς τὸ ὕφος του ἦταν τρομερὰ ἀνησυχαστικό, ἀπειλητικό...

Σηκώθηκε κι' ἐκείνη ἀπ' τὴν σαιζ-λόνγκ, ἔκαμε δύο βήματα καὶ σταμάτησε, μ' ἀγωνία. Ο Κρέιν ἔστριψε σιγά-σιγά τὸ πόμολο τῆς πόρτας τὴ μισάνοιξε κι' ἔρριξε μὴ ματιά στὸ διάδρομο.

Ἡ Γκρέις πῆγε κοντὰ του, μὲ καρδιοχτύπι, καὶ τούσφιξε τὸ χέρι, γιὰ νὰ πάρῃ θάρρος ἡ ίδια. Ὁ νεὸς ἀνοίξε πῶς πολὺ τὴν πόρτα καὶ τῆς εἶδε τὸ χῶμα...

Ο "Έλλης βρισκόταν ἐκεῖ, κατὰ γῆς. Εἶχε κατορθώσει νὰ πάρῃ τὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο καὶ τὸν ξεφύλλισε μὲ χέρι ποὺ ἔτρεμε.

Ἦταν χλωμός, σὲν πεθαμένος, μὲ τὰ μαλλιά του κολλημένα ἀπ' τὸν ἰδρώτα. Ἡ πυξίδα του κολλοῦσε τόσο στὴ ράχη του, ὥστε θὰ μπορούσε ἡ Γκρέις νὰ μετρήσῃ τὰ πλευρά του...

Ο Κρέιν τὸν πιάσισε ἀπὸ πῖσω, γρήγορα κι' ἀδύρβωτα σὲν γατα, καὶ τοῦ πῆρε ἀπ' τὰ χεῖρα τὸν τηλεφῶνο τὴ στιγμὴ ποὺ ξεκρούσε τ' ἀκουστικό.

— Δὲν ἔπρεπε νὰ σηκώθῃτε ἀπ' τὸ κρεβάτι σας, τοῦ εἶπε μαλακά.

Ο "Έλλης ἔμεινε μὴ στιγμὴ ἀκίνητος, πνιγμένος ἀπὸ μανία καὶ πλιδνὸς ἀπὸ φόβο. "Υστερα ἔμπηξε μὴ φωνὴ πληγωμένου ζώου, ἄρπαξε τὸν Κρέιν ἀπ' τὸν ἀστράγαλο καὶ θέλησε νὰ τοῦ δαγκάσῃ τὴ γάμπα. Μὰ ἐκείνος δὲ δυσκολεύτηκε καθόλου ν' ἀπαλάγη, τούπιασε τὰ χεῖρα καὶ τοῦ τούτρησε πῖσω ἀπ' τὴν πλάτη.

Γονατισμένος δίπλα του, κύτταξε ἐρευνητικά τὸ πρόσωπό του.

— Τί σὰς ἔπιασε πάλι; τοῦ εἶπε αὐστηρά. Μ' αὐτὰ τὰ τρελὰ καμώματά σας, φοβίσετε τὴ Γκρέις!

— Ἀφίστε με! οὐρλίσει ὁ "Έλλης. Ὅα σὰς σκοτώσω!... Δὲ θὰ τὴν ἀγγίξετε, θὰ σὰς ἐμποδίσω!

Ο Κρέιν κύτταξε τὴ Γκρέις πᾶν ἀπ' τὸν ὦμο του.

Καταλαβαίνει τώρα, τῆς εἶπε, βυθίζοντας τὴ ματιά του στὴ δική τῆς. Ἡ τρελλὸς εἶναι, ἡ πολὺ ἀρρωστος... Ἐσὺ τί μὲ συμβουλεύεις νὰ κάνω;

Ο "Έλλης στράφηκε στὴ Γκρέις ποὺ πλησίαζε.

— Ὅα μὰς σκοτώσῃ! εἶπε μ' ἀγωνία. Πρέπει νὰ μ' ἀκούσετε!... Μὴ δίνετε πίστι στὰ λόγια του... Ἡ μόνη ἐλπίδα σωτηρίας σας εἶναι νὰ φύγετε ἀμέσως! Ἀλλοῶς θὰ σὰς σκοτώσῃ, ὅπως σκότωσε καὶ τὴν ἄλλη... Εἶναι τρελλός! Δὲν καταλαβαίνετε; Σκοτώνει γιὰ τὴν εὐχαρίστησί τοῦ φόνου!

Ἡ Γκρέις γονάτισε κοντὰ του. Τὸ πρόσωπό τῆς εἶχε πάρει μὴ ἔκφρασι σίκου.

— Εἰσαστε ἄρρωστος, εἶπε μαλακά. Δὲν πρέπει νὰ ἐκνευρίζεστε... Ἐρῶ καλὰ πὼς εἶναι ἀνίκανος νὰ μὴ κάνει κακό. Μ' ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀγαπᾷ... Μὴ λένε κακίες, σὰς παρακαλᾷ!

— Σὰς λέω τὴν ἀλήθεια! Ἀ-

πέμνει δ' Ἑλλης, λαχανισμένος. Σκοπεύει νὰ σὰς σκοτώσῃ... Ἀνοίχτε λοιπὸν τὰ μάτια σας! Φύγετε ἀπ' αὐτὸ τὸ σπῆτι... ἀμέσως! Δὲν καταλαβαίνετε; Εἶν' ἕνας φονιάς!

Ἡ Γκρέϊς κῦτταξε ἀλλοῦ. Δὲ μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ τὴν ἀπελπιμένη καὶ ἐξαλλή ματιά του.

— Εἰσάστε πολὺ κακὸς, πρόφερε. Μ' ἀγαπάει...

Ἡ Ἑλλης στράφηκε στὸν Κρέϊν καὶ φώναξε, μ' ἕνα ὑστερικό λυγμό:

— Κάθαμα!...

— Ἐβαλε τὰ κλάματα.

— Μὰ ὄχι, δὲ θὰ πετύχετε τὸ σκοπὸ σας! Πρόσθεσε. Θὰ βρῶ τὸν τρόπο νὰ σὰς ἐμποδίσω... Δὲ θὰ τὴς κάνετε κακὸ, τ' ὀρκίζομαι!

— Γυρίστε στὸ κρεβάτι σας τώρα, τοῦ σύστησε μαλακὰ ὁ Κρέϊν. Κανεὶς δὲ σκοπεύει νὰ κάνει κακὸ σ' ὅποιονδήποτε. Εἰδότε ἕνα ἐφιάλτη. Ὑποφέρετε, εἰσάστε κουρασμένοι... αὐτὸ εἶν' ὅλο. Ἐλάτε νὰ πλαγιάσετε. Θὰ σὰς βοηθῶ κι' ἐγώ.

Καὶ τὸν σήκωσε στὴν ἀγκαλιά του, κρατώντας πάντα τὰ χέρια του πῶς ἄπ' τὴν πλάτη του.

— Μὴν ἀνησυχεῖτε γιὰ τὴ Γκρέϊς, πρόσθεσε. Δὲν ἔχει κανένα φόβο ἀπὸ μένα. Θὰ τὴν κάνω εὐτυχισμένη.

Ἐνῶ τὸν ἔπαιρνε μαζί του, ὁ Ἑλλης φώναξε στὴ Γκρέϊς:

— Φύγετε! Μὰ φύγετε λοιπὸν, ἡλίθια!

— Ὁχι, δὲ θὰ φύγῃ, δήλωσε ὁ Κρέϊν μὲ γλυκὸ ὄφρος. Μοῦ εἶπε πῶς εἶναι πρόθυμη νὰ κάνει τὸ κάθε τι γιὰ μένα. Τὴν ἔχω στὴ διάθεσί μου, Κούσανο. Μὴ χάνετε ἀδικα τὸν καιρὸ σας.

Ἡ Ἑλλης τὸν ἔφτυσε στὸ πρόσωπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ'

Ἡ Γκρέϊς ζύπνησε, ἀναπηδώντας. Εἶχε ὀνειρευτῆ πῶς ὁ Κρέϊν εἶχε ἔρρει νὰ τὴν βρῇ στὴν κάμαρά της καὶ τὴν εἶχε πάρει στὴν ἀγκαλιά του. Αὐτὴ σφιγγόταν ἀπάνω του, ἐκστατική, μὲ τὸ πρόσωπό της κολλημένο στὸ δικό του. Ἐνοίωθε τὸ χῶδι τῶν δαχτύλων του στὸ σῆμα της, κι' ἔλαφρος ἀνατριχίλες διατρέχανε τὴν πλάτη της.

Ἐαφνικὰ ὅμως, τὰ δάχτυλα τοῦ Κρέϊν τὴς σφίξαν τὸ λαιμὸ καὶ χόθηκαν ἀγρία στὴ σάκος της. Κόντευε νὰ πνιγῇ... ὅταν εἶδε πῶς ὁ Ἑλλης εἶχε πάρει τὴ θέσι τοῦ Κρέϊν. Κῦτταξε μὲ τρόμο ἀπερίγραπτο τὸ πρόσωπό του, παραμορφωμένο ἀπὸ μιά φονικὴ μανία, ἐνῶ τὰ χέρια του προσπαθοῦσαν νὰ τὴς ἀφαιρέσουν τὴ ζωή...

Τὴ στιγμὴ ἐκείνῃ ζύπνησε, μὲ καρδιοχτύπι, τόσο τρομαγμένη ὥστε δὲν εἶχε κὰν τὸ θάρρος ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια της...

Ἐμνεῖται ἔτσι ἀρκετὴ ὥρα. Σιγά-σιγά, κατάλαβε πῶς ἦταν ἕνα κακὸ ὄνειρο. Ἀνακάθισε στὸ κρεβάτι της καὶ κῦτταξε τὸ φωτεινὸ ρολοὶ ποὺ βρισκόταν ἀπάνω στὸ κομοδίνο της. Ἦταν 2 παρά τέταρτο.

Ἐρρίξε ὕστερα μιά ματιά γύρω της, στὴν κάμαρά της. Εἶχε τραβήξῃ τὸν κουρτίνας, πρὶν νὰ πέσῃ στὸ κρεβάτι, καὶ στὸ φῶς τοῦ φεγγαρίου ξεχώριζε τὴς σιλουέτες τῶν ἐπιπλῶν καὶ τὴν ἀντανάκλασί του καθρέφτη. Ἐσπλάσσετο πάλι, καθισχυραμένη, καὶ ζανάκλεισε τὰ μάτια της. Ἀλλ' ἡ καρδιά της χτυποῦσε πάντα καὶ δὲν κοπῶνταν νὰ νικήσῃ τὴν ταραχή της.

— Εἶναι φοβερός, αὐτὸς ὁ Ἑλλης! εἶπε μὲ τὸ νοῦ της. Μὰς τὰ χάλασε ὅλα!

Ἡ Κρέϊν εἶδε κι' ἔπαθε, γιὰ νὰ τὸν ξαπλώσῃ στὸ κρεβάτι του καὶ

νὰ τοῦ δώσῃ ἕνα καταπραυντικό. Μὲ πόση καλωσύνη τοῦ φερνότανε!... Ἡ Γκρέϊς, ποὺ εἶχε τρυφερὴ καρδιά, σάστισε μαζί του...

— Θὰ μείνω δίπλα σου, τὴς εἶπε. Πήγαινε ἐσύ νὰ πλαγιάσῃς. Ἀς κάνουμε ὑπομονή!...

Τὴν τράβηξε κοντὰ του καὶ τὴ φίλησε.

Ἡ Γκρέϊς γύρισε στὴν κάμαρά της κι' ἔπεσε στὸ κρεβάτι. Μὰ δὲν κατάρθωσε ν' ἀποκοιμηθῇ. Σκεπτόταν ἀδιάκοπα τὴ συνέβαινε στὸ δωμάτιο τοῦ Ἑλλης...

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα, μὴ μπορώντας πιά νὰ μείνῃ στὸ κρεβάτι, φόρεσε μιά ρόμπα καὶ πήγε ὡς τὴν πόρτα. Βλέποντας φῶς στὴν κάμαρα τοῦ Ἑλλης, γλύστρησε ὡς τὴ μισανοικτὴ πόρτα του.

Ἡ Κρέϊν ἦταν ξαπλωμένος σὲ μιά ἀντη πολυθρόνα, μ' ἕνα σιγῆ γὰρ στὰ χεῖλιά καὶ μὲ τὸ κεφάλι γυμνὸ πρὸς τὰ πίσω, σὺν νὰ μελετοῦσε τὰ σχέδια τοῦ ταβανίου. Μαντεύοντας τὴν παρουσίαν της, στράφηκε ἀπότομα καὶ τὴς ἔκαμε νόημα νὰ σωπάσῃ. Τὴν ἔσπρωξε ἔξω, στὸ διάδρομο, κι' ἔκλεισε τὴν πόρτα πίσω του.

Κοιμάται, τὴς εἶπε σιγῆ. Εἶναι ἐξαντλημένος ὁ δύστυχος. Εἶδες τὴν ὑστερική κρίσι ποὺ ἔπαθε; Ὑποθέτω πῶς εἶν' ἀπ' τὸν πυρετό...

— Ἀν δὲν πᾶν καλλίτερα ὡς αὐριο, θὰ φωνάξω τὸ Σάφκι.

— Πρέπει νὰ μείνῃς μαζί του; ρώτησε ἡ Γκρέϊς.

— Εἶναι προτιμώτερο. Ἀν ζυγνήσῃ καὶ βρεθῇ ὁλομόναχος, ὁ

Θεὸς ξέρει τί εἶναι ἱκανὸς νὰ κάνει!

Ἡ Γκρέϊς ἀνατριχίασε. Ἀκούμπησε τὸ χεῖρ της στὸ μπράτσο του καὶ τοῦ εἶπε τρυφερά:

— Μὰ θάσαι κουρασμένος καὶ σὺ... Προσπάθησε νὰ κοιμηθῇς.

Τὴς χαμογέλασε κι' ἀπάντησε:

— Μπα, δὲ νυστάζω κι' εἰμαι πολὺ καλά... Γύρισε στὸ κρεβάτι σου.

Τώρα ποὺ εἶχε ξεμακρυνθῇ, τὴν εὗρισκε πῶς ὁμορφὴ, μὲ τὴ μεταξὺ τὴ ρόμπα της, τὰ ἀνακατεμένα μαλλιά της καὶ τὸ πρόσωπό της ποὺ εἶχε ροδίσει ἀπ' τὴ ζεστασιά τοῦ μαξιλαριοῦ.

— Ἐλὰ νὰ σὲ πᾶω ὡς τὴν κάμαρά σου, τὴς πρότεινε.

Καὶ τὴ σήκωσε στὰ χέρια.

«Εἶναι ἐλαφρεῖα... σὰν φτερό!» εἶπε μὲ τὸ νοῦ του. Καὶ τί θαυμάσιο σῶμα!... Εἶναι ἀληθινὰ ἀνάγκη νὰ ἐπιβλέψῃ ἐκεῖνο τὸ ἡλίθιο κτήνος!...

Εἶχε ἀντισταθῇ ὡστόσο στὸν πειρασμό. Ἀν ζυγνοῦσε ὁ Ἑλλης καὶ βρισκόταν μόνος, ἦταν ἱκανὸς νὰ πᾶν νὰ τηλεφωνήσῃ, καὶ τότε θὰ χαλούσαν ὅλα!

— Ὁχι, ὄχι... Αὐριο θ' ἀπαλλασσόταν ἀπ' τὸν Ἑλλης, παραδιδόντας τὸν στὴς φροντίδες τοῦ Σάφκι, καὶ τότε θάμινε ἐλευθερὸς νὰ δώσῃ ὅλη του τὴν προσοχή στὴ μικρή.

Τὴν εὗρισκε ὁμορφότερη ἀπ' ὅτι πίστευε. Θὰ τὴ χαίροταν πρῶτα... πρὶν τὴ σκοτώσῃ!

Τὴν πήγε στὴν κάμαρά της καὶ τὴν ξαπλώσε στὸ κρεβάτι της.

— Θὰ σοῦ φέρω νὰ πιῇς κάτι, τὴς ὑποσχέθηκε. Πρέπει νὰ κοιμηθῇς, ἀλλοιῶς αὐριο θὰ εἶσαι κατακουρασμένη.

Ἡ Γκρέϊς ἐνοίωσε νὰ διπλασιάσῃ τὴν ἀγάπὴ της...

«Εἶναι ὁ καλλίτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου! συλλογίστηκε. Πῶς μπορεῖ ὁ Ἑλλης νὰ λὲν τόσο φριχτὰ πράγματα εἰς βάρος του;»

Ἡ Κρέϊν τὴς ἔφερε ἕνα φλυτζάνι σοῦ κι' ἕνα χόπι.

— Αὐτὸ θὰ σὲ κάνει νὰ κοιμηθῇς, τὴς εἶπε. Πιγνῶνα τώρα νὰ ξαναβρῶ τὸν ἄρρωστο μου. Καληνύχτα κι' ὄνειρα γλυκά, μικρὴ μου!

... Μὰ ὁ ἐφιάλτης τὴν εἶχε ζυγνήσει, καὶ τώρα δὲν ὑπάρχον πολλὲς πιθανότητες νὰ τὴν ξαναπάρῃ ὁ ὕπνος.

Ξαπλωμένη στὸ μισοσκόταδο, ξαναζοῦσε τὴς ὥρες ποὺ εἶχαν περάσει. Τί θαυμάσιον ἐκεῖνο τὸ ἡλίθιο κτήνος!...

«Ἀν δὲν ἦταν αὐτὸς ὁ Ἑλλης, θὰ βρισκότανε τώρα δίπλα στὸν Κρέϊν, στὴν ἀγκαλιά του! Ἀρχισε ξαφνικὰ νὰ μισῇ τὸν Ἑλλης. Αὐτὸς ἔφτασε γιὰ ὅλα! Κατάρτηρε τὴν εὐτυχία του.

«Ἀς γιαιτρεῖται ἐπιτέλους, νὰ φύγῃ! Ὅσο ἔμνε ἐκεῖ, στὸ ἴδιο σπῆτι, δὲ θὰ μποροῦσε ποτὲ ἡ Γκρέϊς νὰ ζήσει μαζί με τὸν Κρέϊν, ὅπως ὀνειρευότανε!

Θέλησε ξαφνικὰ νὰ ξαναδῇ τὸν Κρέϊν. Σηκώθηκε ἀπ' τὸ κρεβάτι καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὴν κάμαρα τοῦ Ἑλλης, πατώντας τὰ νύχια.

Τὸ φῶς ἔμνε ἀκόμα ἀναμμένο, ἀλλὰ τὸ κάθισμα τοῦ Κρέϊν ἦταν ἀδειανό.

Ἡ νέα δίστασε. Ἀναρωτήθηκε μήπως ἦταν πῶς σωστὸ νὰ πᾶν νὰ φορέσῃ τὴ ρόμπα της... Τέλος, ἀποφάσισε νὰ ρίξῃ μιά ματιά μέσα στὸ δωμάτιο. Ἰσως νὰ βρισκότανε κάπου κοντὰ στὸ παράθυρο ὁ Κρέϊν...

Ἡ Ἑλλης εἶχε τὰ μάτια του ἀνοιχτά καὶ τὴν κῦτταξε. Ἡ νέα ἔκαμε μιά κίνησι πρὸς τὰ πίσω, βλέποντάς τον.

— Μὴ φεύγετε! τὴν ἰκέτησε ἐκεῖνος. Σὰς παρακαλῶ! Πρέπει νὰ σὰς μιλήσω.

— Μὰ ἐγὼ δὲν ἔχω καθόλου διάθεσι γιὰ κουβέντες, τὸν ἔκοψε. Γυρίζω λοιπὸν στὸ κρεβάτι μου...

Ἐστερα ρώτησε, πῶς σιγῆ:

— Πού εἶναι;

— Ἐξω στὸν κήπο, εἶπε μαλακὰ ὁ Ἑλλης. Νόμισε πῶς κοιμόμουν... Ἦξερα πῶς θάφευγε κάποτε. Ἐκανα λοιπὸν τὸν κοιμισμένο καὶ περίμενα... Τώρα θάβει τὸν ἀστυνομικό.

— Τί... τί θέλετε νὰ πῆτε; τραύλισε ἡ Γκρέϊς, πνιγμένη.

— Ἦρθε ἀπὸς ἐδῶ ἕνας ἀστυφύλακας, εἶπε γρήγορα ὁ Ἑλλης, σὺν νὰ φοβόταν μήπως τὸν διακόψουν. Ὁ ἴδιος ποὺ σὰς εἶχε κυνηγήσει στὸ γήπεδο τοῦ γκόλφ.

Λέγεται Ρότζερς. Μὲ εἶδε ἀπ' τὸ παράθυρο...

— Σὰς εἶδε; φώναξε ἡ Γκρέϊς φέρνοντας τὸ χεῖρ της στὸ στόμα της. Καὶ τώρα;...

— Ναί, μὲ εἶδε. Ἀλλὰ τὸν πῆρε μυριαδὴ ὁ Κρέϊν καὶ τὸν σκότωσε, γιὰ νὰ μὴν πᾶν νὰ φέρῃ βοήθεια καὶ μὰς συλλάβῃ!

Ἡ Γκρέϊς τὸν κῦτταξε καὶ κατακόκκινε ἀπ' τὸ θυμὸ της.

— Δὲ θὰ σταματήσετε λοιπὸν τίς ψευτιές; φώναξε. Εἰπάτε πρῶτα πῶς ὁ Ρίτσαρντ θέλει νὰ μὲ σκοτώσῃ, καὶ τώρα πῶς δολοφονεῖ τὸν ἀστυνομικό! Μὰ σὲ τί σὰς ὠφελεῖ νὰ λὲτε τόσα ψέμματα;...

«Ὁ Ρίτσαρντ λέει πῶς μ' ἀγαπάει. Ὑπάρχει γι' αὐτὸ, γιὰτὶ δὲ μπορῶ νὰ σὰς ἀγαπήσω. Ἀνῆκο στὸ Ρίτσαρντ! Δὲν τὸ καταλαβαίνετε λοιπὸν;

Προχώρησε μέσα στὸ δωμάτιο στὴν ταραχή της, ξεχνώντας πῶς φοροῦσε μιά διαφανή πυτζάμα.

— Σὰς παρακαλῶ, πάψετε νὰ λὲτε τέτοια φριχτὰ πράγματα! πρόσθεσε. Δὲν τὰ πιστεύω. Ποτὲ δὲ θὰ σὰς πιστέψω!

— Τὸν σκότωσε μὲ μαχαίρι... τὸ ἴδιο ποὺ εἶχε μεταχειριστῇ γιὰ νὰ δολοφονήσῃ τὴ Τζούλι Μπριουερ, ἔπεμνε ὁ Ἑλλης κυττάζοντάς τὴν στὰ μάτια. Τώρα εἶναι ἔξω, στὸν κήπο, καὶ τὸν θάβει. Πηγαίνετε νὰ δῆτε, ἂν δὲ μὲ πιστεύετε... Μὰ ὕστερα, ἀφοῦ βεβαιωθῇτε μὲ τὰ μάτια σας, νὰ φύγετε ἀμέσως!

«Μὴ σὰς νοιάξῃ τί γὰ μένα. Δὲν ἐνδιαφέρομαι πιά τί θὰ μοῦ συμβῇ. Ἐσὰς μονάχα θέλω νὰ σώσω!»

— Μὰ ἡ Τζούλι αὐτοκτονήσε!

φώναξε ἡ Γκρέϊς. Πῶς μπορεῖτε νὰ λὲτε τέτοια φριχτὰ πράγματα;... Μοῦ τὸ εἶπε ὁ ἴδιος, μοῦ διηγήθηκε πῶς ἔγινε... Ὡ, εἰσάστε ἕνα τέρας!

— Καὶ σὲ μένα τὰ διηγήθηκε ὅλα, εἶπε ὁ Ἑλλης, κάνοντάς της νόημα νὰ σωπάσῃ. Σκετόταν ἐκεῖ ἀπέναντί μου, ὀρθιος, καὶ καυχότανε γιὰ τοὺς ἀθλοῦς του. Ἀποτελεῖ μιά παθολογικὴ περίπτωση. Μοῦ τὸ ὡμολόγησε ὁ ἴδιος. Ὁ θάνατος τῶν γυναικῶν τὸν ἐνδιέφερε!... Ἐτοί μοῦ εἶπε τοῦλάχιστον.

«Ὁ Σάφκι εἶναι ἐν γνώσει, ἀλλὰ δὲν τολμαῖ νὰ κάνει τίποτε, γιὰτὶ ὁ Κρέϊν τὸν κρατᾷ. Ὁ Κρέϊν ἔφερε ἐδῶ τὴ Τζούλι καὶ τὴ σκότωσε. Ὁ Σάφκι ἔφτασε τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Τζούλι ψυχόρρα-ζουσε... Ρώτησε τὸν ἴδιο, ἂν δὲ θέλετε νὰ μὲ πιστέψετε. Νὰ γιὰτὶ μὰς προστατεῖν ὁ Κρέϊν. Σὰς διάλεξε γιὰ δεύτερο θυμὰ του.

«Αὐριο θ' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ μένα. Θὰ μὲ στείλῃ στὸ σπῆτι τοῦ Σάφκι καὶ σῆς θὰ μείνῃτε μονάχα μ' αὐτόν. Ἀφοῦ γλεντήσῃ καλά μαζί σας, θὰ σὰς σκοτώσῃ ὕστερα.

— Πῶς μπορεῖτε νὰ φαντάζεστε τέτοιους ἐξωφρενισμούς; ρώτησε ἡ Γκρέϊς, δυναμώνοντας τὴ τῆς ἡ Γκρέϊς, ἀρνούμαι νὰ σὰς ἀφῶνί της. Ἀρνούμαι νὰ σὰς πιστέψω. Κανεὶς δὲ θὰ σὰς πιστέψῃ!

— Λέει πῶς εἰσάστε ἀπίστευτα ἀφελῆς!... πῶς παραγμιᾶτε τὸ μυαλό σας μὲ λαϊκὰ μυθιστορήματα καὶ μὲ ρωμαντικὰ φιλμ κακῆς ποιότητος. Σὰς θεωρεῖ μάλιστα λιγάκι ἀνισόρροπη. Ἐρετε πῶς ἔχει ἀρραβωνιαστῇ μὲ τὴν κόρη ἑνὸς στρατηγοῦ, φορτωμένου μὲ παράσημα;

Ἡ Γκρέϊς κῦτταξε ἀλλοῦ, ἀποκαρδιωμένη.

— Μοῦ φαίνεται πῶς εἰσάστε τρελλός, εἶπε. Καὶ σὰς μισῶ! Μὴ μοῦ ξαναμιλήσετε ποτέ! Θὰ τὰ πᾶω μάλιστα καὶ στὸ Ρίτσαρντ.

Ἡ Ἑλλης σήκωσε τίς γροθιές του πᾶνω ἀπ' τὸ κεφάλι του. Τί νὰ κάνῃ τώρα;...

Ἡ Σκράγκερ ἦταν πιά ἡ μοναδική του ἐπίδα. Ἐπρεπε ἀπαραιτήτως νὰ τοῦ τηλεφωνήσῃ, τώρα ποὺ εἶχε βρῇ τὸν ἀριθμὸ του στὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο.

— Ὅπως σὰς ἀρέσει! εἶπε, πῶς ἦρεμα. Ἐγὼ πάντως θὰ σὰς σώσω, εἴτε τὸ θέλετε εἴτε ὄχι... Μὰ κατεβῆτε τώρα στὸν κήπο! Θὰ τὸν βρῆτε ἐκεῖ.

Ἐπειτα τὸν ξανάπιασε ὁ θυμὸς κι' ἄρχισε πάλι νὰ οὐρλιάζει.

— Ἰσως νὰ πειστήτε, ὅταν τὸν δῆτε μὲ τὰ μάτια σας!

— Ναί, δὲ πᾶω, εἶπε ἡσυχὰ ἡ κοπέλλα, ἀλλὰ μόνον γιὰτὶ νοιώθω πῶς ἔχει τὴν ἀνάγκη μου. Θὰ κλειδῶσω ἀπ' ἔξω τὴν πόρτα σας, γιὰτὶ δὲ σὰς ἔχω καθόλου ἐμπιστοσύνη.

Καὶ πραγματικὰ, βγήκε καὶ γύρισε τὸ κλειδὸ στὴν κλειδαριά.

Ἡ Ἑλλης, ἔξω φρενῶν, προσπάθησε ν' ἀνασκηκώθῃ.

— Ὁχι, μὴ μὲ κλειδώνετε! οὐρλιάσε. Μοῦ χρειάζεται τὸ τηλεφῶνο. Πρέπει δίχως ἄλλο νὰ τηλεφωνῶ κάπου!

Ἡ Ρίτσαρντ δὲ θέλει νὰ μεταχειριστῇ τὸ τηλεφῶνο, τοῦ φώναξε ἀπ' ἔξω ἡ Γκρέϊς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'

Ἡ πανσέληνος φώτιζε τὸν κήπο Δὲ φυσούσε καθόλου. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν ζεστή.

Ὁρθα στὸ κατῶφλι τὴς ἐξώπορτας, ἡ Γκρέϊς κῦτταξε γύρω. Δὲν ἔδλεπε πουθενά τὸν Κρέϊν.

Ἀν, ὅπως βεβαίαν ὁ Ἑλλης, ὁ Κρέϊν βρισκόταν στὸν κήπο, θάπρεπε νὰ εἶχε πάει κάπου πρὸς τὸ δάσος.

Ἡ Γκρέϊς ἀναρωτήθηκε τώρα σὲ ποιά γωνία τοῦ μικροῦ δάσους μποροῦσε νὰ βρῖσκεται ὁ νέος. Ἐλπιζε πῶς θάχε μαζί του κανένα φῶς, ποὺ θὰ τὴ βοηθοῦσε νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ. Δὲ θὰ ὠφελοῦσε σὲ τίποτα νὰ τὸν φωνάξῃ, ἐφ' ὅσον ἦταν κουφὴ καὶ δὲ θ' ἀκούγε τὴν ἀπάντησί του.

Περπάτησε πολλὴ ὥρα μέσα στὸ σκοτάδι. Εἶχε ἀρχίσει πια ν' ἀνησυχεῖ καὶ ν' ἀναρωτιέται μήπως εἶχε χαθῇ... Σταμάτησε. Γύρω της ἀπλωνόταν ἡ μαύρη νύχτα κι' ἡ σιωπὴ... Πάλεψε γιὰ νὰ νικήσῃ τὸν πανικό της καὶ ἐξακολούθησε τὸ δρόμο της.

«Δὲ μπορεῖ νὰ ναι μακριὰ ὁ

νο. Μετάνοιωσε ποὺ δὲν εἶχε πάει μαζί της ἕνα ἡλεκτρικὸ φανάρι.

Εἶχε κάνει ἕνα περίπατο πρὸς τὰ ἐκεῖ μαζί με τὸν Κρέϊν, τ' ἀπογεμα. Τὴν ἡμέρα, τὸ μέρος ἦταν ὑπέροχο. Εἶχε κατὶ στενά δρομάρια, ἀνάμεσα στὰ πανύψηλα δέντρα, πικνοῦς κι' ἀνθισμένους θάμνους, ἀναρριχητικὲς ἀγριοτριανταφυλλῆς καὶ μιά μικρὴ λιμνούλα στὸ κέντρο.

Πέρα ἀπ' τὴ λίμνη, ὑπῆρχε μιά ἑκτασί γυνή, ποὺ τὴν ἀνοίξει σκεπάζονταν ἀπὸ ἀγρία ζουμπούλια, κι' ὕστερα ἕνα μονοπάτι ποὺ ὀδηγοῦσε σ' ἕνα δάσος. Ὅταν εἶχαν φτάσει ἐκεῖ, ὁ Κρέϊν σταμάτησε κι' ἔκανε μεταβολή, λέγοντάς της πῶς ἀρκετὰ εἶχαν περπατήσει!...

Ἡ Γκρέϊς ἀναρωτήθηκε τώρα σὲ ποιά γωνία τοῦ μικροῦ δάσους μποροῦσε νὰ βρῖσκεται ὁ νέος. Ἐλπιζε πῶς θάχε μαζί του κανένα φῶς, ποὺ θὰ τὴ βοηθοῦσε νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ. Δὲ θὰ ὠφελοῦσε σὲ τίποτα νὰ τὸν φωνάξῃ, ἐφ' ὅσον ἦταν κουφὴ καὶ δὲ θ' ἀκούγε τὴν ἀπάντησί του.

Περπάτησε πολλὴ ὥρα μέσα στὸ σκοτάδι. Εἶχε ἀρχίσει πια ν' ἀνησυχεῖ καὶ ν' ἀναρωτιέται μήπως εἶχε χαθῇ... Σταμάτησε. Γύρω της ἀπλωνόταν ἡ μαύρη νύχτα κι' ἡ σιωπὴ... Πάλεψε γιὰ νὰ νικήσῃ τὸν πανικό της καὶ ἐξακολούθησε τὸ δρόμο της.

«Δὲ μπορεῖ νὰ ναι μακριὰ ὁ

Ρίτσαρντ!...» ἔλεγε μὲ τὸ νοῦ της, γιὰ νὰ πάρῃ θάρρος.

Σὲ λίγο, ἔφτασε στὴ λιμνούλα, ποὺ ἔλαμπε στὸ φῶς τοῦ φεγγαρίου. Σταμάτησε στὴν ἀκτὴ τὴς καὶ κῦτταξε πάλι γύρω, ἀναζητώντας τοῦ κάκου τὸν Κρέϊν.

Ἐπὶ ἀποφάσισε νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐξερεύνησί της.

Τὸ δρομάκι ποὺ ἀκολουθοῦσε, εἶχε κατὶ ποὺ τὴν τρώεζε. Ἀναρωτήθηκε ἂν ὑπῆρχαν νυχτερίδες στὰ δέντρα, ἢ κουκουβάγιες... Τυλίχτηκε πῶς σφιχτὰ μὲ τὸ μαντῶ τὴν καὶ προχώρησε ἀργά.

Τὸ μαλακὸ χῶμα ὑποχωροῦσε κάτω ἀπ' τὰ βήματά της. Βόδιζε μὲ δυσκολία. Τὴς φαίνονταν ὡστόσο πῶς τὴ σπρώχνανε ἀπὸ πίσω κάποια ἀόρατα χέρια.

Σταμάτησε ἄλλες δύο φορές, διατακτικὴ, κι' ἔρριξε μιά ματιά πρὸς τὰ πίσω, πρὸς τὴ λίμνη. Ὑστερα προχώρησε πάλι, ἀποφασισμένη νὰ ξαναβρῇ ὁπωσδήποτε τὸν Κρέϊν. Σκεπτόταν πῶς δὲ θάχε τὸ θάρρος ν' ἀντιμετωπίζῃ ἄλλῃ μιά φορὰ μονάχῃ τὸ σκοτάδι τοῦ μικροῦ δάσους, γιὰ νὰ γυρίσῃ πίσω...

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κόντρα βωδινό σωτέ
με μύρα

του άρχιμαγείρου
Κ. ΠΑΠΙΔΑ

Εξοκκαλίζουμε ένα κόντρα βωδινό, το κόπουμε σε μικρά μπιφτέκια και το αλάτοπιπρώμε. Καθουρίζουμε 75 δρμ. κρεμμύδι στην κατσαρόλα και προσθέτουμε το κρέας αφού το ροδοκκινώσουμε με βούτυρο. Εισ το βούτυρο που έμεινε προσθέτουμε μια κουταλιά φαρίνα και αφού ροδίση την αδύναμε με μια φιάλη μύρα, προσθέτουμε 50 δρμ. πουρέ ντομάτα φρέσκια, το άφινουμε να θρασούν 10 λεπτά και κατόπιν το σουρώνουμε μέσα στο κρέας. Προσθέτουμε ένα καρότο, μία ρίζα σέλινο χωρίς φύλλα, μία ρίζα πράσο, λίγο πιπέρι και 10 δρμ. ζαχαρι. Σκεπάζουμε την κατσαρόλα και την αφήνουμε να θράση 2½ - 3 ώρες. Το αερθίζουμε με πουρέ ή τηγανητές πατάτες και παγωμένη μύρα. Η μύρα είναι το πιο πλούσιο ποτό σε βιταμίνες που κάνουν τις τροφές αποδοτικώτερες. Πίνετε τακτικά την εξαιρετική μύρα ΦΙΣ. Σας κάνει καλό.

DEPILATOIRE
VITTOL

ΑΠΟΤΡΙΧΩΤΙΚΟΝ
ΛΕΥΚΟΝ
ΑΠΟΛΥΤΩΣ
ΔΟΣΙΜΟΝ

Αποτρίχωση ο-
ριστική και εύ-
χάριστη. Κόβει
εξοκκαλίζοντας
το φάκελλο των
ΛΕΥΚΩΝ ΑΡΙΘ.
Φ. Α. 4990/1958

ΛΟΣΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Το Ρόδον
της Χίου

Προϊόν διπλής απόσταξης
ως φυσικών ρόδων Χίου
έκλεκτης κατηγορίας.
Τελείως άβλαβές
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ:
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ "LYDIA P"

Τα συνιστούν οι γιατροί γιατί πα-
ρασκευάζονται με την τελευταία λέ-
ξη της επιστήμης. ΓΑΛΛΑ ΚΑΘΑΡ.
ΣΜΟΥ No 1 δια ήπρων. No 2 δια
κανονικών. No 3 δια λιπαρού δέρμα.
Κρέμες: ΒΙΤΑΜΙΝΗΖ Α δια ήπρω
δέρμα, ΛΕΚΙΘΙΝΗΖ Α δια ήπρω
δέρμα, ΤΟΝΟΤΙΚΗΝ ΛΟΣΙΟΝ.
ΣΥΓΓΙΤΙΚΗΝ ΛΟΣΙΟΝ. Κρέμα χειρών,
σας προφυλάττει από σκάνισμο και
χλωρίδα. Οδηγίες εντός. Παλουν-
ται στα Φαρμακεία και Μικροπωλεία.
Σάκερ 4, Τηλ. 612-450.

πούτσι, που ξεπερνούσε ένα θά-
μνο!

— Ρίτσαρντ! φώναξε, δρμών-
τας προς τα εκεί. Πληγώθηκες,
Ρίτσαρντ;

— Έπεσε με τα τέσσερα και κύ-
ταξε κάτω απ' τα χαμοκλάδα. Εί-
δε ένα χέρι κι' ένα μπατζάκι παν-
τελονιού. Μά, άγγίζοντας τον άν-
θρωπο εκείνο, κατάλαβε πως ή-
ταν πεθαμένος!

— Άνασκηώθηκε, ξετρελλασμένη κι'
άνικανη να βάλει σε κάποια τά-
ξι τις σκέψεις της. "Ύστερα γο-
νάντισε πάλι, παγωμένη απ' τη
φρίκη. Και πάλι ξανασηκώθηκε κι'
άρχισε να φωνάζει και να τρέ-
χι σαν τρελλή.

Οι φωνές της σκίζανε τη νυ-
χτερινή σιωπή, τρώζαν τα κοι-
μισμένα πουλιά και τις άλεπο-
δες μέσα στις φωλιές τους...

— Ο Ρίτσαρντ είχε πεθάνει! Τι-
ποτα δεν είχε πια σημασία γι'
αυτήν...

Μα δε μπορούσε να τον αφήσει
εκεί, μέσ' στο δάσος! "Έπρεπε
να ζητήσει μια βοήθεια, να τον
πάει στο σπίτι του! "Ο Σάφκι ή-
σως θα μπορούσε να τη βοηθήσει...

Ξαναγύρισε πίσω, κλαιώντας
με λυγμούς. "Εσκώ για να πά-
ρη το φανάρι. Κι' έμεινε ακίνη-
τη, παράλυτη απ' το φόβο. Κάτι
κουιότανο μπροστά της, σε κά-
ποια απόσταση, κάτι που πλη-
σίαζε και γινότανε όλοένα μεγα-
λειτερο, απειλητικότερο...

Το κύτταζε απολιθωμένη απ'
τη φρίκη... ώπου κατάλαβε πως
ήταν ο Κρέιν, που ξεπερόβαλε ά-
νάμεσα απ' τους θάμνους!

— Εκείνος ήγνε κοντά της, τη
πήρε στην άγκαλιά του και βύ-
θισε τα μάτια του στα δικά της.
— Φοβήθηκες, μικρή μου; της
είπε. Δεν ξέρεις πόσο λυπηάκι!...

— Η Γκρέις γοντζώθηκε απ' το
μανίκι του. "Έτρεμε δλόκληρη και
την έβρεχε κρύος ιδρώτας. Τα
γόνατά της λυγίζανε. "Αν δεν την
συγκρατούσε εκείνος, θάπεφτε...

— Έχασε τις αισθήσεις της...
— Όταν συνήλθε, βρισκόταν άκα-
μα στην άγκαλιά του, ξαπλωμένη
χάμα, με το κεφάλι της πάνω
στα γόνατά του. Τον κύτταζε και
είδε να της χαμογέλασε προστα-
τευτικά. Χαμογέλασε κι' αυτή μ'
ανάκούφισι και του είπε με λα-
χτάρα:

— "Ω, Ρίτσαρντ, πως φοβή-
θηκα! Νόμισα... ότι είχες πεθά-
νει!

— Τό καταλαβαίνω πως φοβή-
θηκες, μικρή μου, απάντησε χα-
ιδεύοντάς της τα χέρια. Μά για-
τί νόσθες εδώ, στο δάσος, μο-
νάχη σου;

— "Ήθελα να σε δω. "Ο "Έλλης
μούλεγε φριχτά πράγματα για
σένα!

— Αυτός ο άνθρωπος... ο πε-
θαμένος... νόμισα πως ήσουν
εσύ!

— Ο Κρέιν την τράβηξε πιο κον-
τά του.

— Μη φοβάσαι, μικρή μου,
της είπε. Δεν ήθελα να το μά-
θης...

— Η Γκρέις θυμήθηκε τα λόγια
του "Έλλης.

— Είναι ο άστυφύλακας; μουρ-
μούρισε, κυττάζοντάς τον με
φρίκη.

— Εκείνος κούνησε το κεφάλι του
καταφατικά.

— Τον σκότωσες; ρώτησε πά-
λι η Γκρέις. Τον σκότωσες;
— Ο Κρέιν την κύτταξε προσε-
χτικά.

— Έτσι σου είπε ο "Έλλης;

— Ναί!

— "Ήταν ένα δυστύχημα, είπε
ο Κρέιν. "Ήθελα μονάχα να σε σώ-
σω... Δεν τον σκότωσα... Τον έ-
πιασα να κυττάζει μέσα στην κά-
μαρα του "Έλλης. "Ήσουν και σύ
εκεί. Είδε πως σάς είχε άναγνώ-

ρίσει και τους δυό. Τον πλησία-
σε σιγά - σιγά, από πίσω, και
τον χτύπησε στο κεφάλι... Κρα-
τούσε ένα μαχαίρι στο χέρι του,
ίσως για ν' άνοιξη μ' αυτό το
παράθυρο. Πέφτοντας λοιπόν,
πληγώθηκε θανάσιμα.

— Τον χτύπησες; μουρμούρισε
η Γκρέις.

— Νόμισα πως θα προφταίνα-
με να φύγουμε, είπε ο Κρέιν. Δε
μπορώ να συχωρέσω τον εαυτό
μου... "Ήθελα να φτιάξω τη ζωή
μου μαζί σου, αγάπη μου. Δεν
ανέχομουν την ιδέα πως μπο-
ρούσε να χωρίσουμε... Δεν τον
χτύπησα δυνατά, αλλά έπεσε πά-
νω στο μαχαίρι του.

— Η κοπέλλα δεν άμφέβαλε ούτε
στιγμή πως της έλεγε την αλή-
θεια. Τον άγκάλιασε και τον έ-
σφιξε πάνω της.

— Είσαι τόσο καλός μαζί μου!
του είπε με λυγμούς. Δεν ξέρω
πως να σου το ανταποδώσω...

— "Λοιτε θάκανες το κάθε τι για
μένα;

— Ο Κρέιν χαμογέλασε σαρκ-
αστικά, ξέροντας πως δε μπο-
ρούσε να τον δει. "Ύστερα χαϊδέ-
ψε τα μαλλιά της και πλησίασε
το κεφάλι του στο δικό της, για
να μπορεί να διαβάσει τα λόγια
του.

— Θα τον θάψω τώρα συνέχι-
σε. "Εσκάβα τον τάφο του, όταν
σ' άκουσα να φωνάζεις... Δε θα
τον βρούνε ποτέ, μέσα στο δά-
σος... Πρέπει να διατηρήσουμε
την ψυχραιμία μας. Είναι ο μόνος
τρόπος για να σωθούμε... Αύριο
θα ξεφορτωθώ τον "Έλλης, κι' ύ-
στερα θα φύγουμε οι δυο μας.

— Θα πάμε μακριά, στην "Ελβετία
ή στην "Αμερική.

— Μα θα τον βρούνε κάποτε...
είπε η Γκρέις κατατρομαγμένη.

— Την τράβηξε πάνω του.

— Μη φοβάσαι! Πρέπει να μου
έχης εμπιστοσύνη. Περιμένε με
εδώ ώπου να τον θάψω. Δε θ'
άργησω.

— Πρέπει να σε βοηθήσω κι'
εγώ, απάντησε η Γκρέις άνατρι-
χιάζοντας. "Εγώ φταίω για όλα.
Για ποιο λόγο να υποστής τις
συνέπειες εσύ μονάχα;

— Ο Γκρίν έκαμε μία έλαφρεία

κίνησι άνοπομονήσας, άλλ' η κο-
πέλλα δεν τό πρόσζε.

— Σε παρακαλώ να μείνεις εδώ,
της είπε νευρισμένος. Δεν είμαι
μωρό παιδί. Ξέρω να τα βγάλω
πέρα μόνος μου!

— Η Γκρέις υπάκουσε κι' έμεινε
κοντά στο φανάρι.

Περίμενε άρκετή ώρα, καθισμέ-
νη πάνω στα χόρτα, με το κεφα-
λι της άνάμεσα στα χέρια της,
άνικανη να καταλάβη πως ήταν
πραγματικότης αυτό το φρικτό
πράγμα...

— Ο Κρέιν είχε σκοτώσει έναν
άνθρωπο, για να τη σώσει! "Η-
ταν υπεύθυνη για το έγκλημά του.
Και τώρα αυτός κινδύνευε...

— Τέλος, κάποια στιγμή, άνασή-
κωσε το κεφάλι της και τον είδε
να ξεπροβάλλη απ' το σκοτάδι,
στην άκρη του δρόμου. "Ήταν λα-
σπώμενα τα παπούτσια του, το
κάτω μέρος του παντελονιού του
και τα χέρια του.

— Η Γκρέις σηκώθηκε άπότομα...
κι' έμεινε καρφωμένη στη θέση
της. Τα μάτια του Κρέιν είχαν
μία παράξενη έκφρασι που την
τρόμαζε.

— Πήγε κοντά της και την πήρε
στην άγκαλιά του. Τό βάνουσο
σφίξιμό του κι' η δραχνή άνάσο
του την ξετρελλάνανε.

— Έπιασε το πρόσωπό της με
τα λασπώμενα χέρια του και τό
πλησίασε στο δικό του.

— Έκείνος ποτέ, μέσα στο δά-
σος... Πρέπει να διατηρήσουμε
την ψυχραιμία μας. Είναι ο μόνος
τρόπος για να σωθούμε... Αύριο
θα ξεφορτωθώ τον "Έλλης, κι' ύ-
στερα θα φύγουμε οι δυο μας.

— Θα πάμε μακριά, στην "Ελβετία
ή στην "Αμερική.

— Μα θα τον βρούνε κάποτε...
είπε η Γκρέις κατατρομαγμένη.

— Την τράβηξε πάνω του.

— Μη φοβάσαι! Πρέπει να μου
έχης εμπιστοσύνη. Περιμένε με
εδώ ώπου να τον θάψω. Δε θ'
άργησω.

— Πρέπει να σε βοηθήσω κι'
εγώ, απάντησε η Γκρέις άνατρι-
χιάζοντας. "Εγώ φταίω για όλα.
Για ποιο λόγο να υποστής τις
συνέπειες εσύ μονάχα;

— Ο Γκρίν έκαμε μία έλαφρεία

κίνησι άνοπομονήσας, άλλ' η κο-
πέλλα δεν τό πρόσζε.

— Σε παρακαλώ να μείνεις εδώ,
της είπε νευρισμένος. Δεν είμαι
μωρό παιδί. Ξέρω να τα βγάλω
πέρα μόνος μου!

— Η Γκρέις υπάκουσε κι' έμεινε
κοντά στο φανάρι.

Περίμενε άρκετή ώρα, καθισμέ-
νη πάνω στα χόρτα, με το κεφα-
λι της άνάμεσα στα χέρια της,
άνικανη να καταλάβη πως ήταν
πραγματικότης αυτό το φρικτό
πράγμα...

— Ο Κρέιν είχε σκοτώσει έναν
άνθρωπο, για να τη σώσει! "Η-
ταν υπεύθυνη για το έγκλημά του.
Και τώρα αυτός κινδύνευε...

— Τέλος, κάποια στιγμή, άνασή-
κωσε το κεφάλι της και τον είδε
να ξεπροβάλλη απ' το σκοτάδι,
στην άκρη του δρόμου. "Ήταν λα-
σπώμενα τα παπούτσια του, το
κάτω μέρος του παντελονιού του
και τα χέρια του.

— Η Γκρέις σηκώθηκε άπότομα...
κι' έμεινε καρφωμένη στη θέση
της. Τα μάτια του Κρέιν είχαν
μία παράξενη έκφρασι που την
τρόμαζε.

— Πήγε κοντά της και την πήρε
στην άγκαλιά του. Τό βάνουσο
σφίξιμό του κι' η δραχνή άνάσο
του την ξετρελλάνανε.

ναρωτιόταν αν θα τα κατάφερνε
εύκολα μαζί της...

— Είχε έπισκεφθή τον "Έλλης. Τα
μικρά μαύρα μάτια του άρρώστου
είχαν μείνει καρφωμένα πάνω
του, γεμάτα κακία, με μία έκφρα-
σι έκδικητική. Δεν είχε άνοιξει
καθόλου το στόμα του, παρ' όλες
τις προσπάθειες του Κρέιν να τον
κάνη να μιλήσει. Στο τέλος, ο
Κρέιν είχε χάσει την ύπομονή του
και είχε φύγει απ' την κάμαρά
του.

— Είχε προσπαθήσει ύστερα να
πάρη στο τηλέφωνο το Σάφκι, αλ-
λά δεν του άπάντησε κανείς. Αύ-
το τον έξενείωσε, γιατί ήθελε ν'
άπαλλαγεί το γρηγορώτερο απ'
τον "Έλλης. "Έπρεπε να τελειώση
πια αυτή η δουλειά!

— Έσφιγγε τις γροθιές του, μέσα
στις τσέπες του. "Απόψε θα σκό-
τωνε τη Γκρέις και θα την έθαβε
δίπλα στη Τζούλι και στο Ρό-
τζερς, εκεί κάτω, στο έρημο δά-
σος...

— Αυτή η ιδέα έκανε να χτυπήη
δυνατά το αίμα στις αρτηρίες
του. Και τον κυριέψε άλλη μια
φορά το συναίσθημα εκείνο που τό
ήξερε τόσο καλά. "Η συνειδησί-
 του σκοτεινιάζε και παρέλυναν ό-
λες οι πνευματικές ικανότητές
του...

— Μα έπρεπε πρώτα ν' άπαλλαγεί
απ' τον "Έλλης.

— Καθώς άπομακρυνόταν απ' το
παράθυρο, με τό σκοπό να ξεκα-
τηλεφωνήση με τό Σάφκι, τράβηξε
την προσοχή του και τό άσυνή-
θιστο. "Έρριξε μια ματιά στον
κήπο κι' ένοιωσε να σταματάη η
καρδιά του!

— Πίσω απ' την καγκελλόπορτα
που έκλεινε την άκρη της μεγάλης
κεντρικής άλλεας, είχε σταματή-
ση μία παλιά Ρόλς - Ρόυς. Κα-
τέθηκε απ' αυτήν ο στρατηγός σέρ
Χιού Φράνκλιν - Στουάρτ, είπε
κάτι στο σωφέρ του και προχώ-
ρησε ύστερα με άργά βήματα στην
άλλέα.

— Ο Κρέιν τάχασε για μία στιγ-
μή. Χλώμιασε κι' ένοιωσε να λυγι-
ζουν τα γόνατά του. "Είχε χάσει
Τί μπορούσε να τον θέλη ο κα-

λός εκείνος γέρος;... Και μάστι-
γα τέτοια ώρα; Είχε μήνες να
πατήση το πόδι του στο σπίτι
του...

— Μήπως είχε πάει να τον βρή
ο Τζέιμς; "Υποπτευόταν άραγε;...

— Ο Κρέιν ξαναδρόμισε γρήγορα
την ψυχραιμία του. "Οχι, δε μπο-
ρούσε να συνείη τίποτα τό εξαι-
ρετικό! "Ήταν βέβαιος πως είχε
τυλίξει τό Τζέιμς. Σίγουρα, ο
γέρος έρχόταν άπλως να του κά-
νη μία έπίσκεψι, γιατί είχε πολ-
λές μέρες να τον δει.

— Η συνάντησι αυτή θάταν συγ-
κλοντική. "Όσο σκεπτόταν πως
θα δεχόταν στο σπίτι του τον
άρχηγό της άστυνομίας, ενώ στο
δίπλανό δωμάτιο έκρυβε ένα πε-
ριβόητο έγκληματιά και μία
κλέφτρα!...

— Μα έπρεπε πρώτα να δεσιαωθεί
πως δε θα τον ένοχλούσε κανείς.
Πήγε γρήγορα στο λουτρό. Βρή-
κε τη Γκρέις να φοράη τό πενι-
ούαρ της. Τα μαλλιά της ήταν ύ-
γρα και τό άδαφο πρόσωπό της
φαίνόταν άδωο καίθνεανικό. Τα
μάτια της όμας στεφανώνονταν ά-
πό μαύρους κύκλους.

— Βλέποντας τον Κρέιν, έκαμε
μία κίνησι προς τα πίσω, κοκκι-
νισε και κύτταξε αλλού. "Εκείνος
την έπιασε απ' τό μπράτσο και
την τράβηξε κοντά του.

— "Άκουσέ με! της είπε. "Ερ-
χεται ο διευθυντής της άστυνομίας
της έπαρχίας! Δεν ξέρω τί με
θέλει, είμαι όμως βέβαιος ότι δεν
έχει ιδέα πως κρυβόσαστε εδώ.

— Πήγαμε στην κάμαρα του "Έλλης
και μείνε μαζί του. Κλείδωσε ά-
πό μέσα την πόρτα.

— Της έδωσε ένα ντουφέκι, που
κρεμόταν στο χόλλι.

— "Αν κάνη τον έξυπνο, φοβέ-
ρισέ τον μ' αυτό εδώ, πρόσθεσε.

— Η Γκρέις έτρεμε, τόσο που
λίγο έλειψε να της πέση απ' τα
χέρια τό όπλο.

— Μα δεν ταλμών... τραύλισε.
Φοβάμαι... "Ω, Ρίτσαρντ, αν ξε-
ρουνε!...

— Κάνε όπως σου λέω και σώ-
πα! τη διέκοψε ξερά ο Κρέιν.
"Από στιγμή σε στιγμή, θάναί ε-

ω. "Αφισε με να τα κανονίσω ε-
γώ μαζί του... Δεν υπάρχει φό-
βος. Πρέπει όμως να καθήση φρό-
νιμα ο "Έλλης.

— Και την έπρωψε έξω απ' τό
λουτρό, στο διάδρομο, ως την πόρ-
τα του "Έλλης.

— Κλείδωσε από μέσα και μην
κάνης καθόλου θόρυβο, πρόσθεσε.

— Την ίδια στιγμή, χτύπησε τό
κουδούνι της έξωπορτας. "Ο Κρέιν
χαμογέλασε ειρωνικά, δείχνοντας
τα μεγάλα άσπρα δόντια του.

— "Αν καθήση ήσυχα αυτός ο
τρελλο- "Έλλης, θα διασκεδάσουμε
με τό γέρο! είπε με τό νού του.
Μά δεν πρόκειται να κάνη τίποτα
ο "Έλλης. Φοβάται πολύ για τό
τομάρι του.

— Πήγε ως την έξωπορτα και την
άνοιξε.

— "Ω, καλημέρα σας! είπε έγ-
κάρδια. Δεν περίμενα καθόλου
αυτή την ευχαρίστησι... Περώστε
μέσα να πιήτε κάτι! "Ήρθε πά-
νω στην ώρα του άπεριτίφ.

— Ο σέρ Χιού έρριξε μία συλ-
λογισμένη ματιά στο άνοιχτόκαρ-
δο πρόσωπό του.

— "Ήραίο παλληκάρι - σκέφθη-
κε. Σίγουρα, ο Τζέιμς είναι πα-
λαβός! Αυτός ο νέος δεν είναι
ίκανος να βιάση ούτε μύγα...Μία
που ήρθα όμας, πρέπει να τα
ξεκαθαρίσω όλας.

— Πάρι πάτε, Ρίτσαρντ; είπε,
σφίγγοντάς του τό χέρι. "Εχω να
σας δώ πάνω από μία βδομάδα.
Τί γίνετε, τόσες μέρες;

— "Καλά πάμε ως τώρα - συλ-
λογίστηκε ο Κρέιν, καθώς τον ό-
δηγούσε στο σαλόνι. Δε έλέπω
κανένα λόγο άνησυχίας.

— "Εκανα εξάσκηση στο γκόλφ,
δικαιολογήθηκε γελώντας. Σκο-
πεύω να πάρω μέρος στους αγώ-
νες.

— Κύτταξε γύρω του, ζητώντας τη
μποτίλια με τό ούισκυ. "Ύστερα
θυμήθηκε πως την είχε αφήσει
στην κάμαρα του "Έλλης και τά-
βαλε με τον εαυτό του για την
άφηρημάδα του... Εύτυχως που ύ-
πηρχαν άλλα πιστά στο μπαράκι
του.

— Τί θα πάρετε; ρώτησε τον
έπισκεπτή του. Τζίν ή ξερές; Δυ-
στυχώς, μούχει τελειώσει τό ούι-
σκυ.

— Ευχαριστώ, δε θέλω τίπο-
τα, απάντησε ο σέρ Χιού. Προ-
τιμώ να μην πιώ πριν απ' τό
φαγητό.

— Χαϊδεψε τό σαγόνι του κι' ά-
ναρωτήθηκε πως έπρεπε ν' άρχισή
την κουβέντα.

— Τί νέα έχουμε; Πως πάνε
οι τριανταφυλλίες σας; τον ρώ-
τησε ο Κρέιν, βλέποντάς τον να
διατάζει.

— "Κατι τον βασανίζει... Έλεγε
συχνά πως με τό νού του. Καλύ-
τερα να κουδεντιάσω όσο μπορώ
για όλα θέματα, για να δυσκο-
λευτή όσο τό δυνατό περισσό-
τερο..."

— Τό πρόσωπο του γέρου φωτί-
στηκε, όταν άκουσε για τις τρι-
ανταφυλλίες του. Μα ύστερα κα-
τάλαβε πως, αν άρχιζε τη φλυα-
ρία γι' αυτό τό πάθος του, δε
θάφτανε ποτέ στο σκοπό του.
"Αντιστάθηκε λοιπόν στον πειρα-
σμό και είπε:

— "Ας αφήσουμε τώρα τις τρι-
ανταφυλλίες, Ρίτσαρντ. "Ήθα να
σας ζητήσω μία πληροφορία.

— "Ξέρει κάτι! συλλογίστηκε ο
Κρέιν. Και πρέπει ναάναι πολύ
σοβαρό... γιατί είναι η πρώτη φο-
ρά που άποφύγει να μιλήση για
τις τριανταφυλλίες!...

— "Ο, τι θέλετε! απάντησε πρό-
σωμα.

— Κάθισε κι' άναψε ένα τσιγά-
ρο. Πρόσθεσε πως τα χέρια του
τρέμανε έλαφρά.

— Μου είπαν, Ρίτσαρντ, πως
έχετε μία παντρεμένη άδελφή, κά-



MONON
Τά "Αμερικανικό
θερνίκιο ούύχων
ΝΤΟΥΡΑ - ΓΚΛΟΣ
δεν καστροφουν
τά νύχια σας
διότι περιέχουν
FLEX - FILM



Τά συστατικά του
FLEX-FILM προστα-
τεύουν και δυνα-
μώνουν τά δού-
νατα νύχια σας.

Ζητήσατε τά νέα
μοντέρνα άνοικτά
χρώματα.

NEA KATAKTHSIS THS
EPISTHMHS STHN
DIAΘESI THS GYNAIKAS
Τό νεοπλαστικό θερνίκι ούύ-
χων MIRACLE, που δεν σπά-
ζει τά νύχια, δεν πνίγει την
ανάπτυξή τους και του όποιου
ή στυλιντότης και ή άντοχή εί-
ναι καταπληκτικές. Έκυκλοφό-
ρησε εις την ελληνικήν αγοράν
διά πρώτην φοράν.
Laboratoires MIRACLE S.S.
"Όλα τά μοντέρνα καλλυπι-
κά, ειδικά προσπροσωσμένα στο
κλίμα της "Ελλάδος.
Ζητάτε δείγματα δωρεάν.

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΤΟΡΙΣ ΠΑΝΑΕΞ-ΑΚΜΕΣ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΔΕΚΑΕΙΣ
ΜΕ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ
PLACENTA
ΣΟΒΑΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΕΛΕΣ
ΜΕΘΩΣΕΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΠΑΛΑΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΕΥΤΙΕΣ ΜΥΤΕΣ-ΠΑΛΑΡΣΣΙ
ΠΡΟΓΟΝΑΙ ΣΤΗΘΟΣ-ΒΑΝΕΣ
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΕ 100%
ΡΙΝΗ-ΤΑΞΙΔΑ-ΥΠΕΡΦΟΝΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΝ 6 ΚΟΛΟΝΑΚΗ
ΤΗΛ. 612-010

№ KASTRIOTIS

ποια Τζούλι Μπριούερ... Έρχισε δ
σερ Χιού με φανερά άμνηστια.
Αυτό ήταν λοιπόν! Τού είχε
δώσει άναφορά ο Τζέιμς!
— Έπρεπε τώρα να προσέξω πολύ
ο Κρέιν. Με το σέρ Χιού, δεν κολο-
λούσε το παραμυθί της αδελφής.
Μία που ήταν ο μέλλων πεθερός
του, η κόρη του θα ζητούσε ά-
σφαλώς να γνωρίσει τη μέλλουσα
κουινάδα της.
— Όταν είχε πη αυτό το ψέμμα
ο Κρέιν, δεν είχε σκεφτεί τις πι-
θανές συνέπειες. Τόσο το χειρό-
τερο όμως! Ήταν πολύ άργα πιά.
— Όσο κι αν μετανόωναν, δεν ώ-
φελούσε σε τίποτα. Έπρεπε να
σοφιστεί κάτι για να βγεί απ' το
αδιέξοδο...
— Ά, είδατε το Τζέιμς; είπε.
Κι' ήρθατε να μου κάνετε άνα-
κρισι;
— Όχι, φίλε μου. Μα είμαι πολ-
ύ στενοχωρημένος... «Ο Τζέιμς
μου διηγήθηκε μία δυσάρεστη Ι-
στορία, στην οποία φέρεστε μπλε-
γμένος και σεις.
— Ο σέρ Χιού είχε αποφασίσει
να παίξει με άνοιχτά χαρτιά. Δε
θεωρούσε ασυστό να προσπαθήσει
να παγιδεύσει το μέλλοντα γαμ-
πρό του.
— Περιφανεύονταν γι' αυτόν, γιατί
ήταν ένας ήρωας. Κι' ύστερα, φο-
βότανε την κόρη του, ένα πλά-
σμα παγωμένο...
— Όπως λέει ο Τζέιμς, τόν
βεβαίωσε πως αυτή η Τζούλι
Μπριούερ είναι αδελφή σας, πρόσ-
θεσε. Αυτός όμως πήγε στο Λη-
ξιαρχείο και άνακάλυψε πως δεν
ήξετε αδελφή.
— «Νά πάει ο διάβολος! σκέφτη-
κε ο Κρέιν. Αυτό δεν το περι-
μένα...»
— Έκαμε μία προσπάθεια για να
νικήσει την άνησυχία του. Άλλά
τα χέρια του ήταν ιδρωμένα και
παγωμένα...
— Δεν έχασε τόν καιρό του,
βλέπω! είπε χαμογελώντας. «Ο-
μολογώ πως μ' έφερε σε δύσκο-
λη θέση, μ' αυτή την κατασκο-
πεία του!
— Το καλύτερο είναι να ξεγ-
νηθίτε καθαρά, Ρίτσαρντ. Τού εί-
πατε πραγματικά πως ήταν ά-
δελφή σας;
— Ναι, άπάντησε άδίσταχτα ο
Κρέιν. Τού είπα ψέμματα όμως.
Δεν έχω αδελφή.
— Αυτό το διαπίστωσε ο
Τζέιμς. Μου είπε άκόμα πως αύ-
τη η Μπριούερ είναι μία...
— Ο σέρ Χιού δεν άποτέλειωσε
τη φράση του. Ξερόβηξε, κούνησε
το κεφάλι του και πρόσθεσε:
— Μήπως έκανε λάθος;
— Όχι, καθόλου, άπάντησε ο
Κρέιν. Πραγματικά, είναι μία τέ-
τοια γυναίκα...
— Και την είχατε εδώ, στο
σπίτι σας; Αυτό είν' άπίστευτο!
φώναξε ο σέρ Χιού.
— Όχι, κύριε, δεν έχω τέτοιες
σχέσεις, είπε ο Κρέιν με άξιο-
πρέπεια.
— Χαίρω πολύ που σας ά-
κούω να τόν λέτε, δήλωσε ο σέρ
Χιού με φανερά άνακούφισι. Τόν
είχα πη κι' έγώ σ' αυτό τόν ή-
λίθιο, τόν Τζέιμς, πως είσαστε
έναν τζέντλεμαν.
— Σαφνικά όμως κατάλαβε πως
δεν είχε διαφωτίσει άκόμα την
Ιστορία που τού είχε άναφέρει ο
Τζέιμς. Κύτταξε τόν Κρέιν, μισο-
κλείνοντας τόν μάτια του.
— Κι' όμως ήταν εδώ! είπε.
Την παρουσιάσατε στο Τζέιμς ως
αδελφή σας, τού δείξατε τήν ταυ-
τότητά της.
— Τού έδειξα τήν ταυτότητα
της Τζούλι. Άλλά η γυναίκα που
βρισκόταν εδώ, δεν ήταν η Τζού-
λι.
— Ο σέρ Χιού σταύρωσε και ξα-
νοστάυρωσε τόν μακρύ πόδι του.
Χαίδεψε με τόν χέρι τή φαλάκρα

του, ξάρωσε τόν φρύδια του και
ρώτησε:
— Ποιά ήτανε λοιπόν;
— Δε μπορώ να σας τόν πώ,
κύριε, άπάντησε ξερά ο Κρέιν.
Πρόκειται για τήν τιμή κάποιου
άλλου προσώπου.
— Μα πρέπει να μάθω, έπέ-
μεινε ο σέρ Χιού με παγωμένη
φωνή. «Ο Τζέιμς λέει πως η γυ-
ναίκα αυτή ήταν μία κάποια
Γκρέις Κλάρκ, που τήν καταζη-
τεί η άστυνομία.
— Ο Κρέιν κατάλαβε πως δεν εί-
χε κατορθώσει να ξεγελήσει τόν
Τζέιμς.
— Τόσο τόν χειρότερο! είπε με
τό νού του. Θα τυλίξω τώρα τόν
σέρ Χιού. Κι' αν τόν πετύχω, ο
Τζέιμς δε θα τολμήσει πιά να
συνεχίσει τήν έρευνά του».
— Ποιά είπατε; ρώτησε με
προσοπική έκκλησι.
— Η Γκρέις Κλάρκ. Μήπως
διαβάσατε τ' όνομά της στις έ-
φημερίδες;
— Νομίζω ναί! Είναι μία κα-
φάλαη... Έτσι; Μα τί σχέση έ-
χει;... Μα τήν πίστι μου, όλ'
αυτά είναι πολύ άστεία!
— Καθόλου, φίλε μου. Είναι
πολύ σοβαρά... είπε ο σέρ Χιού.
Μου χρειάζεται μία εξήγησι. Πρέ-
πει να μάθω πως βρέθηκε στα
χέρια σας η ταυτότης αυτής της
γυναίκας και ποιά είναι η άλλη
που μένει στο σπίτι σας.
— Μα δε μένει πιά εδώ, έσπευ-
σε ν' άπαντήσει ο Κρέιν. Έφυγε
χτές τόν δρόμο.
— Τελος πάντων. Ποιά ήτανε;

«Ο Κρέιν σηκώθηκε κι' έρχισε
να πηγαίνει έρχεται μέσα στο δω-
μάτιο.
— Με φέρντε σε δύσκολη θέ-
σι, μουρούρισε. Πιστεύετε πραγ-
ματικά πως μπορεί να ήταν η
Γκρέις Κλάρκ; Δεν τόν φαντάζο-
μαι!...
— Ο σέρ Χιού τόν κύτταξε με
στενοχώρια. Σίγουρα, ο νεός έ-
χε κάποιο δάρος στη συνείδησί
του. Φαινόταν άνησυχός... Μή-
πως είχε δίκιο ο Τζέιμς;
— Δεν άπάντησατε άκόμα στην
ερώτησί μου, Ρίτσαρντ, είπε ξε-
ρά. Πρέπει άπαραιτήτως να μου
δώσατε μία άπάντησι.
— Άλλοιώς, θα βρεθώ στην άνάγκη να παρα-
πέμψω τήν ύπόθεσι στη Δικαιο-
σύνη. Τόν καθήκον μου, βλέπετε...
— Για τόν Θεό! φώναξε ο Κρέιν.
Αυτή η Ιστορία πρέπει να μείνει
μεταξύ μας. Είναι πολύ λεπτή.
— Φάνηκε πως δίσταζε άκόμα. Μα
είχε βρή πιά τόν ψέμμα που θα
λέγε.
— Πολύ καλά, κύριε, θα σας
τά πώ όλα, πρόσθεσε. Δε σας
ζητώ να μου ύποσχεθήτε έχεμύ-
θεια. Έλπίζω όμως να καταλάβε-
τε και μόνος σας ότι πρέπει ν'
άποσιωπηθί αυτή η ύπόθεσι...
— Δεν ύποσχομαι τίποτα. Άν
είναι κάτι που άφορά τήν άστυ-
νομία, δε μπορώ να τόν κρατήσω
κρυφό.
— Τόν καταλαβαίνα. Μα δεν έχει
καμμία σχέση με τήν άστυνομία...
Θά σας μιλήσω πρώτα για τήν
Τζούλι Μπριούερ. Όταν είχα κα-
ταλύσει με τόν σμήνος μου στο

Μπίγκυ Χίλλ, τήν εποχή τού πο-
λέμου, είχα γνωρίσει κάποιον
Ρόννι Τσαντούκι. Βγαίναμε συ-
χνά μαζί, είχαμε γίνει φίλοι.
— Τήν ήμερα που μάς διαλέξα-
νε για ένα δομολογισμό τής Διέπ-
της, ο Ρόννι μου ζήτησε μία χά-
ρι: «Άν τόν συνέβαινε τίποτα,
να στείλω τόν άτομικό του πράγ-
ματα στη μητέρα του. Τόν τόν
ύποσχεθήκα, φυσικά. Άστείο, τόν
ρίσαμε στ' άστέιο, με τή βεβαί-
τητα πως δεν έπρόκειτο να συμ-
βή τίποτα... Δυστυχώς όμως, ο
δυστυχισμένος Ρόννι δεν ξαναγύ-
ρισε!
— Ψάχνοντας τόν χαρτί του, ά-
νακάλυψα πως είχε δώσει κάτι
δαχτυλίδι σε μία Τζούλι Μπρι-
ούερ. Δεν έδωσα σημασία ώστό-
σο, ως τήν ήμερα που η μητέρα
του Ρόννι έγραψε στον άρχηγό
του σμήνους και τόν ζήτησε τόν
περίφημο δαχτυλίδι. Έκείνος
μου έκανε λόγο και με συμβού-
λεψε να πάω να δρώ αυτή τή
Τζούλι Μπριούερ και να προσπα-
θήσω να μάθω γιατί τής τάχε
δώσει ο Ρόννι.
— Όταν μπόρεσα λοιπόν να πάω
στο Λονδίνο, με άβεισε, τήν έπι-
σκέφτηκα άμέσως... και διαπί-
στωσα πως ήταν μία γυναίκα
κοινή. Φυσικά, άρνήθηκε να μου
επιστρέψω τόν δαχτυλίδι... Μου
ήταν δύσκολο ώστόσο να γράψω
στη μητέρα τόν Ρόννι και να τής
τά εξηγήσω όλα. Άποφάσισα λοι-
πόν να τόν άγοράσω απ' αυτή τή
γυναίκα.
— Ο σέρ Χιού κούνησε τόν κεφάλι
του. «Η ματιά του είχε μαλακώ-
σει. Φαινόταν σχεδόν ευνουχισμέ-
νος.
— Αυτό σας τιμά, Ρίτσαρντ,
δήλωσε.
— Η Ιδέα μου ήταν καλή, άλ-
λά δεν πέτυχε, συνέχισε ο Κρέιν.
Η Τζούλι Μπριούερ άρνήθηκε
στήν άρχή να μου δώσει τόν δα-
χτυλίδι, προτού πάει στα χέρια
της τήν λερτά. Άστείο, άφού τόν
πήρε, μου δικαιολογήθηκε πως δεν
είχε βρή καιρό να παραλάβω τόν
δαχτυλίδι απ' τήν τράπεζα όπου
τά είχε φυλαγμένα. Έπειδή βια-
ζόμουν δε να φύγω, μου ύποσχέ-
θηκε πως θα μου τάστεινε στο
Μπίγκυ Χίλλ.
— Τής πήρα τήν ταυτότητά της
για εξασφάλισι. Μα δεν έλαβα
ποτέ τόν δαχτυλίδι, ούτε κι' έλ-
πίζω πιά να τόν λάβω!
— Καταλαβαίνα... είπε ο σέρ
Χιού. Φερθήκατε σαν άληθινός
τζέντλεμαν. Ξέρετε πως εξαφανί-
σθηκε αυτή η γυναίκα;
— Άλήθεια; φώναξε ο Κρέιν με
προσοπική έκκλησι. Πάνε λοιπόν
χαμένες όριστικά οι 500 λίρες
μου! Τί βλάκας που φάνηκα να
τήν έμπιστευθώ!... Άσως η ά-
στυνομία... Μα όχι, καλύτερα να
μη μάθω τίποτα η άστυνομία.
Δε θέλω να φτάσει αυτή η Ιστορία
στ' αυτιά της μητέρας τού Ρόννι.
— Μεγάλη λεπτότης εκ μέρους
σας! είπε ο σέρ Χιού με συγκί-
νησι. Κάνετε ό,τι μπορούσατε
για να εξυπηρετήσετε ένα φίλο
και συμποτιστή σας. Μπράβο,
Ρίτσαρντ!
— Δεν τελείωσα άκόμα, κύριε,
είπε ο Κρέιν προσπαθώντας να
φανή στενοχωρημένος. Έλπίζω
να ίκανοποιηθίτε άλλο τόσο, ό-
ταν μάθετε τή συνέχεια.
— Ναι, ναί, φίλε μου, είπε ο
σέρ Χιού σκυθρωπιάζοντας. Έ-
ξακολουθήστε... Ποιά ήταν η γυ-
ναίκα που έμεινε στο σπίτι σας;
— Όφείλω να σας πώ πως ήταν
έναν χτύπημα για μένα να μάθω
πως φιλοξενούσατε εδώ μία γυ-
ναίκα μονάχη. Πιστεύα πως άγα-
πούσατε τήν κόρη μου.
— Και βέβαια τήν αγαπώ! Ξέ-
ρετε καλά πως έλπίζω να τήν
παντρευτώ... Μα σας όρκίζομαι

πως δεν είχα καμμία σχέση μ'
αυτή τή γυναίκα! Ξέρω πως τόν
φαινόμμενα είναι έναντίον μου,
άλλά...
— Πιστεύω όμως πως είναι κα-
λύτερα ν' άρχισω απ' τήν άρχή.
— Ναι, Ρίτσαρντ. Πέστε μου
τά όλα! Είμαι βέβαιος πως δε
θα προσπαθήσετε να με γελάσετε!
Δεν είν' έτσι, φίλε μου;
— Άσφαλώς! άπάντησε ο Κρέιν,
κρατώντας με πολύ κόπο τή γέ-
λια του.
— Τί άπλοϊκός αυτός ο γερο-
στρατιώτης! Χειρότερος κι' απ'
τή Γκρέις!
— Πρέπει να ξέρετε πως είσα-
στε ο μόνος που θα μάθετε αυτό
τό μυστικό, είπε ο Κρέιν. Πρό-
κειται για τή λαίδη Τσύνθια Κρό-
ουμπριτζ.
— Ο σέρ Χιού άνασκήριτσε.
— Τήν κόρη τού στρατηγού
Κρόουμπριτζ; φώναξε πειγμένα.
— Μάλιστα, κύριε. Ξέρετε ότι
χωρίζει απ' τόν άντρα της;
— Και λοιπόν;
— Έρωτεύτηκε ένα φίλο μου.
Και δε θέλαμε πιά να περιμέ-
νουν... Άν γινότανε γνωστό αύ-
τό, θα πέθαινε ο πετέρας της.
Ξέρετε πόση σημασία δίνει στο
κοινωνικά προσχήματα! Κι' άλ-
λωστε, η λαίδη Τσύνθια δε θα
μπορούσε πιά να πάρη τόν δια-
ζυγίο της...
— Άσως να μην έκανα καλά...
μα τούς λυπήθηκαν και τούς πρό-
τεινα να τούς φιλοξενήσω στο
σπίτι μου. Πέρασαν έξι άρκε-
τές νύχτες...
— Ο σέρ Χιού έκαμε ένα μορ-
φασμό αποδοκιμασίας.
— Ήταν πολύ άπρεπο αυτό
που κάνατε, Ρίτσαρντ, δήλωσε.
Θά προτιμούσα να μη τόν είχα
μάθει...
— Τόν ξέρω. Έχετε δίκιο...
Σκεφτήτε όμως σε ποιά θέσι βρέ-
θηκα!... Ξέρετε πως η Τσύνθια
λατρεύει τόν γκόλφ. Ήρθε λοιπόν
μία μέρα μαζί μου στο γήπεδο.
Έκεί, βρήκε μπροστά της τόν
Ρότζερς... και τρόμαξε ο Ρό-
κε πως θα τήν άναγνωρίσει τής
τζερς, απ' τής φωτογραφίες της
που έχουν δημοσιευθί στις έφη-
μερίδες, και τόβαλε στα πόδια.
— Ο Ρότζερς τήν πέρσε για
τήν κλέφτρα της λέσχης και τήν
κυνήγησε. Άναγκάστηκε τότε να
επιστρέψω. Άναγκάστηκε: Τού εί-
πα πως ήταν κουφή, και γι' αύ-
τό δεν τόν είχε άκούσει που τή
φώναζε. Έλπίζω πως θα τόν πι-
στεύουν... βλέπω όμως πως είναι
παμπόνηροι οι άστυνομικοί σας!
— Ο σέρ Χιού έλαμπε τώρα απ'
τή χαρά του.
— Πολύς θόρυβος για τόν τί-
ποτα! φώναξε. Τί να πώ όμως
στο Τζέιμς; Ποιά δικαιολογία να
βρώ; Αυτός περιμένει να σας φο-
ρέσει τής χειροπέδες!...
— Κέρδισα! είπε με τόν νού του
ο Κρέιν. Με πίστεψε!
— Κι' ένοιωσε τόσο άνακούφισι,
ώστε έσκασε στα γέλια.
— Είναι κωμικό! είπε. Άστε
ο καυμένος ο Τζέιμς φαντάστηκε
πως προστάτευα μία κλέφτρα!
— Ο σέρ Χιού χαμογέλασε με
κάποια άμνηστια.
— Σας όμολογώ, φίλε μου, ό-
τι είχα άρჩισι κι' έγώ να τόν πι-
στεύω, είπε. Τελονπάντων, τώρα
πρέπει να δώμε πως θα σκεπά-
σουμε τόν πράγματα. Δε θέλω
για κανένα λόγο να έκτεθί η οί-
κογενειακή τιμή τού στρατηγού
Κρόουμπριτζ!
— Θα μπορούσατε ίσως να πή-
τε στο Τζέιμς ότι κουβεντιάσατε
μαζί μου κι' ότι σας ίκανοποίη-
σαν οι εξηγήσεις που σας έδω-
σα. Δεν είσαστε ύποχρεωμένος
να τόν τα διηγείσθε όλα!
— Όχι, βέβαια... Μα πέστε
μου και κάτι άλλο, Ρίτσαρντ.

Ξέρετε ότι ο Τζέιμς πήρε με τρό-
πο τόν δακτυλίδι άποτυπώματα
της λαίδης Τσύνθια;
— Ο Κρέιν σκυθρώπασε και κού-
νησε καταφατικά τόν κεφάλι του.
— Κι' εδώ επίσης μπήκα έγώ
στη μέση, είπε. Η λαίδη Τσύν-
θια είχε επισκεφθί κάποτε τή
Σκόνλαντ Γουάρδ και τής είχαν
πάρη τόν άποτυπώματα, έτσι γι'
άστείο. Δεν ήξερα όμως μήπως
τά είχαν κρατήσει στα άρχεια
τους. Και φοβόμουν μην άνακα-
λύψη έτσι ο Τζέιμς τήν άληθινή
ταυτότητά της.
— Έπεισα λοιπόν τή Δάφνη ν'
άντικαταστή τόν άποτυπώματα
της λαίδης Τσύνθια με τόν δική
της. Είναι καλή κοπέλλα και δε-
χτηκε να μου κάνει αυτή τή χά-
ρι. Φυσικά, τήν άποζημίωσα κι'
έγώ...
— Έκανε πολύ άσχημα, είπε ο
σέρ Χιού. Μα σας δικαιολογώ,
τώρα που ξέρω τόν σκοπό σας.
Φερθήκατε σαν τζέντλεμαν, Ρί-
τσαρντ.
— Ο Κρέιν σηκώθηκε, πήγε ως τόν
μπράκι του και γέμισε δύο με-
γάλα ποτήρια ξερές.
— Τώρα θα πιούμε κάτι, εί-
πε. Δε θα μου άρνήσθε πάλι!
Έχω τήν έντύπωσι πως τόν άξι-
ζομε κι' οι δύο μας... Σας όμο-

λογώ πως η Ιστορία αυτή με βα-
νάνισε πολύ και πως άνακουφί-
σθηκε πού σας εκμυστηρεύτηκε
τήν άλήθεια!
— Ο σέρ Χιού πήρε τόν ποτήρι
του και τόν κύτταξε, ξαρώνοντας
τά φρύδια του.
— Ο Ρότζερς εξαφανίστηκε,
πρόφερε. «Ο Τζέιμς λέει ότι...
Μά τώρα πιά όλ' αυτά δε μπο-
ρούν να σταθούν!
— Δεν ξεμπλέξαμε άκόμη! Προ-
σοχή!» σκέφτηκε ο Κρέιν.
— Εξαφανίστηκε ο Ρότζερς;
είπε.
— Σώπα σε μία στιγμή, κι' ύστε-
ρα πρόσθεσε:
— Δε μου φαίνεται παράξενο,
έπειτα απ' όσα ξέρω...
— Τί ξέρετε; ρώτησε μ' έκ-
πληξι ο σέρ Χιού.
— Θα κάνω άλλη μία άδιακρι-
σία... μα πρέπει να τόν μάθετε
όλα. Πρόκειται για τή Δάφνη.
— Τήν κόρη τού Τζέιμς;
— Ναι. Συμβαίνει να τήν ξέ-
ρω καλά. Ήρθε και μου ζήτησε
τή συμβουλή μου, τήν περασμένη
βδομάδα. Είχε μεγάλες στενοχώ-
ριες. Έπρόκειτο να γίνη μητέ-
ρα. Κι' ο αίτιος ήταν ο Ρότζερς.
— Θεέ και Κύριε! φώναξε ο
σέρ Χιού, σαστισμένος.
— Έκανα λόγο στο Ρότζερς.

Μά αυτός ήθελε μονάχα να γλεν-
τήση και δεν είχε κανένα σκοπό
να νομιμοποιήσει τής σχέσεις
τους. Τόν φοβόρισα λοιπόν πως,
αν δεν τόν άποφάσιζε ως τόν τέ-
λος τής βδομάδας, θα έκανα λό-
γο σε σας. Άποβέτω πως τρο-
μοκρατήθηκε και τόσκασε. Δεν
πιστεύω να ξανακούσουμε πιά
γι' αυτόν!
— Τόσο τόν καλλίτερο! είπε ο
σέρ Χιού, κόκκινος απ' τόν θυμό
του. Δεν τούς θέλουμε, κάτι τέ-
τοιους ανθρώπους... Άστόσο,
πρέπει να προσπαθήσουμε να τόν
άνακαλύψουμε, για να κανονίσει
τή θέση του με τήν κοπέλλα... Έ-
σεις κάνατε πολύ καλά, φίλε μου.
Τί θα πη τώρα ο καυμένος ο
Τζέιμς; Πώς θα τόν φανή;
— Δε βέλησε ν' άκούση τής
συμβουλές μου η Δάφνη, κι' έτσι
έγινε τόν κακό. Έκανε ένα λά-
θος... μα τώρα ταχτοποιήθηκαν
όλα. Τί άνάγκη είναι να τόν πη-
τε στο Τζέιμς; Έξηγησέτε τόν ά-
πλος πως ο Ρότζερς λιποτάκτη-
σε και πως δεν έχετε σκοπό να
δώσατε συνέχεια στην ύπόθεσι.
— Γιατί να τόν στενοχωρήσετε;
Έχει προσφέρει τόσες υπηρεσίες
στην άστυνομία, ο καυμένος! Λα-
τρεύει τήν κόρη του, κι' αν μά-
θαινε τήν άλήθεια, τόν χτύπημα
θα ήταν τρομερό.
— Ο σέρ Χιού άδείασε τόν ποτή-
ρι του και σηκώθηκε.
— Είσατε σπουδαίος τύπος,
Ρίτσαρντ! είπε μ' ίκανοποίησι.
Σας ζητώ συγγνώμη που άμφέ-
βαλα για σας, έστω και για μία
στιγμή... Θα γίνετε ένας περί-
φημος σύζυγος για τή Σάρα μου.
Σκέπτεστε πάντα τούς άλλους.
Σας τόν ξαναλέω ότι φερθήκατε
σαν τζέντλεμαν σ' όλη αυτή τήν
Ιστορία. Είμαι περήφανος για
σας, φίλε μου!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'
«Ο Κρέιν στάθηκε όρθιος στο
κατάφι της πόρτας και κύττα-
ξε τή Γκρέις και τόν Έλλις.
Ήταν κι' οι δύο κατάχλωμοι.
Μά η πιο φοβισμένη φαινόταν η
Γκρέις.
— Ενθουσιασμένος γιατί τούς
κρατούσε έτσι σ' άναστάτωσι, ο
Κρέιν προχώρησε μέσα στο δω-
μάτιο. Τόν πρόσωπό του είχε μία
έκφρασι κλειστή, αινιγματική.
— Στοιμάησε, περιμένοντας πως
θα τόν ρωτούσανε. Μα εκείνοι δε
λέγανε τίποτα, σαν να φοβόνταν
μήπως διαλύσουν τή μαγειρία τής
σιωπής...
— Μη μωρώντας πιά να συγ-
κρατήση τή χαρά του, ο Κρέιν
φώναξε:
— Όλα πάνε καλά! Έσυρε!
Γέλασε θριαμβευτικά και πρόσ-
θεσε:
— Ο βλάκας έχασε όλα όσα
τού είπα!
— Τέντωσε τόν δάχτυλό του προς
τόν Έλλις.
— Έβγαλα τή θηλειά απ' τόν
λαιμό σας, τού είπε. Θα ήθελα
να μπορούσατε να μ' άκούσατε!
Ήμουν καταπληκτικός. Βρήκα
μία άπάντησι σε όλα... Αυτή η
μαίμου, ο Τζέιμς, είχε άνακαλύ-
ψει ένα σωρό πράγματα, αλλά
διέψευσα όλες τής ύποθέσεις του,
κι' ο σέρ Χιού έφυγε λέγοντας
μου πως είμαι ο καλλίτερος άν-
θρωπος τού κόσμου και πως πε-
ρηφανεύεται για μένα!
— Η Γκρέις άρπασε τόν ντουφέκι
που κρατούσε, κι' άνάσανε βα-
θεία. Τόν κεφάλι τού Έλλις ξα-
νόπεσε στο μαξιλάρι του. Τά μά-
τια του όμως ήταν γεμάτα άνη-
συχία και δυσπιστία.
— Ο Κρέιν πρόσεξε πως τόν
κύτταζαν παράξενα. Έπαψε να
γελάει και ρώτησε:
— Τί συμβαίνει; Δεν είσαστε

ΑΠΡΟΟΠΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ...

Προβλέψετε να έ-
χετε πάντα οπίτι μύ-
ρα ΦΙΕ για να προσ-
φέρετε στους φίλους
σας. Ένα μεγάλο πο-
τήρι μύρας δά τους
δρoσίση και δά τους
χαρίση κέφι και χαρά.
Δοκιμάστε και δά
δείτε πόσο δά τόν
έκτιμήσουν, γιατί η
μύρα έχει όλο και
πιο πολλούς οπαδούς
στην Ελλάδα από
τόν καιρό που έμα-
σαν τής ευεργετικής
γιά τήν υγεία ιδιο-
τητές της. Ποτό κα
εξοχήν αγνό η μύρα περιέ-
χει, πενήντα ωφέλεια συστατικά, τά πιο ευεργετι-
κά για τήν υγεία. Είναι ιδιαιτέρως πλούσια σε:

- Φωσφόρο (μυϊκή δύναμις)
- Βιταμίνη ΡCα (ξανίνωμα)
- Βιταμίνη Β2 (ανάπτυξις)
- Βιταμίνη ΡΡ (άντιληψις)
- Βιταμίνη Β6 (καλή χώνευσις)

Γιά να αισθάνεσθε καλύτερα πάρτε και σεις από
σήμερα τήν εύχάριστη καθημερινή συνήθεια νά...

...Πίνετε ΦΙΕ

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

Πως θεραπεύεται με τή μέθοδο Hoxsey. Άμερικανός Ιατρός θε-
ραπεύεται από κακοήγη όγκο. ΠΡΟΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΥΛΟΥ.
ΠΑΙΔΙΚΑ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΑ. Στο 11ον τεύχος τού περιοδικού «ΣΑΛ-
ΠΙΣΜΑ ΥΓΕΙΑΣ». Ζητήσατε τόν κατά κεντρικά βιβλιοπωλεία και
περίπτερα Άθηνων - Πειραιώς.



ευχαριστημένοι... Δε βρίσκετε να μου πείτε μία λέξη, ένα ευχαριστώ... Κι όμως το χρωστάτε σε μένα που γλυτώσατε απ' την αστυνομία!

— Έσείς γλυτώσατε; πρόφερε ο Έλλης.
— Ο Κρέιν κοκκίνισε.
— Νομίζω ότι αρκετά μείνατε εδώ, είπε με σφιγμένα δόντια. Δεν έχετε άλλο στο νου σας, παρά πώς να δημιουργήσετε ιστορίες... Θα φύγετε, σήμερα κιόλας. Ο Σάφκι θα φροντίσει για σας. Κι όταν γυατρευτήτε, θα είσαστε ελεύθεροι να κάνετε ό,τι σας άρεισει... Μα θα φύγετε σήμερα απ' το σπίτι μου.

— Α, έτσι; Κι αυτή;... είπε ο Έλλης.
— Μην ενδιαφέρεστε γι' αυτήν. Θα μείνει μαζί μου.
— Όχι. Ήρθαμε μαζί. Μαζί θα φύγουμε!

— Ο Κρέιν κατάλαβε πώς είχε πετάξει τη μάσκα, κι έκανε μία φανερό προσέγγιση για να συγκρατηθεί. Στάθηκε στη Γκρέις και της είπε με τρυφερή έκφραση:

— Άκουσε τί λέει ο Έλλης, αγάπη μου; Θέλει να φύγεις μαζί του. Είσ' ελεύθερη, το ξέρεις. Θα φύγεις;

— Η κοπέλλα ανατρίχιασε και κούνησε αρνητικά το κεφάλι της.

— Θάρρη μαζί μου, όπωσδήποτε! είπε ήρεμα ο Έλλης. Μπορείτε να βρήτε άλλη γιά να κάνετε το κέφι σας... Στο κάτω-κάτω, δεν είναι καμιά καλλονή η Γκρέις...

— Σκασμός! ξέσπασε ο Κρέιν. Πλησίασε τη Γκρέις, της έπιασε το χέρι και της είπε:

— Εσένα μόνο θέλω. Το ξέρεις. Αν μείνεις, θα είμαστε πολύ ευτυχισμένοι.

— Μην τον άκους, απάντησε η κοπέλλα λαχανιασμένη. Πάμε έξω, σε παρακαλώ. Αυτός θα μας τ'α χαλάσει όλα, αν τον αφήσουμε!

— Ο Κρέιν χαμογέλασε ειρωνικά στον Έλλης.

— Έχει πάρει την απόφασί της, όπως βλέπετε, του είπε.

— Αν ήξερε όλη την αλήθεια, δε θα ήθελε να μείνει! απάντησε εκείνος.

— Η ήρεμία του έκαμε εντύπωση στον Κρέιν.

— Εξηγήστε της τί κάθαρμα είσαστε, κι αφήστε την ύστερα να κάνει την εκλογή της, πρόσθεσε.

— Ο Κρέιν γέλασε λίγο στενωχωρημένα.

— Γιατί με βρίζετε; είπε. Αφού όμως το θέλετε, ας την αφήσουμε να διαλέξει.

— Στάθηκε στη Γκρέις και πρόσθεσε:

— Κατάλαβε πώς με είπατε; Έλεος, θέλω να μάθω τί άνθρωπος είναι, αυτός... Είν' ένας προδότης; ο Κούσμαν, εκείνος που μιλούσε απ' το ραδιόφωνο του Βερολίνου. Δεν τον είχα ακούσει;

— Η Γκρέις έκαμε ένα βήμα πίσω.

— Δε... δε με νοιάζει ποιος είναι, απάντησε. Δε θέλω πιά να μείνω σ' αυτό το δωμάτιο και ν' ακούω τις κοκίες του!

— Τον κυνηγάει η αστυνομία, κι αν τον βρουν θα τον κρεμάσουν, είπε μαλακά ο Κρέιν. Είν' ένας περιδότης εγκληματίας!

— Σε παρακαλώ, Ρίτσαρντ!

— Είπε η κοπέλλα, ενώνοντας ικετευτικά τα χέρια της. Σε παρακαλώ, ας μη μιλάμε πιά γι' αυτόν...

— Καλά, καλά, απάντησε ο Κρέιν ανασπώνοντας τους ώμους του. Βέβαια, δεν είναι ευχάριστο

θέμα. Μα νόμιζα πως θάθελες να μάθεις με ποιόν έχουμε να κάνουμε.

— Δεν της μιλάτε τώρα λίγο και για τον εαυτό σας; είπε ο Έλλης σαρκαστικά. Νομίζω πως είσαστε χειρότερος από μένα!

— Ο Έλλης ισχυρίζεται πως δολοφονώ τις γυναίκες, για όλη ευχαρίστηση, είπε ο Κρέιν χωρίς ν' άφισση απ' τα μάτια του τη Γκρέις. Είναι βέβαιος πως είμαι τρελλός και πως σκοπεύω να σε σκοτώσω και σένα μόλις μείνουμε μόνοι... Υποστηρίζει ακόμη πως έφερα εδώ τη Τζούλι και τη δολοφόνισσα. Δε θέλει να πιστέψω πως ήταν αδελφή μου, ή δυστυχισμένη, και πως αυτοκτόνησε.

— Έτσι έχουν τα πράγματα, αγάπη μου.

— Εδείξε με το δάχτυλό του τον Έλλης και πρόσθεσε με δραματικό τόνο:

— Διάλεξε τώρα μεταξύ μας: τον Κούσμαν, τον προδότη, ή τον Κρέιν, το δολοφόνο!

— Τον ακούσατε! είπε ο Έλλης στη Γκρέις. Διαλέξτε!... Μα πρώτα κυττάχτε τον... κυττάχτε τα μάτια του! Φαντάζεστε πως ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί ποτέ ν' αγαπήσει άλλον απ' τον εαυτό του;... Θυμηθείτε την περίπτωση του αστυφύλακα! Ήταν ένας φόνος εκ προμελέτης... Ρωτήστε τον τί έγινε με τη Τζούλι Μπριουέρ!

— Σκεφτήτε καλά... Είναι η τελευταία έλπιδα σωτηρίας σας. Αν μείνετε μαζί του, θα σας...

— Φτάνει πιά! διέκοψε η Γκρέις. Δε θέλω να σας ακούσω άλλο!

— Έτρεξε στον Κρέιν, τον έπιασε απ' το χέρι και του είπε ικετευτικά:

— Σε παρακαλώ, ας τον αφή-

σουμε! Αν με θέλεις, θα μείνω μαζί σου.

— Και βέβαια σε θέλω, αγάπη μου, απάντησε ο Κρέιν σφίγοντάς την στο στήθος του.

— Συγχρόνως χαμογέλουσε θριαμβευτικά στον Έλλης, πάνω απ' τον ώμο της.

— Είδατε τί ζώνον που είναι; του είπε. Μαύρη τυφλή εμπιστοσύνη!... Θέλετε να προσπαθήσω να την πείσω να φύγει;... Έτσι, για να διασκεδάσουμε λίγο.

— Σας το συμβουλεύω, Κρέιν, πρόφερε σιγανά ο Έλλης. Αλλιώς μπορεί να μετανοιώσετε...

— Μην νομίζετε πως σας φοβάμαι! Θα το κάνω γιατί με διασκεδάει... και για να σας αποδείξω πόση επιρροή έχω πάνω της.

— Μην είσαστε τόσο βέβαιοι για τη δύναμή σας! είπε ο Έλλης.

— Η Γκρέις αποτραβήχτηκε απότομα απ' την αγκαλιά του Κρέιν, για να μπορέσει να κυττάξει τα χείλη του — γιατί είχε υποπτευτεί πως μιλούσαν γι' αυτήν.

— Εκείνος της χαμογέλασε.

— Δε θέλω να σ' αναγκάσω να μείνεις, αγάπη μου, της είπε.

— Αν ήταν αληθινά αυτά που λέει ο Έλλης;... Αν ήμουν πραγματικά ένας ανισόρροπος φονιάς;... Έχωμε διαβάσει τόσες και τόσες περιπτώσεις αυτού του είδους. Ο κόσμος είναι γεμάτος τρελλούς... Μη ξεχνάς δε ότι δεν ξέρεις τίποτα για μένα! Ίσως να μαι ένα απ' τα τέρατα εκείνα, που δολοφονούν ξαφνικά τις γυναίκες... Αν ριχτώ πάνω σου, αφού φύγω ο Έλλης; Δε θα μετανοιώσεις τότε πικρά που άμελhes τις προειδοποιήσεις του;

— Μη μιλάς έτσι, σ' εξορκίζω! απάντησε ικετευτικά η Γκρέις.

— Δε με νοιάζει τί θα μου συμβεί, αφού θα μαι μαζί σου!

— Ο Κρέιν ξάρωσε τα φρύδια του.

— Μα δεν πρόκειται γι' αυτό, είπε ξερά. Σε ρωτώ αν πιστεύεις τα λόγια του: πως είμαι δολοφόνος.

— Τί λόγο έχω να ζήσω; φώναξε η κοπέλλα κυττάζοντας αλλού. Είμαι ανόνηρη, κουφή, κλεισμένη στη μοναξιά μου. Κανείς δε με θέλει... Εσύ μου δώσες την ευτυχία. Φάνηκες καλός μαζί μου... Δε με νοιάζει, αν με σκοτώσεις!

— Αν σ' άφισα, τί θα γίνονταν πιά;

— Ο Κρέιν την άρπαξε και την τράνταξε δυνατά.

— Απάντησέ μου μ' ένα ναι ή ένα όχι! ούρλιασε. Πιστεύεις μπορεί να σε σκοτώσω;

— Σκότωσέ με, αν το θέλεις... Όλα μου είναι αδιάφορα, αν δε μ' αγαπάς εσύ.

— Τί σημασία έχει αν σ' αγαπάω ή όχι; φώναξε ο Κρέιν, κόκκινος απ' το θυμό του. Δεν είν' αυτό το ζήτημα... Πιστεύεις πως σκότωσα τη Τζούλι; Απάντησέ μου!

— Το ξέρω πως τη σκότωσες, φώναξε η κοπέλλα βάζοντας τα κλάματα. Μα δε με νοιάζει... Ξέρω πως δε φταις εσύ, Ρίτσαρντ. Δε σε φοβάμαι... Σε ικετεύω μονάχα, πές μου πως μ' αγαπάς και πως με χρειάζεσαι!

— Το ξέρεις;... πρόφερε ο Κρέιν, σαστισμένος.

— Ναι, το κατάλαβα χτές το βράδυ, απάντησε η κοπέλλα προσπαθώντας να του πιάσει τα χέρια. Όταν πρόβαλες απ' το σκοτάδι... Είδα τα μάτια σου... και κατάλαβα πως ήσουν άρρωστος... Θυμήθηκα τότε την τρομαγμένη έκφραση που πήρες, όταν με είδες ξαφνικά με το φόρεμα της άλλης...

— Σκεφτήκα πολύ, χτές το βράδυ, και κατάλαβα πως ο Έλλης, όσο κακός κι αν είναι, δε μπορούσε ποτέ να βγάλει απ' το νου του μία τέτοια ιστορία. Κάτι πρέπει να ξέρει!

— Κατάπτε τα δάκρυά της και συνέχισε:

— Συμφωνούσαν όλα: η παρουσία μας στο σπίτι σου, ο θάνατος του αστυφύλακα, τα φορέματα της Τζούλι, ο φόβος σου. Ωστόσο, δεν ήθελα ακόμα να το πιστέψω, και ξαναγύρισα στο δάσος, αφού κοιμήθηκες. Έπρεπε να βεβαιωθώ... Είδα τότε τους δυο τάφους... και κατάλαβα!

— Ο Κρέιν την κύτταζε, βουδός, κατάχλωμος. Τα χέρια του τρέμανε.

— Η σκέψη πως τον είχε πληγώσει, την αναστάτωσε.

— Σε παρακαλώ, μην κάνεις έτσι! πρόσθεσε. Ίσως εκείνη να ήταν σκληρή μαζί σου. Εγώ δε θα είμαι... Σ' αγαπά, σου έχω εμπιστοσύνη. Θα πάμε όπου θέλεις, θ' αρχίσουμε μία καινούργια ζωή... Όλα θα πάνε καλά, είμαι βέβαιη!

— Πήγε κοντά του, απλώνοντάς του τα χέρια της.

— Θα παλέψουμε μαζί, για να νικήσουμε αυτή τη φριχτή αρρώστια σου... συνέχισε.

— Ενοίωσε μία υπέροχη έκταση. Της φαινόταν πως τον είχε σώσει κιόλας, πως τον είχε βοηθήσει να γυατρευτεί, να ξαναβρεί την υγεία του και τη δύναμή του.

— Μα εκείνος τη χαστούκισε ξαφνικά.

— Παλιογυναίκα! μούγκρισε. Θα σε μάθω εγώ να μου μιλάς έτσι! Ποιος σου επέτρεψε να με λυπόσαι;

— ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕ Σ: Το τέλος.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΠΟΥ ΕΝΔΥΝΑΜΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΡΟΡΜΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ



“Ολυμπία”
ΔΙΑ
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Το μεγαλύτερον νεώτερον ταχύτερον Έλληνικόν ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ 23.000 τόνων, ναυπηγησας 1953, ταχύτης 21 μιλίων

ΤΟ “ΟΛΥΜΠΙΑ”, προσφέρει σε όλους ανεξαιρέτως τους επιβάτας του πρωτοφανείς άνεσεις και πολυτέλειαν:

22 αίθουσας ψυχαγωγίας, σολάρι, αλφειοί, χορός, 5 μπαρ, 10 τζακίζ, 200 ορχήστρες, αναψυκτήρια, εστιατόρια, αίθουσες παιχνιδιών, γυμναστήρια, τρεις κολυμβήθρες, καζίνο, καταστήματα, κομμωτήρια, νηματογράφος, αίθουσα για τα παιδιά, καθήμενα λουκαυλικά γεύματα

GREEK LINE

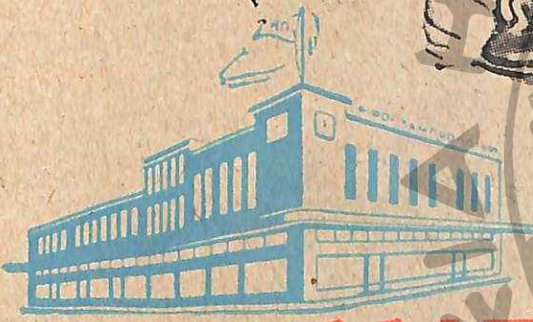
ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΔΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

ΥΓΙΕΝΑ



Έλατε να διαλέξετε από την νέα μας συλλογή ότι χρειάζεσθε για το κομψό και μοντέρνο ντύσιμο των παιδιών σας

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΑΘΗΝΑΙ-ΘΕΣ/ΝΙΚΗ



ΠΛΑΤΗ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
 Γυναικολόγος-Μαιευτήρ. Δέχεται
 —12 και 5—7 ώς και επί συνεν-
 ξης. Χ. Τρικούπη 113, Τηλ. 613-6

[illegible]

κόσμο, έκτός από την Α
Χαράσα μάτια» και
ποταμική», επίθυμ
λογραφήσαν με νέους τ
κου, με σκοπό τη δημιο
καλή και αγνή φίλιας.
Τέσσερες μαθητρίες,
κλήτισσα» (17 χρόνων),
μίσσα» (17), η «Κ
πούλα» (17), η «Κ
(16), θέλουν ν' αλληλογ
νέους από την 'Αθηνά, κ
μψοι με μαθητές της Ε
Γυμνασίου ή σπουδαστές
πριλάτικο λου
και η «Σδυσμένη» 30
χρόνων και οι δυο), επίθυμ
λληλογραφήσαν με νέους
ξωτερικό, ηλικίας 30
και κατά προτίμησι από τη
Η «Νέτα» 30
αλληλογραφήση με νέους
ρικού, ηλικίας 30-40
«Μαρίνα Βλαντι» 30
ταξουργείο, επίθυμει ν' α
ση με νέους από την 'Α
την 'Ελβετία, με σκοπό τ
τη μεταναστεύει. Όσοι
πάρουν γραμματό από τις ά
μας αυτές, άς στείλουν τ
τους στις στήλες της άλλ
μας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤ

Ο Γιώτης Πάκ
μα Νικητάρα, Βόλος, Γ
μει ν' αλληλογραφήση
ρινη όπτασι» από τον Κ
Χαράλαμπος
δης, Κάδουμ Νο 9, Κομ
ν' αλληλογραφήση με την
τη» από το Σουδάν. Ο
Λάριος, Κουμαριανού
και ν, Γρέσε, ζητεί ν' α
ση με την αναγνωστρία
κρεβεται κατά από το ψευ
ραία 'Ελένη.

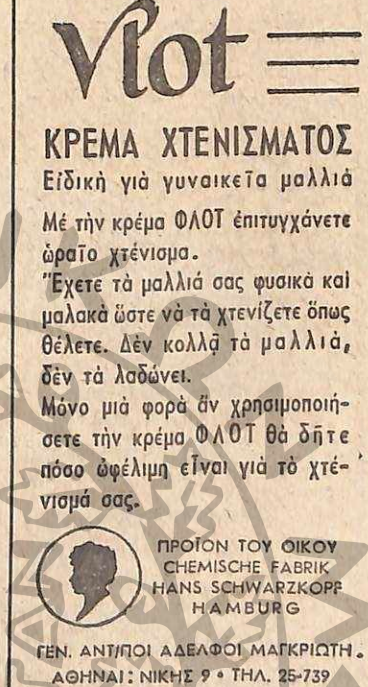
Ο Σπυρίδων Μ
κλής, Πατρίδα Ναυαρίνου
σαλονίκη, Γρέσε, θέλει ν'
φήση με νέες από την 'Α
αφήση με νέες από την 'Α
Αλέκης Φραγκί
Μεγ, Σπηλαίου 47, Αμπε
φθαι, Γρέσε, επίθυμει ν'
φήση με την «Αφροδίτη»
μήτριος Φλωρά
χρόνων), Χαράκτη Ζωμ
νίας, Γρέσε, θέλει ν' αλλη
με το «Κύμα του Βοσπο
γάλη καρδιά και τη «Μα
Ο Χρήστος Σ
ρίου, Λαοκείας Νο 6
Πειραιεύς, Γρέσε, θέλει ν'
φήση με τη «Μικρή 'Ελλ
αφήση με νέες από το Σ
Ο Πέτρο
στινάκης, 'Αγίου Πο
28, Δραπετσώνα, Πειραι
ν' αλληλογραφήση με κα
μυστίον και 'Επαγγέλι
λάν, με σκοπό την ανά
καλής φίλιας, να στείλουν
τήσουν, να στείλουν μι
τους. Ο Επαμει
Χαχλάκης, Διονύσι Μ
'Ηρακλής, Κριτή, θέλει
ραφήση με τη 'Λευκή
Ο Γεώργιος Τ
φύλλου, Σωλμούς Κ
Θεσσαλονίκη, Γρέσε, επί
λληλογραφήση με νέες
ρικού, με σκοπό ό,τι επί
Διοφύλο, ο 'Ιωάννου
Είου και ο Βασίλειος
Βύρωνος Νο 6, Λα
σης, ν' αλληλογραφήσ
τη «Μελαχροινούλα» κα
λουλούδι» από 1002 τεύχ
Ο Νικόλαος Τ
(27 χρόνων), Βασιλική
Ταταίου, 'Αθηναι, Γρέσε,
λληλογραφήση με νέες
κόσμο, στην 'Ελληνική
γλώσσα. Ο 'Ηλίας
χαγιάς, Σταυρού Κακ
σε, θέλει ν' αλληλογραφ
από την Ευράτη και κατ
από τη Γερμανία και τ
κίας 15-16 χρόνων, με
σναφή μιάς φίλιας.

Ο 'Αριστοφάν
τάης, Σολμού 46
Γρέσε, θέλει ν' αλληλογρα
αναγνωστρία μας, που κ
τω από το ψευδώνυμο «Γ
Μίλτος» 'Ασπίδ
Τομής 'Ηλιοπλάτης, Δ
1 'Αθηναι, Γρέσε, ζητεί
γραφήση με την «Απέρ
από το Παρίσι. Ο Γ
Βελισσαρίου (ο
Περικλήσαν 19, Πολύγ
Τ 8, Γρέσε, επίθυμει ν'
φήση με νέες του ξωτερικ
την αναψύτη μιάς φίλια
φωρα απαραίτητη. Ο Ε
Γεωργιάδης (22
Τσαλδάρη Νο 3, Περιστ
Γρέσε, ζητεί ν' αλληλο
από το Τρσεφερό πλάσ
'Αφρική.

Ο Γεώργιος Βελ
Συμενίου 25, Νεάπολις,
ο 'Ιωάννης 'Ασπ
κάς 'Ιδύκου 2, Στατί

[illegible][illegible]

ουσε, με το η-
 η-θη-
 αλληλο-
 ρωναν,
 φιλίας
 σσημαν.
 α ι ο-
 τήριον
 τιβίμου
 Ελλη-
 τη Ν.
 ληρική,
 (ρόδαν)
 γοστά-
 ε, η-
 Σλαβι-
 ω αν.
 Tu-
 Grèce,
 α νέου
 την έλ-
 με σκο-
 ης και
 6 ρ 6
 No 2,
 θέλει
 ρυφερό
 α ας,
 Συ-
 Σύρος,
 τη φι-
 αλού-
 νι α-
 Α-
 γραφή-
 ρισμα-
 Ο Α-
 ρόταν),
 Αθηνά,
 ης, η-
 ες απ-
 6, 71 έ-
 πρου-
 1. Αν.
 αλληλο-
 α μας,
 ρόδωμα
 οδεσία.
 ραφήση
 λ ι α ς
 εδονία,
 έ ζ ο ς
 Α-το-
 Grèce,
 ές και
 η έλλη-
 ταλλια-
 άπτυξι
 α ρ ο-
 55Α,
 ση με
 δα και
 ρώνων,
 σα. Ο
 η πτή
 Ο Β.
 Αθ-
 λογα-
 από τ.
 » από
 Μα α-
 Ρα-
 6, Βδ-
 ση με
 ι, κατ-
 Ο Γ.
 2. Ν.
 Α'Υ-
 λογα-
 2 χρό-
 γλοσ-
 φιλίας,
 και ο
 Π., Ν.
 ν, αλ-
 ην Ε-
 ΟΚ-
 ην Ε-
 Ο Γ.
 Ε. Β. Α.
 αλληλο-
 τον κό-
 σ στα-
 ι ο ς
 ς, Βδ-
 ς, Βδ-
 ην, με
 ην, έ-
 λωσα,
 ιας,
 να ν-
 Π.Μ.,
 θυμού
 πτή δη-
 ην πρό-
 κ-ε λ-
 ΣΕΦ.
 ες του
 ινο ς
 ΤΙΑ
 λογα-
 κόσμο,
 α Θε-
 απί-ψι



ἀ καὶ
ὅπως
λίαν,

δῆτε
χτέ-
ΚΟΥ
ΡΙΚ
ΚΟΡΡ

739

ακροατῆς

95

ρόπουλος, Κ.Ε.Ε.Μ., 1ος Λόχος,
1ον Τ.Μ., ΣΤΓ 909Α, θέλει ν' αλλη-
λογραφήσει με νέες άπ' όλων τόν κό-
σμο, κατά προτίμηση από τόν Κανα-
δά, ηλικίας 17—22 χρόνων. Παρακα-
λεί όσες άπαντήσουν να στείλουν μία
φωτογραφία τους. Ο Γεώργιος
Χρυσόπουλος, 606 Τ.Π., Λ.



να χέρια;
— Εγώ
και θα τ
να σκεφτ
Μ' αὐτ
πατέρα τ

ἴ λές, ἐαυ;
 ἔω ὅτι μ' ἀρέσει ὁ Γιωργος
 πάσω, εἶπε ἡ Ζωή, χωρίς
 ἀ λόγια της.
 ὁμως θύμωσε τόσο πολὺ ὁ
 που τὴ φοβέρισε πῶς θὰ

ПАРМПА
ПЕН

Uncle Ben's
CONVERTED
LONG GRAIN RICE



ΠΟΝ

ΓΕΤ

Ἡ εὐχή

— Ζωὴ ἐπιάξῃ
 ἤταν οὐ δέξῃ
 νὰ πῇ τ' ἀποῖν

πλοῖα ἀνὰ θάλασσαν ἀπὸ
 ῥώστησε ἀπὸ τῆ λύπης της
 κατὰ ἀνίους κρυφὰ τὴν πόρτα
 αὐτῆς τῆς πεισματῶσε πρὸ πο-
 τῆς ἀνάστησε.
 ἔλει ἀς κἀν, φῶναζε, στή
 Ἄφρου δὲ μὲ σεσάσθηκε
 οὐς τί της εἶπα, δὲ βέλω
 γιὰ κόρη μου...
 ὅμως κι' ἡ Ζωή. Βρῆκε
 κι' ἐκεῖνος τῆς ἔταξε, πῶς
 ἔα πολλά ἀπὸ τὸ γράψιμο,
 ἔχον ἀνάγκη ἀπὸ τὰ λεφτά
 της.

★

ἐν βοήθησε στὴν ἀσχή. Βρῆ-
 ἔνα περιοδικό, ἔδωσε ἕνα
 ρήματα: σὲ κάποιο ἄλλο.
 ἀπάνω γεννήθηκε ἡ ἀγο-
 ἡ χρὰς τοὺς ἦταν ἀπερί-
 δὲ ἀσκέτηκαν οὐτε μιά
 τὰ πέρα πάνω ξεῖρος, τοῦ
 αἰδὶ.

ἀ μέρα ὁ Γιώργος ἀρρώ-
 χισαν γὰ ὑποφρουν κι' οἱ
 ἔνας μὴναις δίχως βουδὲς

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and a small dark spot near the center. On the left edge, there is a dark binding strip and a metal clasp mechanism. The page is otherwise empty of text or illustrations.

Η γυναίκα
 ποτα, μόνο πήγ-
 μλητη, να του
 της ζήτησε. Ἡ
 ταλιά που της
 δέ θα της ἔδινε
 που ἔχε τὸ θά-
 νευκό ἀπὸ τὴν
 τόνισσα.
 Ἀναστάνεζε,
 καμινέτο καὶ κί-
 Ἐπρεπε νὰ
 διορθωθῇ ἡ κα-
 δοπατήση τὴν ὅ-
 ναν βῆναι τὴν

ἵνα μὴ χρεῖται. Κι' ὅταν ὁ
 ἄνθρωπος καλὰ, δούλευε σκληρὰ
 ἐκείνη.
 οἱ στερήσεις. Δὲν ἔδωκα-
 ναι πρῶν, ἔξω μὲ φίλους.
 τῶν καὶ τὸ παιδί. Βέβαια,
 σὺ πιά. Ἦταν ἑπτὰ χρό-
 νια, μὲ ἦταν ἀδύνατο κα-
 τὰ ἀρρώστησε. Ὁ γιατρός
 ἔλεγε γὰρ τὸ πᾶν σὲ νοσοκο-
 μεῖον ὅλα τὰ μέσα γιὰ νὰ
 ἴσως. Μὰ θάγε καὶ τὰ ἔξω-
 ἔλκευε, λοιπὸν, ὁ Πιθόργος,
 τὴν νύχτα ἀκόμη. Ἡ ἀβία-



ΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

ΑΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΚΡΥΩΝΕΙ

ρας της δὲν ἦτο
 ρας εἶχε παραγ-
 σφίσουν τὸ πτω-
 χὸ πᾶν νὰ καθήσ-
 ος τοῦ οὐοῦ Ἀχα-
 ρωρο σπῖτι με-
 ἔνα μεγάλο κη-
 Δυο δωμάτια
 νείς της, τ' ἄλ-
 σε ἐκεῖνη, ὅπως
 ὑποστηρίξει τοὺς
 ποτα.
 Γιατὶ ὁ κύρ-
 μπορεί νὰ μὴ ὁ-
 σία εἰσοδῶντα
 πατρικῆς του πε-
 χε πούλησαι, ὅτι
 Ἀθήνα, ἀλλὰ τὴ
 ναν ἐπιστάτη
 Ἡ Ζωὴ ὁμοῦ
 σιζόταν στὴν ἡ-
 καὶ ὑπερφανεῖ
 πατέρα της, ὅτι
 του
 Ὁ Γιώργος
 ταίριαζε στὸ χα-
 δινε μεγάλη δέ-

...τὰ ματία του, τὸ κεφάλαιον τοῦ ἐλχε κοτῇ καὶ ζου-
...καὶ τοιαῦτα.
...καὶ δουλεύει, ἔπρεπε νὰ πλη-
...κομῆι. Χρειαζόταν καὶ μιὰ
...τὸ παιδί. "Ἐπρεπε νὰ γί-
...
...ὁ Γιώργος, ἔγραφε...
...
...
...Ζωή! τῆς φώναξε.
...λεπτά πηγε ἐκεῖνον τὸν κα-
...τὸ Γιώργο μὲ τὸ κεφάλαιον
...στὸ γράφειόν του. Δὲν ἄν-
...τὸν ποιοκεφάλαιον.
...Ζωή κι' ἔπρεπε γιὰ τὸ
...ἐκεῖνος τὸ συνέστησε ἀνά-
...δεῶται...
...αὐτοῦ: Τὶ θὰ γινόταν τὸ παι-
...κίτταξε τὸ Γιώργο στὰ μά-
...ἔκρου ἔλκε κυλῶσαι στὸ μᾶ-
...θ' ἔκανε ἀκόμη μιὰ προ-
...ἀ δὲ μπορούσε πιά!
...ἐκεῖνη κοντά του καὶ ξέ-
...γυμούς..

να ζεσταίνεται
 παραμένει σπυρωτό
 πλάι σε απόδοσι
 οπιά αγοράσατε χύμα
 ζι με τὰ πεταλάκια του

ΜΠΑ ΜΠΕΝ
 Σας καλωσόρισμα

UNCLE
 BEN'S
 BLANDED MOUTARD

ΜΠΑ ΜΠΕΝ

ΣΙΑ 100%

ΜΠΟΡΙΟΥΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
 • ΤΗΛ. 34.720 • 25.708
 ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 ΤΗΛ. 58774
 ΛΕΟΥΣ 32 ΤΗΛ. 57896

Εἶχε ἀρχίσει ὡ-
ρίδα κι' ἔπειτα
δινε συνεργασί-
αι καὶ μυθιοστορί-
αι πολλὸ κόσμον, κα-
τὰ τὸ
Σ'. αὐτὰ β-
Γιῶργος, ὅταν
μὴ διάλεξι, γιν-
κολοῦθῃ τὴν π-
Ἡ πρώτη το-
ῖον ἐκείνη ἔμο-
τὸς ὁ νέος, Κό-
τὴν κάλεσε δι-
τροφία τοῦ, ὅπο-
ἀδελφούς του.
Ἐταί ἀρχίσε-
ρα ἡ Ζωή, ζήπ-
τὴν ἀδεία νά
τοῦ συστήσῃ ἔ-
Ὁ κυρ-Ντίν-
μὰ ὅταν ράτῃς
κάνει καὶ πόσ-
κε, ὅα προτιμο-
τοῦ ἔγαν ἄνθρ-
γεῖμα, ποὺ νάχ-
— Ζωή μου, ἡ
λη προίκα, "Ὅλ-
ἐπερχία μὲ τὰ
μεγάλο αὐτὸ σ-
Εἶσαι ἡ μονοχο-
δὲν παντρεύεσαι
μὰς καταλαβα-
πὺρ ἐπὶ τὴν ἐλπί-
ἀντὶ τὴν ἐλπί-
ἀντὶ τὴν ἐλπί-
ἀντὶ τὴν ἐλπί-

αδού, η Ζωή χωρίς να τη τί-
 γργο, ανοίγει την πόρτα κρυ-
 πάλι, Δέ μπορούνε ν' αν-
 γού.
 γινάσκεις μπρός στά πόδια
 της και του πά ειπε όλα.
 παιδί μου! Για τον άντρα
 φέρεις τόσο πολύ! τον πα-
 πύπο πολύ για να συγκινη-
 τινός.
 στο σπίτι σου, της ειπε,
 πνίστω όλα!
 Ζωή αδιαφορη. Ό πατέρας
 ε συχωρείς. Θά φροντίς
 για όλα...
 *
 ες έχουν περάσει από την
 νη νύχτα.
 ες κάθεται τώρα μπρός σ'
 γραφείο! και πίνει τον καφέ
 ε φέρει η Ζωή. Γράφει με
 γοράκι, ο Κωστάκης παι-
 ο με μία μπύλα.
 γοράκι σου. Δεν υποφέρουν
 γονται στ' αρχοντικό επι-
 α της Ζωής. Ζούν ευτυχί-
 του, γιατί ο κύρ-Μπίκος
 όλη του και φροντίς για

A decorative illustration of a vase with flowers on a shelf, with a large Greek letter sigma (Σ) in the background. The vase is on a simple rectangular shelf. The background features a large, stylized Greek letter sigma (Σ) and a vertical line of small, repeating symbols. Below the illustration, the text "συνεπὶ ἀπὸ" is visible.

σία μας, πού ε

MIPANTA

1875

100

97



Ο Διεθνής Στίβος

ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΤΟΥ ΓΚΟΥΝΤΟΣΚΥ 4.82 ΔΕΝ ΑΝΑΓΩΡΙΖΕΤΑΙ!

Αποκαλύψεις του κ. Κ. Κυριακού από τη συνέντευξη των Αμερικανών εμπειρογνομώνων

Ο Μπόμπ Γκουντόφσκυ, ο απαραίτητος Αμερικανός αλτις επί κοντώ, άγνωστη και επίσημα πρωταθλήτης του κόσμου στο θεματικό αγώνισμα του με 4,78 μ. Αλλά γιατί 4,78 μ. και όχι 4,82 μ. που έχει πηδήσει σε αγώνες πάνω «ο αϊλουρος» του άλματος επί κοντώ; Απολύτως, γιατί η Αμερικανική Αθλητική Ομοσπονδία αναγνώρισε το ρεκόρ των 4,78 μ. ως νέο παγκόσμιο ρεκόρ και άναγνωση από τη διεθνή Ομοσπονδία, επειδή οι τεχνικοί του αμερικανικού αθλητισμού διεφώνησαν για την εγκυρότητά του.

Μα πώς συνέβη το περιεργό αυτό; ρωτήσαμε ένα έμβουλο της Έλλης φιλάθλο, τον Κώστα Κυριακού, βαθύ γνώστη του αμερικανικού αθλητισμού, που μόλις προ όλγων εβδομάδων γύρισε από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Μια τιμητική πρόσκληση από την Τεχνική Επιτροπή Αθλητισμού της Αμερικανικής Ομοσπονδίας μούδωσε την ευκαιρία να παρακολουθήσω τη δραματική διαδικασία και συζήτηση γύρω από το θέμα της αναγνώρισης του παγκοσμίου ρεκόρ του Γκουντόφσκυ. Η μία ό- μωδός των τεχνικών, με επί κεφαλής τον εμπειρογνώμονα κ. Μπουσανόβα, της Καλλιφορνιας υπερβεβαίωσε πως το 4,82 μ. του Γκουντόφσκυ ήταν κανονικό και έπρεπε να αναγνωρισθεί ως νέο ρεκόρ του κόσμου.

Ο κ. Έτς Σουίμπερν, της Νεμπράσκας και άλλοι τρεις εμπειρογνώμονες πήσαν αντίθετη θέση. Υποστήριξαν πως το κοντάρι, όταν ο Γκουντόφσκυ πηδούσε τα 4,82 μ., έπεσε προς το σκάμμα και υπό τέτοια γωνία, ώστε να περάσει κάτω από τον πήχυ χωρίς να τον ρίξει.

Απ' τη διεξοδική συζήτηση πούγινε αποδείχθηκε πως το θέμα δεν το πρόβλεπαν οι αθλητικοί κανονισμοί, τόσο οι Αμερικανικοί, όσο και της Διεθνούς Αθλητικής Ομοσπονδίας. Οι κανονισμοί προβλέπουν μονάχα την

περίπτωση, που ο κριτής θα αναγκαστεί την πτώση του κονταριού προς τον πήχυ. Τότε, με την πρόβλεψη πως το κοντάρι θα χτυπήσει τον πήχυ και θα τον ρίξει θεωρούν το άλμα άκυρο, έστω και αν ο αλτις έχη περάσει πάνω από τον πήχυ χωρίς να τον ρίξει.

Ποιά ήταν τα επιχειρήματα του Σουίμπερν για την άκυρωση του παγκοσμίου ρεκόρ; Ο Σουίμπερν δικαίως υποστήριξε πως ο κριτής δεν επιτρέπεται να πιάσει το κοντάρι, προστενύοντας τον πήχυ από το χτύπημά του. Αυτό σημαίνει πως ο πήχυ θεωρείται ένας φραγμός που δε μπορεί για κανένα λόγο να υπερβεί κατά οποιδήποτε τρόπο από το κοντάρι. Αν γίνει παραδεκτό πως ο αλτις επί κοντώ μπορεί να πηδά, αλλά το κοντάρι του να περνά τυχόν κάτω από τον πήχυ χωρίς να ακουώνεται το άλμα του, τότε οι άλλες θα εφοδιάζοντο όλοι με μικρά κοντάρια και στα μεγάλα ύψη δε θα τους ένοιαζε αν το κοντάρι περνούσε κάτω από τον πήχυ κι έπεφτε στην άμμο.

Μα καλά, ο κανονισμός δεν βάζει περιορισμούς για μεγάλα ή μικρά κοντάρια; Σωστό! Αλλά συζητήθηκε ποιος έχει το πλεονέκτημα, εκείνος ο ύψηλός αλτις με το μακρύ κοντάρι ή ο μέσου αναστήματος αλτις με το κοντό κοντάρι. Επειδή λοιπόν στη ψηφοφορία διασχίσθηκαν οι ψηφοί, τελικά αποφασίσθηκε να γίνει έρωτημα στη Διεθνή Αθλητική Ομοσπονδία, που ν' α-



Ο Αμερικανός πρωταθλητής του κόσμου στο άλμα επί κοντώ Μπόμπ Γκουντόφσκυ σε ένα υπέροχο άλμα του.

ναφέρη και τις δυο απόψεις. Τον Αύγουστο, λοιπόν, που θα συζητηθεί η Διεθνής Αθλητική Ομοσπονδία θ' αποφασίσει εάν θ' αναγνωρισθεί το 4,82 μ. ως νέο παγκόσμιο ρεκόρ και θα γνωματεύσει για την ειδική περίπτωση του κονταριού στο άλμα.

Ανεξάρτητα από την τεχνική αυτή διαφωνία των Αμερικανών εμπειρογνομώνων ο Μπόμπ Γκουντόφσκυ, ο εγκάρδιος φίλος του Έλληνος πρωταθλητού της Ευρώπης Γιώργου Ρουμπάνη και μαθητής του Πέρτον Τζόρνταν, είναι επίσημα πειθ' πρωταθλητής του κόσμου με 4,78 ρεκόρ που πέτυχε τον Απρίλη του 1957 στο Στάνφορντ της Καλιφορνιας.

Μέχρι τότε το ρεκόρ 4,77 μ. που είχε σπείρωσει ο Αμερικανός Κορνήλιος Γουόρμενταμ το 1942 εθεωρείτο ανυπεράβλητο.

Ποιος είναι λοιπόν αυτός ο νέος γίγας του αθλητισμού; Ο Μπόμπ Γκουντόφσκυ, 22 ετών, φοιτητής του Οζιντάντλ Κόλλετζ του Λος Άντζελες, είναι 1,80 μ. στο άσπασμα και ζυγίζει μόλις 67,5 κιλά. Μαθητής Γυμνασίου πηδούσε μ' ευχέρεια 3,60 μ. Τρία χρόνια αργότερα πέρασε τα 4,50 μ.!

Τρεις προπονητές τον ανέδειξαν. Στην αρχή ο Γουόλτ Χάρβεν. Ύστερα ο Πέιτον Τζόρνταν. Κάποιν ο Τσούκ Κόκερ.

Ολυμπιονίκης του 1956 στη Μελβούρνη, δεύτερος μετά τον Μπόμπ Ρίτσαρντς, ο Γκουντόφσκυ είναι μεγάλο ταλέντο για το δύσκολο αυτό αγώνισμα. Τρέχει τις 100 γυάρδες σε 9' 8 και όταν παίρνει φόρα για να πηδήσει με το κοντάρι ξεκινά 45 μ. μακριά από το σκάμμα.

Σπουδάζει χημικός. Ξέρει όμως να μοιράζει πολύ καλά τις ώρες του μεταξύ μελέτης και προπονήσεως. Το χειμώνα εργάζεται πο- λύ στην ενόργανη γυμναστική. Όταν όμως βρείται καιρό, του αρέσει να παίξει μπάσκετ και τένις.

Ποιοί είναι οι σκοποί σου; τον ρώτησαν οι δημοσιογράφοι, μετά το άλμα του των 4,82 μ.

Αν βελτιώσω την ταχύτητα μου και δυναμώσω περισσότερο τη ράχη και τα χέρια μου έλπίζω να φτάσω τα 5 μέτρα. Σαν πολύ δύσκολο όμως μου φαίνεται — συμπλήρωσε σκεπτικώς ο σεμνός άσος του άλματος επί κοντώ.

Τ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Οι γεννέτες που έγιναν φοβάδες

Σ' ένα διαγωνισμό αλόγων που έγινε στην πόλη Γκουέν της Γαλλίας, τα πρώτα βραβεία τα πήσαν δυο φοβάδες. Η... «Μαρτίν Καρλ» και η «Λολου- πριζίντα».

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ του παρόντος τεύχους

Ο κρυμμένος διηγηματογράφος

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΡΑΣΑ — ΕΚΕΙ. 2) ΛΥΩ — ΕΡΕ. 3) ΜΟΥΡ — ΜΠΑΡ. 4) ΙΔΗ — ΟΣΑ. 5) ΩΩ — ΑΙΑ — ΡΙΒ — ΤΟ. 6) ΝΥΧΙ — ΜΠΑ — ΟΜΑΣ. 7) ΤΣΑ — ΒΑ'Ι. 8) ΝΕΡΟ — ΤΣΕ — ΟΕΥΣ. 9) ΟΜ — ΣΚΙ — ΛΑΝ — ΛΑ. 10) ΤΑΕ — ΤΙΚ. 11) ΔΙΔΩ — ΠΟΛΟ. 12) ΟΤΕ — ΜΑΟ. 13) ΜΕΣΑ — ΜΑΖΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΛΑΒΙΩΝ — ΝΟΤΙΩΣ. 2) ΔΟΥΛΕ — ΜΑ. 3) ΡΩΜΗ — ΕΔΕΜ. 4) ΑΙΤΟΣ. 5) ΣΟΥΛΙ — ΚΑΔΟΣ. 6) ΑΜΑΤΙ. 8) ΡΑΒΕΛ. 9) ΚΟΠΟΙ — ΑΓΟΡΑ. 10) ΒΟΙΟΝ. 11) ΓΕΡΟ — ΤΟΜΑ. 12) ΣΤΑΦΥΛΙ. 13) ΑΕΝΑΟΣ — ΣΑΚΚΟΣ.

Τα αρχικά των καθέναν λέξεων σας δίνουν το όνομα επώνυμο: ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡ. ΚΑΒΙΤΣΑΣ.

Μικρά προσβλήματα

1) Τριαντάφυλλο: 5 δραχμές, γαρούφαλο: 2,50 και τάλια: 4 δραχμές. (60+20+5N=100. T=2T και 5N=4T).

2) 2, 25 ή 2 1/4.

3) Ύστερα από μία ώρα (60 λεπτά). Είναι το πιο μικρό κοινό πολλαπλάσιο των αριθμών 4,5 και 6.

4) Πέντε (XΨ=20. X+1=Ψ).

5) Ο (203:7=29).

6) 159.

7) Με κοινό παρονομαστή, τα κλάσματα μας δίνουν 90/120, 96/120 και 100/120. 90+96+100=286. Άρα οι τρεις αριθμοί στους οποίους θα χωρίσαμε το 286 είναι: 90 96 και 100.

Δέκα ζώα

1) ΧΕΛΩΝΑ. 2) ΑΡΚΟΥΔΑ. 3) ΠΑΓΩΝΙ. 4) ΥΑΙΝΑ. 5) ΚΑΚΟΥΡΩ. 6) ΑΙΞ. 7) ΒΟΝΑΣΟΣ. 8) ΟΡΑΦΚΟΥΤΑΓΚΟΣ. 9) ΠΥΘΩΝ. 10) ΑΛΕΠΟΥ.

Κρυμμένα έντομα νήσων

1) ΘΗΡΑ. 2) ΙΑΒΑ. 3) ΧΙΟΣ.

Λαβύρινθος



Το σχεδίο μας δείχνει καθαρά το δρόμο που έπρεπε να ακολουθήσει. Το σύνολο των αριθμών από τους οποίους πέρασε μας δίνει την ηλικία των 68 χρόνων.

Η λύσις του υπ' αριθ. 690 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΓΑΛΑΤΑΣ — ΣΑΠΩΝ. 2) ΑΡΑΚΑΣ — ΡΙΓΟΣ. 3) ΑΠΟΡΟ — ΩΝΙΑ — ΚΑ. 4) ΟΙ — ΑΝΑΒΑΣΙΣ — ΜΟΤ. 5) ΜΑΤ — ΙΚΑΡΟΣ — ΠΕΡΙ. 6) ΑΦΕΣ — ΙΡΙΣ — ΚΑ. ΝΩΝ. 7) ΣΕΛΑΣ — ΑΣ — ΜΑΡΙΝΑ. 8) ΘΩΜΑΣ — ΛΑΝΑΡΑ. 9) ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ. 10) ΡΩΣΟΣ — ΚΑΜΙΝΙ. 11) ΣΙΝΙΣ — ΛΗ — ΝΟΜΙΚΑ. 12) ΑΓΙΣ — ΜΑΜΑ — ΣΟΦΑΣ. 13) ΠΟΑ — ΚΑΝΟΝΙ — ΝΑΝΑ. 14) ΩΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΑ — ΣΟΝ. 15) ΜΕΝΙΡ — ΣΑΛΑ — ΣΣ. 16) ΚΟΡΩΝΑ — ΑΜΦΙΑ. 17) ΠΛΑΤΙΝΑ — ΑΑΡΩΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΝΟΜΑΣ — ΛΑΧΑΡΗΣ. 2) ΙΑΦΕΘ — ΚΟΜΑΝΑ. 3) ΛΑ — ΤΕΛΩ — ΑΓΟΡΑ. 4) ΑΡΑ — ΣΑΜΑΡΙΝΑ — ΑΙ. 5) ΤΑΠΑ — ΣΑΡΙΚΙ — ΑΛΣ. 6) ΑΚΟΝΙ — ΣΙΝΑ — ΑΝΑΣ. 7) ΣΑΡΑΚΙ — ΣΑ — ΑΒΑΝΑ. 8) ΣΟΒΑΡΑ — ΑΣΑΝΙ. 9) ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ. 10) ΡΩΣΟΣ — ΚΑΜΙΝΙ. 11) ΣΙΝΙΣ — ΛΗ — ΝΟΜΙΚΑ. 12) ΑΓΙΣ — ΜΑΜΑ — ΣΟΦΑΣ. 13) ΠΟΑ — ΚΑΝΟΝΙ — ΝΑΝΑ. 14) ΩΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΑ — ΣΟΝ. 15) ΜΕΝΙΡ — ΣΑΛΑ — ΣΣ. 16) ΚΟΡΩΝΑ — ΑΜΦΙΑ. 17) ΠΛΑΤΙΝΑ — ΑΑΡΩΝ.

ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΦΟΡΕΜΑ

Πρωτότυπο διήγημα

Ήταν μία ανοιξιάτικη Δευτέρα — ώρα 9 το πρωί — όταν η Μπαρμπαρα Νίκοις τοποθέτησε το κίτρινο φόρεμα στη βιτρίνα που καταστήματος γυναικείων ειδών «Εστία».

Η Μπαρμπαρα ήταν ένα όμορφο κορίτσι, με μαύρα μαλλιά, λαμπερά μάτια και τετράγωνο σαγόνι. Πριν κλείσει καλά-καλά τα 18 της χρόνια, ήξερε τι ζητούσε από τη ζωή. Και σήμερα που είχε πατήσει πια τα 22, ήταν αίσιογρη πως θα μπορούσε να πραγματοποιήσει κάποιο όνειρό της: να αποκτήσει ένα δικό της μαγαζί σε κάποιο από τους κεντρικούς δρόμους του Λονδίνου.

Μα εκείνο το πρωινό της συνέβαινε κάτι πολύ περίεργο: Είχε έρωτευθεί το κίτρινο φόρεμα! Ένα σωρό ρούχα είχαν περάσει ως τότε από τα χέρια της. Και ποτέ δεν είχε ποθεί κανένα, όσο αυτό το χαριτωμένο φορεμάκι.

Ήξερε πως θα πήγαινε θαυμάσια στο σχολείο, στο σπίτι. Δε μπορούσε όμως να εορτάσει τόσο λεφτά, για να ν' αγοράσει. Κι' άλλωστε θα ήταν μία κακή αρχή! Αν άρχιζε να σπαταλάει το μισό της για λούσα, τα δεινά της θαμναν πάλι. Άρα, έπρεπε να κρατήσει το φόρεμα για τον εαυτό της. Ήταν πολύ όμορφο, πολύ άνετο, πολύ πρακτικό. Και η Μπαρμπαρα ήταν η αγόρι της εδω και δυο χρόνια. Σπουδάζει πολιτικός μηχανικός και θαρρείται να γίνει αρχιτέκτονας. Μόλις είχε αγοράσει τη δουλειά της. Μόλις είχε αγοράσει τη δουλειά της. Μόλις είχε αγοράσει τη δουλειά της.

Ο Μπαρμπαρα ήταν η αγόρι της εδω και δυο χρόνια. Σπουδάζει πολιτικός μηχανικός και θαρρείται να γίνει αρχιτέκτονας. Μόλις είχε αγοράσει τη δουλειά της. Μόλις είχε αγοράσει τη δουλειά της. Μόλις είχε αγοράσει τη δουλειά της.

Αυτό το πρωί όμως φαίνεται πως ήταν

Μπαρμπαρα, της έπεσε ο Μπαρμπαρα, χωρίς πρόληψη, σκεπτόμενη ότι η νύχτα για μέν τους δυο... Δε μπορούσε να περιμένει άλλο! Αν θέλει να παντρευτεί, να αγοράσει, καλά. Άλλωστε θα χωρίσουμε... Θυμάσαι εκείνη τη βραδιά που είχαμε προτείνει, στη Βιρμανία; Αν πής όχι, φεύγω απόψε με το βράδυ!

Τι είν' αυτό, Μπαρμπαρα;... ψέλλισε η Μπαρμπαρα. Είναι πολύ ωραίο να μιλάμε για γάμο!

Πολύ καλά, απάντησε ξερά ο νέος. Δε χρειάζεται να πούμε τίποτ' άλλο. Σ' αγαπάω πολύ, Μπαρμπαρα, αλλά δε συμφωνώ. Εγώ θέλω να παντρευτώ μία γυναίκα, κι όχι μία καριέρα. Γεια σου λοιπόν! Γεια σου για πάντα.

Την τελευταία φορά την πρόφερε με βραχνή φωνή, κι' ύστερα άκουστηκε ο κραυγός του τηλεφώνου, που κλείνει.

Η Μπαρμπαρα ένοιωσε σά να κουνιόταν το πάτωμα κάτω από τα πόδια της. Άκούμπησε το παγωμένο χέρι της στο μέτωπό της που έκαψε, και έσπρωξε την πλημυρία σε ένα κύμα θυμού.

Πολύ καλά λοιπόν! Τα τάδεγαζε πέρα και χωρίς άγνη.

Σκεπτική διαστικά τα βουρκαμένα μάτια της, γιατί έμπαινε στο κατάστημα

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Έτσια Δρχ. 340. —
Εξέμνησ » 170. —
Τρίμνησ » 85. —

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Έτσια Δίρες 7. —
Εξέμνησ Δολλάρια 20. —
Τρίμνησ Φρ. Γαλ. 8.000. —
..... Φρ. Βελγ. 1.000. —

Εμείσματα Έσωτερικού δια ταχυδρομικής επίταξης και Έξωτερικού δια τραπεζικής επίταξης προς το περιοδικό «ΕΝ ΤΑΥΡΟ» Δραγατσάνιου 4 (Πλατεία Κλαυθμώνος), ΑΘΗΝΑΙ.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση οποιουδήποτε θέματος του παρόντος τεύχους άνευ της έγγραφου άδειας της Διευθύνσεως του «ΕΝ ΤΑΥΡΟ».

Διευθύνσεις συμφώνως τώ άρθρω 6 και 7 τώ Α. Ν. 1092/1938. Διεύθυνση: Ε.Ε.Ε. «ΑΛΚΥΩΝ». Ίωάν. Γ. Παπαγεωργίου και Σία, Δραγατσάνιου 4, Διευθυντής - Διαχειριστής και υπεύθυνος: Γ. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Βησσαρίωνος 3. Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Σπύρος Μπέλλας, αδός Βούλγαρη 11, Αθήναι.

μία πελάτισσα. Ήταν μία γυναίκα, που είχε περάσει τα 30, με άπρεστο ντύσιμο και με νύχια φαγωμένα από τις δουλειές του σπιτιού.

Θα μπορούσα να δοκιμάσω αυτό το κίτρινο φόρεμα; ρώτησε.

Η Μπαρμπαρα την ώδηγησε στο δοκιμαστήριο. Πήρε το φόρεμα από τη βιτρίνα και τη βοήθησε να το φορέσει.

Αμέσως η πελάτισσα έγινε αγνώριστη. Το σώμα της φάνηκε λεπτότερο κι' από το πρόσωπό της σαν νάφυγε το σύννεφο της φροντίδας.

Ξέρετε, είπε με φιλικό τόνο στη Μπαρμπαρα, ο Τζιμ, ο άντρας μου, μούδωσε μερικά λεφτά για ν' αγοράσω ό,τι θέλω. Ήταν το δώρο του για τη δεκάτη πέμπτη επέτειο των γάμων μας.

Το φόρεμα μ' άρεσε πολύ, αλλά δεν είναι για μένα. Νομίζω πως βάκανα καλύτερα ν' αγοράσω κάτι για τα παιδιά μου.

Άλλη φορά, η Μπαρμπαρα θα έπαινε πως της πήγαινε θαυμάσια και πως δεν έπρεπε να το χάσει. Μα τώρα δεν είχε διάθεση για τίποτα.

Κι' άλλωστε, χαρόταν κατά βάθος, που δε θ' αγοράζε αυτή η γυναίκα το κίτρινο φόρεμα! Το είχε ανεπιτηθεί πάνω σ' ένα κοριτσάκινο σαματάκι.

Η πελάτισσα έφυγε, ζητώντας συγγνώμη. Η κοπέλλα τινάζει το φόρεμα από το ξανταποθέτησε στη βιτρίνα.

Χωρίς να μη την πάρει το Μπαρμπαρα και να του ζητήσει να τον δει. Θα μπορούσαν ίσως να βρουν κάποια λύσι... Μα όχι, δεν ήθελε να καταλήξει σ' αυτό, αυτή η γυναίκα που είχε δει πριν από λίγο!

Οι πελάτισσες που μπαίνουν στο μαγαζί, ή μία μετά την άλλη, την άπασχόλησαν ως το μεσημέρι. Έργασε διαστικά σ' ένα μπάρι και αναγνώρισε τη δουλειά της. Μόλις είχε αγοράσει τη δουλειά της. Μόλις είχε αγοράσει τη δουλειά της.

Η Μπαρμπαρα περίμενε πως η Πέννυ, η δεκαετοχόνη γυναικα, θα έφτανε, αλλά δεν ήρθε. Η Πέννυ, η δεκαετοχόνη γυναικα, θα έφτανε, αλλά δεν ήρθε. Η Πέννυ, η δεκαετοχόνη γυναικα, θα έφτανε, αλλά δεν ήρθε.

Ποιά είναι η Πέννυ;... ψέλλισε η Μπαρμπαρα. Είναι πολύ ωραίο να μιλάμε για γάμο!

Πολύ καλά, απάντησε ξερά ο νέος. Δε χρειάζεται να πούμε τίποτ' άλλο. Σ' αγαπάω πολύ, Μπαρμπαρα, αλλά δε συμφωνώ. Εγώ θέλω να παντρευτώ μία γυναίκα, κι όχι μία καριέρα. Γεια σου λοιπόν! Γεια σου για πάντα.

Την τελευταία φορά την πρόφερε με βραχνή φωνή, κι' ύστερα άκουστηκε ο κραυγός του τηλεφώνου, που κλείνει.

Η Μπαρμπαρα ένοιωσε σά να κουνιόταν το πάτωμα κάτω από τα πόδια της. Άκούμπησε το παγωμένο χέρι της στο μέτωπό της που έκαψε, και έσπρωξε την πλημυρία σε ένα κύμα θυμού.

Πολύ καλά λοιπόν! Τα τάδεγαζε πέρα και χωρίς άγνη.

Σκεπτική διαστικά τα βουρκαμένα μάτια της, γιατί έμπαινε στο κατάστημα

Μπαρμπαρα, της έπεσε ο Μπαρμπαρα, χωρίς πρόληψη, σκεπτόμενη ότι η νύχτα για μέν τους δυο... Δε μπορούσε να περιμένει άλλο! Αν θέλει να παντρευτεί, να αγοράσει, καλά. Άλλωστε θα χωρίσουμε... Θυμάσαι εκείνη τη βραδιά που είχαμε προτείνει, στη Βιρμανία; Αν πής όχι, φεύγω απόψε με το βράδυ!

Τι είν' αυτό, Μπαρμπαρα;... ψέλλισε η Μπαρμπαρα. Είναι πολύ ωραίο να μιλάμε για γάμο!

Πολύ καλά, απάντησε ξερά ο νέος. Δε χρειάζεται να πούμε τίποτ' άλλο. Σ' αγαπάω πολύ, Μπαρμπαρα, αλλά δε συμφωνώ. Εγώ θέλω να παντρευτώ μία γυναίκα, κι όχι μία καριέρα. Γεια σου λοιπόν! Γεια σου για πάντα.

Την τελευταία φορά την πρόφερε με βραχνή φωνή, κι' ύστερα άκουστηκε ο κραυγός του τηλεφώνου, που κλείνει.



Το φρεσκάρισμα του δέρματος

Έχουμε γράψει πως θα καθαρίζετε το δέρμα του προσώπου σας με νερό και σαπούνι για τα πολύ λιπαρά δέρματα και με λοσιόν αstringent και με γάλα Νο 3, με γάλα Νο 2, στες έχετε κανονικό δέρμα και με μία λοσιόν τονικ και με γάλα Νο 1 χωρίς σαπούνι καθόλου στες έχετε ξηρό δέρμα. Οι κρέμες εδώ είναι απαραίτητες, προ πάντων οι κρέμες βιταμίνης Α, που λειαίνουν το δέρμα και το κάνουν μαλακό, καθώς και οι κρέμες λεκιθίνης, που μπαίνουν βαθιά μέσα στο ξηρό δέρμα και το εμπνίζουν, όσο είναι δυνατό, να κάνει ρυτίδες.

Αυτές που έχουν ξηρό και αφυδατωμένο δέρμα, μπορούν κάπου-κάπου να κάνουν διάφορες μάσκες στο πρόσωπό τους. Ο αέρας, ο ήλιος, η ζέση και το ξεγύχτι τασίζουν το δέρμα, το κουράζουν και το απολεπίζουν. Γι' αυτές οι μάσκες φρεσκάρουν το δέρμα τους, το μαλακώνουν και το τεντώνουν. Υπάρχουν διάφορες μάσκες για αυτό το σκοπό. Οι ξηρές αλυντικές μάσκες, που τις μεταχειρίζονται από τα παλιά χρόνια και τροποποιούνται μόνο στον αφορά τις κρέμες, γίνονται κατά τον ακόλουθο τρόπο: Κόβετε μερικά λουρίδες από άσπρο πανί 3-4 δαχτυλά πλατείς, τις αβερώνετε καλά για να ξεσταθούν πολύ και τις αβερώνετε με μία θρεπτική κρέμα με βιταμίνες, κρέμα λεκιθίνης ή βιταμίνης Α. Αφού καθαρίσετε καλά το πρόσωπο με γάλα Νο 1 ή 2, θα απλώσετε τις ταινίες με την κρέμα στο πρόσωπό σας, αφήνοντας από τα ρουθούνια για να αναπνέει και τα μάτια σας. Με μία μικρή και στενή λουρίδα βένετε γύρω στο πρόσωπό της λουρίδας, για να μη ξεφύγουν από τη θέση τους, και με ντε ξεπλωμένη σε άπολυτη άνοπασα. Αν έχετε καμμία νά σας βοηθά, μπορείτε να σκεπάζετε με την ταινία με κρέμα λεκιθίνης και τα μάτια σας. Αυτή θα ξεσταίνει στο μεταξύ πετσατάκια και θα τα απλώνει στο πρόσωπό σας κρατώντας το πολύ ζεστό. Με τον τρόπο αυτό γίνεται πιο έντονη η κυκλοφορία του αίματος στο πρόσωπο και πιο εύκολα απορροφώνται οι κρέμες και οι βιταμίνες και έτσι φρεσκάρεται το κουρασμένο και ξηρό δέρμα.

Μπορείτε ακόμα να βάλετε μέσα στην κρέμα και όρμονη, αλλά πάντα με υπόδειξη του γιατρού σας. Γιατί οι όρμονες μπορεί να ωφελούν κάπου, μα συχνά παρουσιάζουν ανωμαλίες στον οργανισμό από την κακή τους χρήση, οπότε κινδυνεύετε, αιμορραγίες της μήτρας και άλλα.

Την αλυντική μάσκα την κρατάτε μισή ώρα έως τρεις τέταρτα, ξεσταίνοντας την με ζεστά πετσατάκια και μετά, αφού την αφήσετε και κρυώσει, τη βγάζετε μονοκάμνη. Από κάτω το δέρμα είναι κατακόκκινο, τεντωμένο, φρέσκο και ζωντανό. Τέτοιες μάσκες δεν πρέπει να κάνουν συχνά. Το πολύ μία φορά τη βδομάδα. Όσες έχετε ευρυγυνείες, μικρές κόκκινες γραμμάτσες στο δέρμα, θα τις άπασφον, γετε. Με την υπερασμία αυτές οι κόκκινες γραμμάτσες πληθαίνουν και χοντρούνουν. Έπισης δεν πρέπει να κάνουν τέτοιες μάσκες στες υποφέρουν από ξέαμεις στο πρόσωπο και κόκκινιλες.

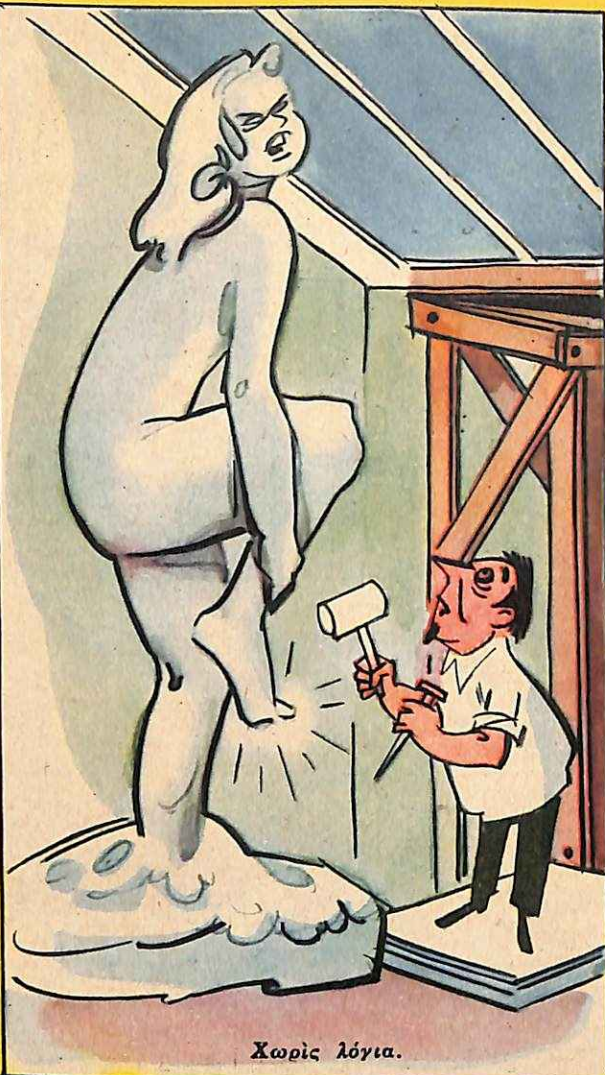
Μεταχειρίζονται συχνά και διάφορες μάσκες από ασύγα, στες έχουν χαλαρό δέρμα. Μάσκα από άσπρο άσγυ με μέλι άσφον, μαλακώνει και τεντώνει το δέρμα. Ένα κουτάλι σούπας μέλι, μισό κουτάλι του γλυκού λεμόνι και ένα άσπρα άσγυ άνακατεύονται και χτυπιούνται καλά. Το μίγμα αυτό το απλώνετε σε μία γάζα ή σε ένα άσπρο πανί, όπου κάμστε προηγουμένως τρύπες για τα μάτια, τη μύτη και το στόμα, και το εφαρμόζετε για είκοσι λεπτά στο πρόσωπο. Τη μάσκα την αφαιρείτε, αφού τη βρέξετε με ανόδονερο. Για το βράδυ, όταν πρόκειται να βγείτε έξω και να φαίνεστε φρέσκιες και νέες, θα μεταχειριστείτε άσπρα άσγυ με 10 σταγονίδια λάδι και λεμόνι και θα την εφαρμόσετε όπως και την προηγουμένη. Εκείνες που έχουν πολύ ξηρό δέρμα μεταχειρίζονται μία-δυο φορές την εβδομάδα μάσκα με κρόκο άσγυ. Τον κρόκο τον ρίχνετε σ' ένα βαθύ πιάτο και σπάζετε λίγες σταγονίδια λάδι και άλλες τσες λεμόνι. Την αφαιρείτε με χλιαρές κομπρέσσες από γαμομήλι ή μοσάνα.

Εκτός από αυτές τις μάσκες, που τις μεταχειρίζονται τόσο χρόνια και μπορούν μόνες τους οι γυναίκες να τις εφαρμόσουν, υπάρχουν μάσκες, που εφαρμόζονται επιστημονικά από δερματολόγους για να φρεσκάρουν και να απολεπίζουν το δέρμα. Τέτοιες μάσκες είναι οι ηλεκτρονικές. Οι μάσκες αυτές βρέγονται με διάφορες ουσίες, που χωρίς στο γαλάκτωμα ρεύμα ελαφρώς βαθιά μέσα στο δέρμα να απολεπίζουν την επιφάνεια του δέρματος και το στόμα των θαλάσων των τρυχών και των αδένων από τα διάφορα μυστικά και έτσι καθαρίζουν το δέρμα από τα μυστικά, τις ρυτίτσες και τα μικρά άποστημματα. Στες ηλεκτρονικές μάσκες μεταχειρίζονται και ούσιες, που διαλύουν τα λίπος στο πρόσωπο και έτσι το καθαρίζουν βαθιά και το απαλλάσσουν από τη σημηματόρροια. Ακόμα μ' αυτές τις μάσκες χρησιμοποιούν στυπτικές ούσιες, που σφίγγουν το δέρμα, σμικρύνουν το άνοιγμα των πόρων και έτσι φρεσκάρουν το δέρμα και το κάνουν πιο κανονικό.

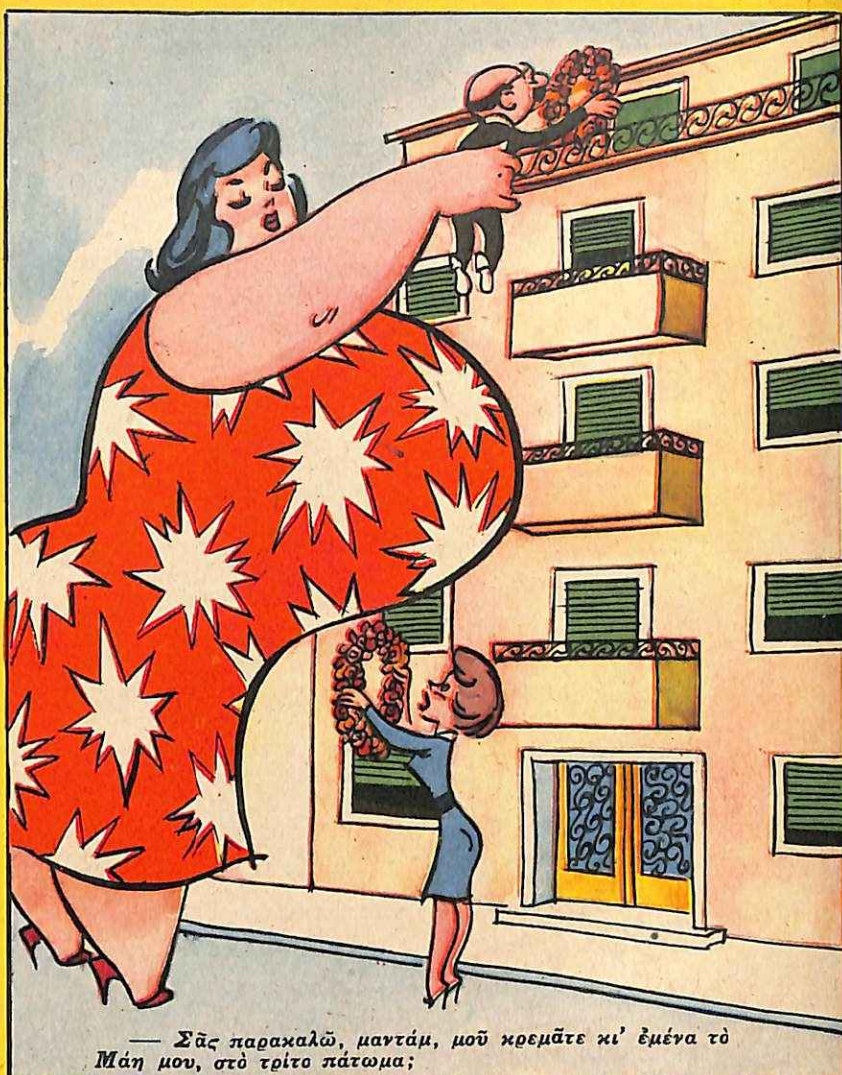
Υπάρχουν μάσκες από διάφορες ούσιες, που με ανόδονερο γίνονται μία πάστα και εφαρμόζονται στο πρόσωπο. Την πάστα αυτή την αφήνουν στο πρόσωπο ως ότου στεγνώσει και σκάσει. Ύστερα την αφαιρούν με κομπρέσσες με ανόδονερο. Τέτοιες μάσκες είναι, ανάλογα με τις ούσιες που έχουν, στυπτικές, μαλακτικές και κρέμες που λευκαίνουν το δέρμα.

ΛΥΔΙΑ ΠΟΥΛΙΕΖΟΥ-ΔΟΥΚΑ

Γιατρός-Δερματολόγος



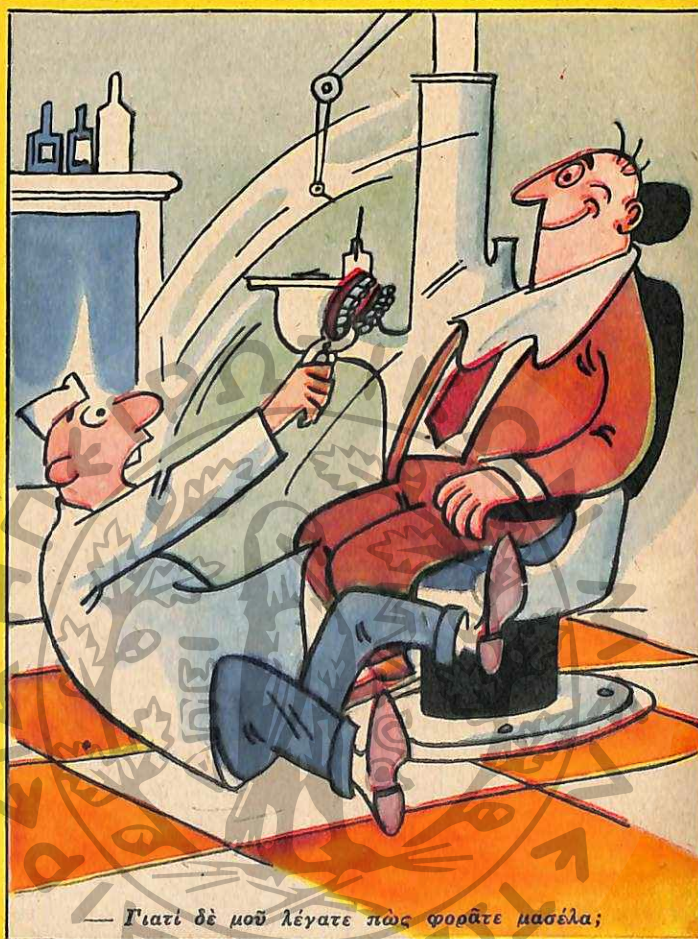
Χωρίς λόγια.



— Σᾶς παρακαλῶ, μαντάμ, μοῦ κρεμᾶτε κι' ἐμένα τὸ Μάη μου, στὸ τρίτο πάτωμα;



Ἀτυχία.



— Γιατί δὲ μοῦ λέγατε πῶς φορᾶτε μασέλα;